உ

கடவுள் துணை.

பெரியபுராணம்.

அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவராகிய

நந்தனாரென்னும்

திருநாளைப்போவார்

திவ்யசரித்திரக்கீர்த்தனையும்

சிதம்பரக்கும்மியும்.

இஃது,

சங்கீதசாஹித்திய வித்வம்ஸராகிய

ஆனைதாண்டாபுரம்

பாரதி-கோபாலகிருஷ்ணையரால்

இயற்றப்பட்டு

மதுரை

த. குப்புசாமிநாயுடு அவர்களால்

பரிசோதித்து

சென்னை-இட்டா,

பார்த்தசாரதிநாயுடு

அவர்களாற்றமது

ஸ்ரீபத்மநாபவிலாச அச்சுயந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1903.

உ

சிவமயம்.

கதையின் வரலாறு.

திருவெண்ணீறு தரித்த பரமசிவனார் திருக்கொலுவீற்றிருக்கும் வெள்ளிமலையானது இமயமலையின் பக்கத்திலிருக்கின்றது. அது பெரியோர்கள் பரிசுத்தமனம்போலும்-படிகம்போலும்-பலவுலகிற் புண்ணியங்களெல்லாந் திரண்டுருண் டொருவடிவாகப் பிரகாசிக்கின்றதுபோலுமிருக்கின்றது, அதில்-இருக்கு-யச்சு-சாமம்-அதர்வணம் என்னும் நான்குவேதங்களினோசையும், வித்தியாதரர்கள் வீணையோசையும், யானைகளுடைய முழக்கமும், வானதுந்துபி முழக்கமும், இடைவிடா திருக்கின்றன. அன்றியும் தேவர்கள் சிரமாலைகளும் கற்பகமாலைகளும் கண்டு பற்பல முனிவர்க ளஞ்சலிசெய்து சார்ந்து மலர்மாலைகளும் அம்மலைப் பக்கங்களெங்கு நெருங்கியிருக்கின்றன. அது-அமரர்-சித்தர்-அசுரர்-தைத்தியர்-கருடர்-கிந்நரர்-நிருதர்-கிம்புருடர்-காந்தருவர் - இயக்கர்-விஞ்சையர்-பூதர்-பைசாசர்-அந்தரர்-முனிவர்-உரகர்- ஆகாயவாசிகள் போக பூமியர்-என்னும்-இப்பதினெண் கணங்களுந் துதிக்கப்படத்தக்கது, அக்கயிலாயமலையின்மேல் கோடானுகோடி சூரியப்பிரகாசம் போலும் விளங்குகின்ற நவமணிகள் பதிக்கப்பட்ட திருக்கோயிலுக்கு முதற்கோபுரவாயிற் காவற்றலைவர் நந்திதேவர் அவர் பரமசிவனுடைய திருப்பணிவிடைகளுக்கும், திருக்கொலுவிற்கும், அதிகாரத்தலைவர். அவர் உடைவாளும் திருப்பிரம்பும் பெற்றுக் கைலையைக் காக்கப்பட்டவர். தேவர் முதலான யாவருக்கு மேலானவர். பரமசிவனிடத்து அதிகபத்தியும் அன்புமுடையவர். இவரால் இரவும்பகலும் இடைவிடாமல் காக்கப்பட்ட வெள்ளிமலையென்னும் கைலாயத்தின் அடிவாரத்தில் எச்சமயங்களிலும் நிச்சயசமயம சைவசமயமென்றும் எக்கடவுளிலும் பரமசிவனே மெய்க்கடவுளென்றும் அறிந்தவர். உபமன்னிய மகாமுனிவர்-இவர் கிருஷ்ணனுடைய தலையின்மேல் தமமுடைய திருவடிகளைச் சூட்டினவர். இறப்பற்றிருக்கின்றவர். சிவனுடையகிருபையால் திருப்பாற்கடலைகுடித்தவர். சிவனிடத்திடைவிடாதன்புள்ளவர்.

இந்த உபமன்னிய மகாமுனிவர் தம்மிடத்தில் அடியார்களும் பெரியோர்களும் முனிவாகளும் புடைசூழ்ந்திருக்கிற சபையத்தில் அவ்விடத்தில் ஆயிரஞ் சூரியகிரணங்கள் ஒன்றாகத் திரண்டாற்போலும் ஒருபிரகாசந்திரண்டு தோன்ற அங்கிருந்தவர்களெல்லாரும் உபமன்னிய மகாமுனிவரைநோக்கி இதென்ன ஆச்சரியம்-இப்படிப்பட்ட பிரகாசந் தோன்றவேண்டிய காரணமென்னவென்று கேட்க உபமன்னியர் சிவனை தியானித்து சொல்லுகிறார். தென்திசையில் ஆதனூரில் அவ

தரித்த திருநாளைப்போவார் என்னும திருநாமம் பெற்றவர் சிவனது திருவருளால் வருகிறாரென்று இருகரமுஞ் சிரமேற் குவித்து அத்திசையைநோக்கி வந்தனஞ்செய்து ஆனந்தக்கண்ணீர் அங்கமெங்குஞ்சிந்த உபமன்னியர் துதிக்கும்போது மற்றவர்கள் தங்களுக்குண்டாகிய சந்தேகந்தீரும்படி கேட்கத் தொடங்கினார்கள்.

எங்க ளாண்டவராகிய முனிவரே சிவனுடைய திருவடிகளை யல்லாமல் மற்றொருதெய்வத்தி னடிகளையும் வணங்கமாட்டீரே இப்பொழுது வணங்கவேண்டிய காரணமென்னவென்று முனிவர்கள் கேட்க உபமன்னியர் சொல்லுகிறார். கேளுங்கள் பெரியோர்களே முனிவர்களே மற்றுமுள்ளவர்களே பரமசிவன் தரிக்கப்பட்ட திருமாலையையும் திருவெண்ணீற்றினையும் அணிகின்றவர் எள்ளிட விடமில்லாது நிறையும் கொள்ளிட நதிசூழ்ந்த சோழவள நாட்டிலிருக்கும் மேற்காநாட்டில் ஆதனூரில் தீண்டப்படாதவர் குலத்தில் சேற்றிற் செந்தாமரை யுற்பத்தியாவதுபோலும் நந்தனாரொருவர் பிறந்தார். அவர் விவேகசூட்சியும் வெட்டிமைத்தனமாகிய காணியாட்சியும் உடையவர். இவர்குலாசாரத் தன்மையும் நன்மையுஞ்செய்து மலர்கொய்து தாஞ் சிவபூஜை செய்து சிவாலயங்களுக்கு அறையும பேரிகை மத்தளங்களுக்குத் தோலும் வாரும் யாழுக்கு நரம்பும் சுவாமிக்குக் கோரோஜனையும் முறையாகவும் இறையாகவுங் கொடுத்து வருவார். சிவாலயத்தில் அந்திசந்தியிற் போய்த் தூரத்திலிருந்து மனங் கசிந்துருகிச் சிவனைப்பாடியாடி வருகிறநாளில் திருப்புன்கூரில் பரமசிவத்தைத் தரிசிக்க ஆதனூரிலிருந்துவந்து திருக்கோயிலின் திருவாயலினின்று சிவலிங்கத்தரிசனைகாண ஆவலாகவுங் காவலாகவும் வணங்கிப் பாடுகையில் பரமசிவனார் சந்நிதிக்கு முன்னிருக்கும் நந்திகேசுரரை விலகும்படி செய்து காட்சி கொடுத்தருளினார்.

நந்தனார் சுவாமி தரிசனைசெய்து வரும்வழியில் ஒரு பள்ளத்தைக் கண்டு அதைப் பெருங்குளமாக வெட்டித் தம்முடைய ஆதனூரென்னுஞ் சேரிக்குப்போனார். இவ்வாறு பல தலங்களையும் வலஞ்செய்து நலஞ்செய்து - ஆத்திமலரணிந்த சிவனையேத்திச் சிதம்பரத்திற்குச் செல்ல மனம்வந்து தம்முடைய சாதிகோயிலுக்குட் போக யோக்கியமில்லையென்று விசனமடைந்து நாளைக்குப்போவோ மென்று சொல்லியிருந்தார். சிவபணிவிடையாலும் தன்னை யடிமைகொண்டிருந்த வேதியருத்தரவுதடையினாலும், போகக் கூடாமையால் அநேகநாள்சென்றன., நாளைப்போவோ மென்றபடியால் அவருக்குத் திருநாளைப்போவாரென்று பெயர் வந்தது. அதற்குப்பிறகு திருநாளைப்போவார் சிதம்பரம்வந்ததும், சுவாமி அவருக்குக் காட்சிதந்ததும் ஆகிய சரித்திரங்களை உபமன்னிய மகாமுனிவர் சொல்லக்கேட்டு யாவரும் பேரானந்த மடைந்தனர். இதனடியில்வரும் நொண்டிச்சிந்தினால் தெரிந்துக்கொள்ளலாம்.

காபபு-வெண்பா.

கந்தன் றனையளித்த காதலனாற் பேறுபெற்ற
நந்தன் சரித்திரத்தை நானியம்பச்—சுந்தரஞ்சேர்
தில்லைமணி கோபுரத்திற் றேடிவளர் கற்பகத்தாள்
அல்லும் பகற்றுணையே யாம்

முக்குறுணிவிநாயகர் துதி.

விருத்தம்.

நந்தணி கரத்தான் றில்லை நாயக னருளால் வந்த
நந்தன்முக் குறுணி யான்றன் னளினபொற் றாள்வ ணங்கி
நந்தன்பே ரருட்பா லுண்ட நற்புகழ்ச் சொலிப்பின் பேரா
நந்தமுற் றுலகி னாளும் நலமுடன் வாழ்கு வேனே.

சச்சிதா னந்த சதாசிவ னருளாச சாரந்தந்த யானந்த நந்தன்
உச்சிதக் கதையைக் கீர்த்தனை யாக வுலகெலாந் துதித்திடச் சொல்ல
அச்சிலை வேற்கை யறுமுகன் தெய்வ யானைசெங் கலைமகள் கட்லை
பச்சைமான் மற்றும் பரவிய தேவர் பாதபங் கயம்பணி குவனே.

௬௩-நாயன்மார்-தில்லைமூவாயிரவரிவர்கள் துதி.

விருத்தம்.

வாதவூ ரடியா ரோடு மற்றறு பத்துமூவர்
பாதமே வணங்கித் தில்லைப் பதிதனி ளுறை மவும்
போதமூ வாயி ரத்தோர் பொன்னடிக் கமல முன்னி
ஓதுநந் தன்ச ரித்ர முறைத்திடத் துணிந்த தாமே.

அவையடக்கம்.

விருத்தம்.

சிற்பிகள் காண்போர் சிந்தையும் விழியும்
செப்புநல் லின்புறத் தீட்டும்
விற்பனங் கண்ட வறிவிலா னெழுதும்
விதமென முத்தமி ழென்னுஞ்
சொற்புகழ் கல்வித் துறையெலாந் தெரிந்த
தூயநற் புலவர்முன் கருதிப்
பொற்புற விசைக்குங் கீர்த்தன மிதனைப்
புவிமிசை மதிப்பர்க ளம்மா.

விநாயகர் துதி.

இராகம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கணநாதா சரணம் - காத்தருள்
கணநாதா சரணம்.

அநுபல்லவி.

பணமார்சேஷன்றாங்கிய பார்மீதினிலே நேருங்
குணமார்நந்தன்சரித்திரங் கூறக்கிருபைக்கண் பாருங்(கண)

சரணங்கள்.

சொல்லும்ப்ரணவமூலா-தூயவேதாந்த நாதா
தூலங்குமுனிவர்மனத்-துகளறுத்தருட் போதா
நல்லமோதகமுதல்-நாடிநுகர்வி னோதா
நாயேன்சொலுந்தமிழை நாடிரட்சிக்குந் தாதா(கண)

அம்பரமானமன்று-ளாடும்பர னளிக்க
அரைநொடியினில்லல-மாகிமனங் களிக்க
உம்பர்பிரானுகந்தே-வுயர்மாங்கனி யளிக்க
உளந்தளராமலுண்ட-முதல்வாதுய ரொழிக்க(கண)

தேஜோங்குநவரத்நச்-சிகரமேலைக் கோபுரத்
தேவீற்றிருக்குமெங்கள்-தேவாகுண் டலாதர
பூஜித்தவர்க்குவரம்-புரிந்தருளு மாதர
பூமிசைநாடகஞ்செய்-புநிதவோ மரஹர(கண)

புராணிகர்சொல்-விருத்தம்.

வளம்பெறத் தரும மோங்கிய வாத
  னூரினில் வாழ்ந்திடும் புலையர்
உளமகிழ்ந் தெங்கள் குடிப்பெயர் விளங்க
  வுதித்தநற் றீபமே மணியே
களங்கிலாக் கதிரே யெனப்புகழ்ந் தோதக்
  கதித்தசீர் நந்தனார் சரிதம்
விளம்பிட முதலிற் றோட்யம் படித்து
  மேன்மையு மிகப்படைத் தனனே.

தோடயம்.

இராகம்-நாட்டை-ஆதிதாளம்.

திருவளர்தருமாத னூரர் - செறிபுலைக்குடிலவதாரர்
தருமநெறிநந்தனார்ப் பேரர் - சரித்திரமதனைச்சொலவே-ஆ-ஆ
அருள்வளர்கஜமுக சாமி - அம்பிகைதந்தருளுஞ்சாமி
அங்குசக்கரதல சாமி - அம்புயத்தாணிதந்துணையேஜெய
வண்டணிமாமலர்த் தாரன் - மண்டலவாழ்த்தியதீரன்
மண்டுமெளியற்கு தாரன் - மன்னுங்கதைசொலவே-ஆ-ஆ
புண்டரீகபுரத் தீசன் - புராரியுளமகிழ்நேசன்
தண்டலர்மாமண வாசன்-தர்மரைத்தாள்கடுணையே-ஜெயஜெய

மங்களம்.

விருத்தம்.

சங்கரன்றனக்குஞ் சண்முகன்றனக்கும் சதுர்முகப் பிரமனார்தனக்கும்
பங்கய மாற்கு மவர்மனை யாட்கும் பாமகட் பாவலர் தமக்கும்
தங்கிய வட்ட வசுக்களா னவர்க்கும் சதுர்மறை யோதுமந் தணர்க்கும்
பொங்கிய மூவா யிரர்நந்த னாற்கும் பொதுப்பட மங்களம் புகல்வாம்.

இராகம்-அசாவேரி-அடதாளம்.

பல்லவி.

ஆதிமத்தியாந்தனுக்கு மங்களம்-எங்கள்
ஆநந்தநந்தனார்க்கு மங்களம்

அநுபல்லவி.

பாதிமதிநதியும்-பாம்பும்புலி யுரியும்
சோதிக்குழையணியுந்-துலங்கவருட் புரியும்(ஆதி)

சரணங்கள்.

சிலையைவடிவழகிற்சிறந்ததொருபெண் ணாக்கி
சிலைவளைத்தபர சிராமன்கெர்வத்தை போக்கி
மலையைச்சுமந்துபெரு மடுவிலொருகாற் றாக்கி
மாநடனங்கள்செய்து மாயமானினையெய்த (ஆதி)

குருபரநாதனுக்குங் குறமகட்பாக ருக்கும்
அருணகிரிநாதனுக் கருள்செய்விசாக ருக்கும்
ஒருமுருகாவென வுள்ங்களித்தவ ருக்கும்
உம்பர்கோனுக்குகந்த வுயரரசினைத்தந்த (ஆதி)

சக்கரைமுக்கனியவல் தனைநுகர்நா தருக்கும்
சகலதேவர்தமக்குஞ் சகலவசுக்க ளுக்கும்
பக்குவமாகவிதைப் பாடுஞ்சங்கீத ருக்கும்
பார்மகட்கும்பங்கயப் பாவையர்க்கும்விஜய (ஆதி)

பெரியபுராணச்செய்யுள்.

விருத்தம்.

திருமறையோர் புராணமவை பதின்மூன்று சிவவே
தியரரனை வழிபட்ட புராணமீ ரிரண்டு
குரைகழன்மா மாத்திரரோன் றறுவர்முடி மன்னர்
குறுநிலமன் னவரைவர் வணிகர்குலத் தைவ
ரிருண்மநெறி வேளாளர் பதின்மூவ ரிடைய
ரிருவர்சா லியர்குயவர் தயிலவினை யாளர்
பரதவர்சான் றார்வண்ணார் சிலைமறவர் நீசர்
பாணரிவ ரோரொருவ ராம்பகருங் காலே.

உபமன்னியபகவான்ரிஷிகளுக்குச்சொல்லுகிற

வசனம்.

இவ்வுலகில், பெரிதாகிய வேதசாஸ்திரங்களுக்குள்ளே மிகவுஞ் சாரமாகிய ப்ரம்சிவபத்தியை யுண்டுபண்ணுகின்ற பக்தி விலாசத்தை (உபமன்னியபகவானானவர்) அநேகம் ரிஷிகள் கேட்கச்சொல்லுகின்றார். (பெரியபுராண) மென்று சொல்லப்பட்ட நூல் சேக்கிழார் சுவாமிகளாலே செய்யப்பட்டது. ஸ்காந்தபுராணத்திலும், இன்னமநேக புராணங்

2

களிலுஞ் சொல்லப்பட்ட பத்திமார்க்கங்களாகிற கடலிலே நீரைக் கையா லள்ளிக்குடித்ததுபோலச் சிலது கீர்த்தனங்களினுலும், விருத்தங் களினுலும், சிலபத்தர்கள் சரித்திரங்களைக் கொண்டாடுவதுபோல உள றினேனென்று ஆனைதாண்டாபுரம்-கோபாலகிருஷ்ணையன் பெரியோர் அடிவணங்கி ஆனந்தம்பெருகிச்சொல்லிய திருநாளைப் போவார் சரித்தி ரத்தை யாவரும் வினவிக்கேட்கும்படி சிரம் வணங்கி விஞவினேன், பாரதம், பாகவதம், பகவற்கீதை, சிவரகசியம், ஸ்காந்த முதலாகிய பக்திஞான வயிராக்கிய சாஸ்திரங்களிலே மிகவுஞ் சாரமாகிய பரமசிவ பக்தி பண்ணுவல், இச்சுரவேத பராங்கதனுயிருக்கின்ற பிராமணனைப் பார்க்கிலும், பரமசிவ பாதாரவிந்த பத்தி பண்ணுகிறவன் பறையனு யிருந்தாலும, பதினன்கு லோகத்தையும் பரிசுத்தம் பண்ணுவானென்று உபமன்னியபகவான் சொல்ல, அதற்கு ரிஷிகள் சொல்லுகிருர்கள். பத்திஞான வயிராக்கியங்களை தெரியப்படுத்தாநின்ற வேதபுராணங்களைப்பார்க்க அறியாராம், அன்றியில் அவிவேகிகளாயிருக்கிற சண்டாளர்களுக்கு எப்போது பத்திவருமென்று ரிஷிகள் கேட்க உபமன்னியபகவான் சொல்லுகின்ருர்.

திருநாளைப்போவார் சரித்திரமுழுதும் நொண்டிச்சிந்தாகப் பாடியிருப்பதால் முன்னம் சிந்து பாடி அதன் பிறகு சரித்திரத்தின் தொடர்ச்சியில் கீர்த்தனங்களோடும் விருத்தங்களோடும் இடைநடுவில் சிந்து துண்டு துண்டாகச் சேர்ந்துவரும்.

உபமன்னியபகவான் ரிஷிகளுக்குச்சொல்லுகிற

நொண்டிச்சிந்து - இராகம், புன்னுகவராளி.

பழனமருங்கணையும்-புலைப்-பாடியதுகூறைவீடுதனில், சுரையோ படர்நதிருக்கும் - அதைச் - சுற்றிலும் நாய்கள் குலைத்திருக்கும் - பருந்தோடி வட்டமிடும் - இளம் - பச்சைப் பிசிதமே லிச்சைகொண்டு கோழிகூவுங்கூக்குரலும் - பாழுங் - கொல்லையருகினில் வெள்ளெலும் பும் - நரம்புங்குவித்திருக்கும் - பல - நெட்டிமிதந்திடுங் குட்டைகளில்- நண்டோகுடியிருக்கும் - சிறு - நத்தைகமடம் வலுத்திருக்கும்-தோலூருங்கேணிகளில் - வெகு - தொல்லைப்படும்வாடை சொல்லறியாப் - பரம்போ அடித்திருக்கும் - வயற் - பக்கங்களில் மெத்தநொக்கெலும் பும் - கிழித்தோல்நரம்புகளும் - அவர்க் - கீனமில்லைசிறு மீனுலரும் - தெருவில்விளை யாடிக்கொண்டு - அவர் - தெந்தினம்பாடுவர்சுந்தரமாய்- இலுப்பைமணியரையில் - கட்டி - இண்டந்தலைகளில் பூண்டிருக்கும் -

சங்குதோடுகொதணியும் - அருந் - தாவடமேயவர் தூவிடமாம்-மணியோ தரித்திருப்பார் - தெரு - வாசற்புறத்தினி லேசிக்கொண்டு - கொண் டாட்டமாயிருப்பார் - கையைக் - கொட்டிக்கொண்டு தனக்கிஷ்டமு டன் - மதுவுண்டு கெக்கலிப்பார் - பறை - வாத்தியமும்வெகு நேத்தி யுடன் - இருக்கும்புலைப்பாடி - அதில் - ஈசன்திருவடிநேசமுடன்; சா ரும் ஒருபுலையர் - அவர் - சாதிமுறைதவறாதவராம் - நந்தனரவர்பெ யராம் - வெகு - நல்லவராமிந்தத்தொல்லுலகில் - அவரேசிவனடியார்- அவர்க் -காருமெதிரில்லைதாரணியில் - கோடிகோடிசென்மங்களோ- முன்னங் - குற்றமரச்செய்தநற்றவமே - அவதாரமானதுவோ - ஈசன்- அன்புபுரியும்பேரின்பசுகம் - கொள்ளைகொள்ளவோபிறந்தார் - திருக்- கோயில்வலஞ் சுழன்றுவலுடன் - செய்யும்பணிவிடைகள் - ஈசன் - சிந் தைமகிழ்ந்து குளிர்ந்திடவே - மத்தளபேரிகைக்கும் - இசை - வார் கொடுத்துப்புறந் தோல்கொடுத்து-மறவாமலேதினமும் -நல்ல-வாசம் பெருகுங்கோரோசனையும் - தேவாலயங்கள்தோறும் - தந்து - சித்த முருகிய பத்திவெள்ளம் - புரண்டோடிக்கரைகுகரை-என்று-பேதமறிய வொண்ணுதகண்டீர் - சாதியில் நீசனவர் - பேணிச் - சாருந்தொழின் முறையாரும் பகல்-திருப்புன்கூர்ச்சென்றரனைக்-கண்டு - சேவித்திசை பாடிபாவித்தபின் - தில்லைச்சிதம்பரத்தைக் - கண்டு - சேவிக்கவேண்டு மென்றுவலுடன் - நாளைப்போவேனென்றாராம் - தன்னை - நாடும்பறை யர்களோடிவந்து - அண்ணேநீபோகாதே - நமக் - கான்மைடபொல்லா தவன் - வேண்டிக்கொள்ளான் - பாப்பாரசாதியுண்டே - என்ன - பாடுபடுமுழக்காடுமங்கே - நமக்குந்திருநாளோ அந்த -ஞாயமுண்டோ யென்னமாயமிது - வென்றே தடைசெய்தார் - சிவன் - வேடிக்கைதா னென்று நாடிக்கொண்டே - அறியாதுபோலிருந்த - செம்பொன் - னம்பலத்தாடியைக் கும்பிடவே - ஆதனூர்தனிலிருந்து - விடும் - அம் புபோலப்பறந்தையமின்றித் - தில்லையருகில்வந்தார் - மனந் - தேறிக் கொண்டார் குறை யாறிக்கொண்டார் -கெண்டாமணியோசை-காதில்- கேட்குதென்றாரதைப் பார்க்கவென்றே - கொண்டாட்டமாகிவந்தார்- கையைக் - குவித்துக்கொண்டே தனைக்கம்பிட்டதோ - வென்றேமன மகிழ்ந்தார்-தெரு-வீதியிலேவந்து காதலுடன்-கண்டார்களையாறி-இரு- கண்களிலானந்தம் பொங்கிடவே - நின்றார்மதிற்புறத்தே-வெகு - நேத் தியென்றாரிதைப்பார்த்ததில்லை - பணிந்தார் பரவசமாய் - நல்ல-பாக்கி யசாலிகளாகுமென்றார்-இதுதானேதில்லைப்பதி-என்று - எக்கலித்தாரா டிக் கெக்கெலித்தார் - ஐயாவுன்சந்நிதியோ - நான்-ஆசைகொண்டுவந் தே னேசமுடன் - தெருவில்பொடித்தூளை - அள்ளித் தேகமுழுதினுந்

தாகமுடன் - தரித்தார்திருநீறும்-நாலு-சாஸ்திரவேதங்கள் பார்த்துண ரும் - பெரியோரிருக்குமிடம் - இந்தப் - பேயனிருப்பது ஞாயமல்ல-நானேபறைச்சாதி-தில்லை-நாதன்தரிசனமாதரவாய்ப் - பண்ணப்படுபாவி-இந்தப்-பாரிலிருப்பதுசீரலவே - என்றே குளத்தோரம்-புக்கி-ஏங்கி நின்றார் துயர்நீங்கிநின்றார் - ஓயாப்பெருங்கவலை - கொண்டு-உள்ளங்குழைந்திட வெள்ளமெனக்-கண்ணீர் கரைபுரள-இரு-கைதொழுவாரவர் மெய்தொழுதார் கீழேபுரண்டழுதார்-ஒன்றுங்-கேள்விமுறையில்லையோ நாதா-வென்றேதலைகுனிந்தார்-எந்தன்-வேதனையைக்கண்டு ஆதரிக்கும் தெய்வங்கிடையாதோ - பாவி - சித்தந்தெளிய விரத்திதந்து-வாவென்றழைப்பாரோ - விண்ணில் - வானவர்போற்றுஞான மிலா-கனகசபைநடனம்-கண்ணிற்-காட்டக்களித்திட நாயடியேன்-வருந்தித்திப்பேனே எந்தன்-வாணளொழிவது வீணேனவே - அடடாயிதென்னவென்று-சொல்லி - அந்நகர்வீதியைச் சுற்றிவந்தார் - இரவும்பகலோயா - ரதை ஈசன்கண்டுவிசு வாசமுடன் - பாலகிருஷ்ணன் பணியும்-திருப்-பாதமுள்ள தில்லைநாயகனே-கனவிலுருவாகி-வந்து - காக்ஷிகொடுத்துக் கடாக்ஷித்தபின் - ஏரியினிடைமூழ்கி-வெகு-இன்பம்பெருகிய அன்பர்துதி-வேதமுனிவடிவாய்த்-தில்லை-வேதியர்கண்டிரு கைதொழுதார் - அங்கம் புளகிதமாய்ச்-செம்பொன்-னம்பலத்தாடியசம்பிரமத்தைக் கண்டாரறிந்திலரால்,

---

இராகம், எதுகுலகாம்போதி - சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

நீசனாய்ப்பிறந்தாலும் போதும்-ஐயா
நீசனாய்ப்பிறந்தாலும் போதும்

அநுபல்லவி

ஆசையுடனம்பலவனடியிலிருந் திராலும் (நீசனாய்)

சரணங்கள்.

கோதிலாத்தவங்கள் புரிந்தாலும்-தங்கள்
குலவண்மைதவறாதநெறியி லிருந்தாலும்
வேதமுடியாவுமுணர்ந் தாலும்-மாயை
விலகாதொருநாளுந் தொலையாத துன்பம் (நீசனாய்)

களவுகொலைசெய்தவந் தாலும் - பழி
காரருடனே நேரங்கூடியிருந் தாலும்
வளமறவேவாழ்வுகெட் டாலும் - நல்ல
மனிதனவனிடமாகமறவியனு காது. (நீசனாய்)
ஏத்தகருமங்கள்செய் தாலும் - எங்கு
மிடையாதகொடையாளியெனவிருந் தாலும்
கோத்திரக்கீர்த்திமிகுந் தாலும் - எங்கள்
கோபாலகிருஷ்ணன்தொழும் பாதம்நினையாதோன். (நீச)

வசனம்.

இப்படியே பத்திசெய்தால்போதும் மற்றசாதி வருணாசிரமங்களினாலே ஒன்றும் பிரயோசனமில்லையென்றும், ஒரு இதிகாசத்தைச்சொல்லுகின்றார். பூர்வத்திலே, தில்லைவெட்டியானென்றும் பெற்றான், சாம்பனென்றும், ஆதனார் நந்தசாம்பனென்கிற திருநாளைப்போவானென்றும் பெயர்பெற்ற இம் மூன்றுபேர்களுந் திருச்சிற்றம்பலத்தை யடைந்தார்கள். இம் மூன்றுபேர்களில், நந்தசாம்பனென்பவர் மாத்திரம் தில்லை மூவாயிரம் பேர்களும் பார்க்கச் சபாப்பிரவேசமானாரென்றுசொல்ல, ரிஷிகளெல்லாரும் ஆனந்தமடைந்து உபமன்னிய மகாரிஷியைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்துப் பாடிவணங்கி அஞ்சலிசெய்து ஓய்சுவாமி, எல்லோரும் பார்த்திருக்கையில் முத்தியடைந்த திருநாளைப்போவாரென்று பெயர்படைத்துப் பேறுபெற்ற சிவபக்தருடைய சரித்திரத்தைச் சொல்லுங்களென்று ரிஷிகள் பிரார்த்தித்துக் கேட்கும்போது, உபமன்னிய மகாரிஷியானவர் மிகவுஞ் சந்தோஷமடைந்து ஈஸ்வரனுடைய குணங்களை வருணிப்பதைப்பார்க்கிலும், ஈஸ்வரபக்தர்களுடைய குணங்களைச்சொல்லுகிறது மெத்தவும் புருஷார்த்தமென்று சொல்லத் தொடங்கினார். சிதம்பரத்திற்கு நாளைப்போவேனென்று சிலதுநாள் நந்தன்சொல்லிவந்த படியால், நந்தனுக்கு நாளைப்போவாரென்று நாமதேயமுண்டாச்சுது, ஆகிலும், ஈஸ்வரனுடைய, குணங்களைச் சொன்னாலுஞ் சொல்லலாம் பக்தர்களுடைய குணங்களைச்சொல்ல யாவர்க்குந் தெரியாது தெரிந்தமட்டுஞ் சொல்லுவோமென்று மயிர்சிலிர்த்து ஆனந்தக்கண்ணீர்வடித்து மனங்களித்துப் பரமசிவனைநினைத்துவாயால் துதித்து ஆத்துமா ஆத்துமிகளாயிருக்கின்ற தாபத்திரயங்களினாலே துன்பப்பட்டிருக்கின்ற செந்துக்களுக்கு அமிர்த வருஷம் வருக்ஷித்தல்போல நந்தனாருடைய புண்ணிய கதாமிர்தத்தை வருக்ஷிக்கத் தொடங்கினார்.

இராகம், சங்கராபரணம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நந்தன்சரித்திரமானந்தம்-ஆனாலுமத்தி
டந்தம்பக்திரசகெந்தஞ்-சொல்லச்சொல்ல.
(நந்தன்)

அநுபல்லவி.

நந்தன்சரித்திரம்வெகு அந்தஞ்-சிவனுருக்குச்
சொந்தந்துலையும்பவ பந்தங்-கேட்டபேர்க்கு.
(நந்தன்)

சரணங்கள்.

ஏதுயிவனைப்போலே சாது-பூமியிலிருக்
காது அரிது இருகாது-படைத்தபேர்க்கு.
(நந்தன்)

வாடிமனதிளகிப் பாடி-அரகராவென்
றாடிகனகசபை நாடிச்-சேருவேனென்ற.
(நந்தன்)

அண்டர்கொண்டாடுஞ் சோழ-மண்டலநாதனுக்கு
கொண்டமேற்காநாட்டில் விண்ட-ஆதனூரில்வாழ். ழக்
(நந்தன்)

இராகம், கமாசு - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

திருநாளைப்போவான்-சரித்திரம்
தேனினும்பாலினுமினியதுகண்டீர்.
(திருநா)

அநுபல்லவி.

சித்தமுருகிய சிவயோகிகளுக்
கர்த்தமிதுவென்றனுதினம்பணியும்.
(திருநா)

சரணங்கள்.

மேதினிபுகழுமாத னூர்விளங்க-வந்த
மாதவஞ்சாதனைபெருகிய
பேதமிலாதவன் வேதகுருபர
நாதனைபணியும்.
(திருநா)

மனதில்குற்ற மில்லாதவன்-நிந்தை
வஞ்சனைமாய்ய சொல்லாதவன்
கனவிலும்நினைவிலும் சிவபதங்குருபதங்
கருத்துறைகளித்திடப் பெருத்திடவாசனும்.
(திருநா)

சாதிமுறைமைதவ றுதவன்-பவ
சாகரத்திடை முழுகாதவன்
பூதமாயாதிக ளாகியவுலகம்
பொய்யிதுமெய்யிது வல்லவென்றறிந்திடும். (திருநா)

பெரியபுராணச்செய்யுள்.

கோச்சகக்கலிப்பா.

பகர்ந்துலகு சீர்போற்றும் பழையவளம் பதியாகுந்
திகழ்ந்தபுனற் கொள்ளிடம்பொன் செழுமணிக டிரைகரத்தான்
முகந்துதர விருமருங்கு முளரிமலர்க் கையேற்கும்
அகன்பணைநீர் நன்னாட்டு மேற்கானாட் டாதனூர்.

வசனம்.

கொள்ளிடத்துக்குச் சமீபமாகிய உலகமெல்லாம்புகழும்படிக்குக் கீர்த்திபெற்றிருக்கின்ற அமராபதி, அளகாபுரி பட்டணத்தைத்தோற்கச் செய்யும் மாடமாளிகை கூடகோபுரத்தோடும் அணிமாதிசித்திகள் நிறைந்துதிரண்ட செல்வத்தோடும் வேதவேதாந்த தத்துவஞானமறிந்து சாட்சாத்காரம்பெற்ற வேதியரோடு மற்ற மூன்றுவருணாசிரமங்களாலே சூழப்பட்டு பூலோகத்தி லதிகமென்று சொல்லப்பட்ட ஆதனூரென்னும் கிராமத்துக்கு வெளியில் நஞ்சைநிலங்களாலே சூழப்பட்டிருக்கின்ற கடைசாதியர் குடியிருக்குஞ் சேரியைக்கொண்டாடிச் சொல்லுவார். ஏனென்றால், ஸ்காந்தபுராணத்தில் அஞ்சுபோககண்டத்திலே சிவபக்தன் குடியிருக்குஞ் சேரியைக் கைலாசமென்று வருணித்துச் சொன்னபடியால், உபமன்னியபகவான் மிகவுங் கொண்டாடிச் சொல்லுகின்றார்.

சிந்து.

பழனமருங்கணையும் - புலைப் - பாடியது கூரைவீடுதனில், சுரையோபடர்ந்திருக்கும் - அதைச் - சுற்றிலும் நாய்கள் குலைத்திருக்கும் பருந்தோடிவட்டமிடும் - இளம் - பச்சைப்பிசிதமே லிச்சைகொண்டு, கோழிகூவுங்கூக்குரலும் - பாழுங் கொல்லையருகினில் வெள்ளெலும்பும், நரம்புங்குவிந்திருக்கும் - பல - நெட்டிமிதந்திடும் குட்டைகளில், நண்டோகுடியிருக்கும் - சிறுநத்தைதகமடம் வலுத்திருக்கும் தோலுருங்கேணிகளில் - வெகு - தொல்லைப்படும்வாடை சொல்லறியாப், பரம்

போ அடித்திருக்கும் - வயற் - பக்கங்களில்மெத்த நொக்கெலும்பும், கிழித்தோல் நரம்புகளும் - அவர்க் - கீனமில்லைசிறு மீனுலரும், தெரு வில்விளையாடிக்கொண்டு - அவர்-தெந்தினம்பாடுவர் சுந்தரமாய், இடு ப்பைமணியரையில் - கட்டி - இண்டந்தலைகளில் பூண்டிருக்கும், சங்கு தோடுகாதணியும் - அருந் - தாவடமேயவர்தூவிடமாய், மணியோ தரி த்திருப்பார் - தெரு - வாசற்புறந்தனி லேசிக்கொண்டு, கொண்டாட் டமாயிருப்பார் - கையைக் - கொட்டிக்கொண்டு தனக்கிஷ்டமுடன், மதுவுண்டுகெக்கலிப்பார் - பறை-வாத்தியமும்வெகுநேத்தியுடன், இரு க்கும்புலைப்பாடி - அதின் - ஈசன்திருவடி நேசமுடன், தரிக்கும் ஒரு புலையர் - அவர் - சாதிமுறைதவ றுதவராம், நந்தனரவர்பெயராம்.

வ ச ன ம்.

இவ்விதமாய்க் கடையரிருப்பின் வரப்பினில்வாழ்வார் இப்பரிவு டன் சிவன்கழற்கேவிளைத்த வுணர்வோடு மந்தராபத்தி லூற்புலமையா ண்ட தொழிலனுயத்திலொப்பிய நந்தனரென்றொருவருண்டாயிருக்கும் புலைப்பாடியில் பரமசிவன் பாதாரவிந்தத்தில் மிகுந்த அந்தரங்கம் பொ ருந்தினவராகிய நந்தனர் மிகுந்த பக்திபுரிந்திருந்தார் வீச்சுடன் சேற் றில் விழுந்தாலும் பிள்ளைப் பூச்சிமேலொட்டாது அத்தன்மைபோல், எத்தனைகாரியமிருக்கினும முத்தியளிக்குங் கத்தனகிய அத்தனை தன் து சுத்தமாகிய சித்தத்தில் நித்தமும் வைத்து உத்தமபத்தி பெற்றிருந் தார் - மற்றதுமறந்தார் - உற்றது புணர்ந்தார் - இப்படியெல்லாமிருந் தும், நல்லகுணமில்லாமற் போனால், உலகம் பொல்லாங்கு சொல்லு மல்லவா.

சி ந் து.

இவர்வெகு-நல்லவராமிந்தத் தொல்லுலகில் அவரேசிவனடியார்.

வ ச ன ம்.

என்று ஆச்சரியங்கொண்டு சொன்னபடியினலே இவரைப்போ ல பக்திமார்க்கத்தில் மிகுந்தவராயிருந்தவர் ஆரிருக்கிறார் ஆரிருப்பார் என்று இணைசொல்லப்போகா தணைகடந்த பரமசிவ பத்திமானென்று சொல்லப்படும்.

சி ந் து.

அவர்க்-காருமெதிரில்லைதாரணியில் கோடிகோடி ஜென்மங்களோ முன்னங்-குற்றமறச்செய்த நற்றவமே அவதார மானதுவோ - ஈசன் - அன்புபுரியும் பேரின்பசுகம் கொள்ளைகொள்ள வோபிறந்தார் திருக் கோயில்வலஞ்சுழன் றுவலுடன் செய்யும் பணிவிடைகள்,

பெரியபுராணச்செய்யுள்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

ஊரில்விடும் பறைத்துடவை யுணவுரிமை யாக்கொண்டு
சார்பில்வருந் தொழில்செய்வார் தலைநின்றார் தொண்டினாற்
கூரியலை யமுக்குடுமிப் படையண்ணல் கோயிறொறும்
பேரிகையே முதலாய முகக்கருவி பிறவினுக்கும்

இதுவுமது

போர்வைத்தோல் விசிவாரென் றினையனவும் புகலுமிசை
நேர்வைத்த வீணைக்கும் யாழுக்கு நிலைவகையாற்
சேர்வுற்ற தந்திரியுந் தேவர்பிரா னர்ச்சனைகட்
கார்வத்தி னுடன்கோரோ சனையுமிவை யளித்துள்ளார்.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் நந்தனார் சிவஸ்தலங்கள் தோறும்போய் சுவாமியைத்தோத்திரஞ் செய்கிறதெப்படி யென்றால்.

இராகம், காம்போதி - ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

செந்தாமரைமலர்சூழோடைகளும்மேடையுஞ்
செறிந்தமாதர்க ளாட்டம்-சிறந்தவேளூர்
எந்தைபிரானுக்கபி ஷேகக்கோரோசனைமற்
றீந்தொழிந்தார்மன வாட்டம்

சிவசரவணமூர்த்தி ஞானசம்பந்தரெனத்
திருவவதார மாக-வந்தசீர்காழி
புவனரக்ஷகன்றிரு நிலைநாயகியையேத்தி
பூரித்தார்வெகு வாக

ஒருபொற்புரமுமதி ளோங்கியமாயூரத்
துவந்தவிஸ்வநா தீசரை-மிகத்தொழுது
ஒருமுகக்கருவிக்குந் தோல்நரம்பிவைதந்தா
ருலகிற்புகழவுந்தன் பெயரை

உமையொருபாகத்தி லுயர்ந்தபரன்றரும
னொருபசுவுங்கன் றுக-மாயவேடஞ்
சமைந்துப்பின்னுநீதிச் சோழன்றனக்குக்காட்டித்
தந்ததிருவாரூர்ச்சென்றான் பாக

வசனம்.

பின்னும் நந்தனர் தாம்செய்யக் தருமமேதென்றால் இவர் புலையரானபடியால் சிவஸ்தலங்களுக்குப்போய் வீதியைச்சுற்றி சந்நிதியில்வந்து தடிவிழுந்ததுபோல உடல் பணியப்பணிந்து புழுதியில் புரண்டு மயிர்சிலிர்ப்பக் கண்ணீருதிர்ப்ப வாய்குளறி உரைதடுமாறிஒருதரமழுது ஒருதரந்தொழுது எக்கலித்து கெக்கலித்து ஒருதரஞ்சிரித்து ஒருதரம்வெறுத்து சகமறந்து அகமிழந்து அனல்கண்டமெழுகதுபோ லுள்ளமுருகி ஆனந்தவெள்ளம் பெருகி கள்ளங்கருகிச் சிவன் சிவனேஎன்று வாய்வலிக்கப்பேசி கைவலிக்கக்கொட்டி கால்வலிக்கக் கூத்தாடி நிற்பவரொருமுகூர்த்தஞ் சித்திரத்திலெழுதும்பதுமைபோல கண்ணிமையாமல் வாயசையாமல் ஓசைதெரியாமல் அலையடித்தோய்ந்த கடல்போல நிறைந்து தன்னைமறந்திருப்பார் தன் நினைவு வந்து பரவசந்தெளிந்து ஈசனைப்பணிந்துகொண்டு வந்த பணிவிடைசெலுத்தக் கோயிலார் கேட்கக் கும்பிடுபோட்டுச் சொல்லுவார்.

இராகம், ஆனந்தபைரவி - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

வாரிருக்குதுதோலிருக்குது வாங்கிக்கொள்ளுவீரே-மத்தளங்கள்
பேரிகைக்கும்வீணைக்கும்நல்ல விறுக்கிக்கட்டும்விசை (வாரிருக்)
பேரிநக்குதுபோதுஞ்சிவன் பெருமையைக்கொண்டாடிதினமுஞ்
சீரு றகின்றதில்லைப்பதியில் சேருதற்குபாயந்தேட (வாரிருக்)
சிறியவனுனசாதியொன்று மறியாதவனேனழு-சிவ
பெருமானுக்கடியேன்செய்யும் பணிவிடையிது (வாரிருக்)

சிந்து.

செய்யும்பணிவிடைகள்-ஈசன் - சிந்தைமகிழ்ந்து குளிர்ந்திடவே, மத்தளபேரிகைக்கும்-இசை - வார்கொடுத்துப்புறந்தோல்கொடுத்து, மறவாமலேதினமும்-நல்ல-வாசப்பெருகுங் கோரோசனையும், தேவாலயங்கள்தோறும்-தந்து-சித்தமுருகிட பத்திவெள்ளம், புரண்டோடிக்கங்குகரை-என்று-பேதமறியவொண்ணுதுகண்டீர், சாதியில்நீசனவர்.

வசனம்.

இப்படி பத்திசெய்யாநின்ற நந்தனருடைய வரலாறேதென்றால்.

இராகம்-தூக்கடா, ஆதிதாளம்.

ஆதனூரிலொருவேதியர்க்குள்ளே அடிமைக்காரப்பறையன்
சூதுவாதுமொன்றுந்தெரியாதவன்பரி சுத்தபானபத்தன்
கோதிலாததங்கள்சாதியர்க்குச்சிவ குணங்களைமிகச்சொல்லி
காதலோடுதிருப்புன்கூரீசனைக் கண்டுவருவோமென்றார்.

வசனம்,

நந்தனார் சிவதரிசனஞ் செய்யவேண்டியதற்காகத் தங்கள் சாதியாரைக் கூப்பிடுகின்றார்.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி, நபகதாளம்

பல்லவி.

சிவலோகநாதனைக்கண்டு-சேவித்திடுவோம்வாரீர்

அநுபல்லவி.

பவமயங்களைப்போக்கி-அவர்
பரமபதத்தைக்கொடுப்பாரந்தச் (சிவலோக)

சரணங்கள்.

அற்பசுகத்தைநினைந்தோம் அரன்திருவடிமறந்தோம்
கற்பிதமானபிரபஞ்சமீது கானல்சலம்போலேயெண்ணி (சிவ)

ஆசைக்கடலில்விழுந்தோ ரினி யறிவுக்கறி வயிழுந்தோம்
பாசமகலவழிதேடாமல் ப தவிக்குப்பாவியானோம் (சிவ)

மானிடசன்மங்கொடுத்தார் தன்னை வருந்தக்கரங்களளித்தார்
தேனும்பாலும்போலேசென்று தேரடியில்நின்று கொண்டு (சிவ)

பெரியபுராணச்செய்யுள்.

கோச்சகக்கலிப்பா.

திருப்புன்கூர்ச் சிவலோகன் சேவடிகண்மிக நினைந்து
விருப்பினொடுந் தம்பணிகள் வேண்டுவன செய்வதற்கே
அருத்தியினா லொருபட்டங் காதனார் தனினின்றும்
வருத்தமுறுங் காதலினால் வந்தவ்வூர் மருங்கணைந்தார்.

வசனம்.

நந்தனாரிப்படிச் சிவலோகநாதனைச் சேவிப்போமென்றுநெடுநாளாய்ச்சொல்லி நிச்சயஞ்செய்த நந்தனாருக்கும் பறையர்களுக்குமுண்டான வாக்குவாதம்.

(அவர்கள்) தவஞ்செய்யுஞ் சடங்கிதுவல்லவோ பறையர்கள்செய்தால் பாவமேயென்றார்.

(நந்தன்) தேருந்திருநாளு மிருக்குதுபோவோம் வாரும் வாருமென்றுவருந்தியுமழைத்தார்..

(அவர்கள்) பொறும்பொறுமிது புண்ணியமல்ல ஏரிக்குப்போவோமென்றிவரையுமழைத்தார், சேரியைநீங்கிச்சிலதுபேர்வந்தார்.

(நந்தன்) பதினொருபேர்கள்பண்புடன்வந்தார் மாரிபோல் ஞானமார்க்கம்பொழிந்து, தவமுனிபோலேதானங்கேகின்றார்.

(அவர்கள்) சிவலோகநாதனைச் சேவிப்போமென்றார்.

(நந்தன்) வெறுங்கையோடே போகலாகாதென்று வாருடன்தோலும் வரிசையாய்க்கொண்டார்.

(அவர்கள்) சேரியிலுள்ள சீரிதுவென்றார்.

(நந்தன்) வந்தபுலையருக்குப் பத்திமிருகவே நெற்றியில்நீறிட்டார்.

(அவர்கள்) சத்தியந்தானென்று மெத்தவுங்கும்பிட்டார்.

இராகம்-வராளி, சாப்புதாளம்.

இவர்—சிங்காரமானப்பள்ளுபாடினார்
அவர்—அங்கங்குளிர்ந்துகொண்டாடினார்
இவர்—கோரோசனைப்பையையெடுத்தார்
அவர்—தாராளமாய்வாரிக்கொடுத்தார்
இவர்—சிவமந்திரஞ்சொல்லிச்சேவித்தார்
அவர்—தவமிஃதேயென்றுச்சரித்தார்
இவர்—ஆசைப்பெருங்கடல்தாண்டினார்
அவர்—ஓசைப்படாமலேவேண்டினார்
இவர்—அளவில்லாதானந்தமடைந்தார்
அவர்—அளவில்லாக்காட்சிப்பெற்றிருந்தார்
இவர்—திருப்புன்கூரீசனைப்பாடினார்
அவர்—விருப்பமோடிவரைக்கொண்டாடினார்.

வசனம்.

இப்படி எல்லோருங்கூடிச் சிவனை அடிக்கடிவணங்கி அரகராவென்றுரைத்திடுஞ் சத்தம் பரமனேயறிவார், இப்படி நந்தனார் பதினொருபேர் பறையரோடு திருப்புன்கூர் வந்துசேர்ந்தார்.

சவாயி.

கலம்வந்துவீதி வலம்வந்துகண்கள்
சலம்வந்துசோரும் பலம்வந்துதெங்கள்
குலஞ்சுத்தமாச்சு மலமிவந்துபோச்சு
நலங்கண்டோமென்று நிலங்கொண்டு நின்றார்.

வசனம்.

அந்தஸ்தலத்திலே நந்தி மிகவும் பெரிதானபடியினாலே சிவலிங்கதரிசனஞ் செய்வதற்கு நந்திமறைத்திருப்பதால், நந்தனார் துயரமடைந்து சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-சங்கராபரணம், ஏகதாளம்,

கண்ணிகள்.

அரகரதிரிபுராந்தகஜீவாதரவெங்கள்
அம்பிகையொரு பாகா-எங்கும்
நிரந்தரமாயெள்ளுளெண்ணெய்போலவிருந்து
நினைப்பவர்க்கருள் போகா
வெள்விடைமேல்வரும்விமலநமசிவாய
விளங்கும்வேத முடிவே-நால்வர்க்குத்
தெள்ளுறச்சிவஞானபோதமளிக்கவந்த
சிறந்தமெய்தவ வடிவே
மானும்மழுவுந்தமருமகவாகுவலயமும்
மருவுஞ்சூல பாணி-எளி
யேனுங்காணத்தரிசனைதரவுமையுட
னெழுந்தருள்வீரிங்கு தோணி
மன்னுஞ்சந்நிதிமுனம்மருவுமிடபதேவர்
மறைந்திருக்கநினைக் காணேனே-முன்னம்
என்னவினைசெய்தேனோ கண்பெற்றபாவந்தானோ
இதயத்தில்மகிழ்ச்சி பூணேனே.

சவாரி.

சிவலோகநாதன் திருச்சந்நிதானம்
மலையாகியநந்தி மறைத்திடுதிங்கே
பலகாலஞ்செய்த பாழ்வினைகுவிந்து
மலையாகியிப்படி மறைந்ததோவென்றார்.

வசனம்,

என்று சொல்லிய நந்தனார் பின்னுஞ் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தேசிகதோடி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

வழிமறைத் திருக்குதே மலைபோலே-ஒரு
மாடுபடுத் திருக்குதே. (வழி)

பாவிப்பறையனிந்த வூரில்வந்துமிவன்
பாவந்தீரேனோ உன்றன்
பாதத்தில்சேரேனோ யேறேனோ
சிவலோகநாதாமாடு (வழி)

தேரடியில்நின்றுதெரிசித்தாலும்போதும்
கோயில்வர மாட்டேனே ஐயே
ஓரடிவிலகினால்போதுமங்கேநின்று
உற்றுப்பார்க்கச்சற்றே விலகாதோமாடு. (வழி)

வசனம்.

இப்படி நந்தனார் தரிசனங்காண ஒய்யாமல் மனவருந்தும்போது சுவாமி நந்தனார் மீதிரங்கி நந்தியை விலகச்சொன்னார்.

பெரியபுராணச்செய்யுள்.

கோச்சகக்கலிப்பா

சீரேறு மிசைபாடித் திருத்தொண்டர் திருவாயி
னேரேகும் பிடவேண்டு மெனநினைந்தார்க் கதுநேர்வார
காரேறு மெயிற்புன்கூர்க் கண்ணுதலார் திருமுன்பு
போரேற்றை விலங்கவருட் புரிந்தருளிப் புலப்படுத்தார்.

இராகம்-துக்கடா, ரூபகதாளம்.

ஒருநாளும்வாராதபத்தன்-திருநாளைப்போவாரெனுஞ்சித்தன்
உலகெங்கும்பிரசித்தங்கண்டு-ஒதுங்காமலிருந்ததுகுற்றம்.

இராகம்-அங்குசதோணி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சற்றேவிலகியிரும்பிள்ளாய்-சந்நிதானமறைக்குதாம்-நீ (சற்)

அநுபல்லவி.

நற்றவம்புரியுநம்மிட திருநாளைப்போவார்வந்திருக்கிறார். (சற்)

சரணங்கள்.

சாதிமுறைமைபேசுறான்-தன்னையிகழ்ந்துமேசுறான்
கோதிலாதகுணமுடையோன் கோபங்கொண்டால்தாளமாட்டோம் ()

வேதகுலத்தைப்போற்றுறான்-விரும்பிவிரும்பியேற்றுறான்
பூதலத்திலிவனைப்போலே புண்ணியபுருஷனொருவனில்லை. (சற்)

பத்தியில்கரைகண்டவன்-பார்த்துப்பார்த்துவுண்டவன்
சித்தங்குறையில்நமதுசெல்வம் முற்றுங்குறையுந்தயவுசெய்து (சற்)

வசனம்.

இப்படி சுவாமிசொல்ல நந்திவிலகினார்.

துக்கடா.

நந்திதூரவிலகிநின்றார்-தன்சர்மிமனதைக்கண்டார்-இவன்
நல்லபக்தனென்றார்-அடங்காதவெட்கங்கொண்டார்.

இராகம்-சாவேரி, ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

மற்றதெல்லாம்பொறுப்பேன்
முத்தினாலும் கொடுப்பேன். (மற்ற)
பத்தனுக்குக்குற்றஞ்செய்தா
லதைப்பொறுக்கமாட்டேன். (மற்ற)
திடுக்கென்றவரை துடிக்கப்பேசி
அடிக்கப்பொறுக்கமாட்டேன். (மற்ற)
பசிக்குதென்றுவருகையிலொருவன்
புசிக்கப்பொறுக்கமாட்டேன். (மற்ற)

வசனம்,

இப்படி சுவாமிசொல்லும்போது நந்திமனதுகலங்கி தூரவிலகி நின்றார்.

நந்தன் சிந்தைகுளிர்ந்து அளவில்லாத ஆனந்தமடைந்து குதித்தார் கெக்கலித்தார் கொண்டாடினார் துதித்தார் திருவடியுள்ளே பதித்தார் எங்குஞ் சிவமாகப்பாவித்தார்.

கடுக்கா,

குதித்தார்எக்கலித்தார்-உள்ளங்களித்தார்
பள்ளுபடித்தார்-கண்ணீர்வடித்தார்-பற்களைக்கடித்தார்
ஒருதரந்துடித்தார்-இருதரம்நடித்தார்
இப்படிதரிசனஞ்செய்தார்-நந்தனார் தரிசனஞ்செய்தாரே.

துக்கடா-ஆதிதாளம்.

சட்டமாகசந்நிதானங்கண்டுதொடை தட்டினார்-கை-கொட்டினார்
அஷ்டமூர்த்தியொருவர்க்குமென்று கூத்தாடினார்-பண்-பாடினார்
கஷ்டமானசமுசாரசாகரந் தாண்டினார்-மெய்-வேண்டினார்
இஷ்டதெய்வசிவலோகநாதனை எண்ணினார்-உள்ள-நண்ணினார்
மட்டிலாதசந்தோஷங்கொண்டுதான்பட்டபாடுகளைப்பேசினார்-ஜன்மங்
கெட்டதென்றுதன்னை யேசினார்
இஷ்டமானதன் சனங்களோடவர்-கட்டிமுத்தமிட் டுலாவினார்-சிங்கக்
குட்டிபோலவே தாவினார்

இராகம்-கலியாணி, அடதாளம்,

பல்லவி.

தெரிசனஞ்செய்தாரே-நந்தனர்-தெரிசனஞ்செய்தாரே.

அநுபல்லவி.

தெரிசனஞ்செய்தார் தேன்மழைசொரிந்து
வரிசையுடன்அவர் வாழி வாழியென்று. (தெரிசனஞ்)

சரணங்கள்.

குதித்துக்குதித்துக்கையைக் கும்பிடுபோட்டுத்
துதித்துத்துதித்துத்தன் துன்பங்கள்தீர (தெரிசனஞ்)

போற்றிபோற்றியென்று பொன்னடிவணங்கிப்
பார்த்துப்பார்த்துப்பர மானந்தங்கொண்டு (தெரிசனஞ்)

அச்சமறந்தவ ரறிவிலுணர்ந்து
இச்சைமறந்தவரேகாந்தமாய்நின்று. (தெரிசனஞ்)

வசனம்.

தெரிசனம் பண்ணியபின்பு கொண்டுவந்தபணிவிடை செலுத்தி அவ்வீதியில்மட்டையூருங் குட்டையைக்குளமாய் வெட்டவேணுமென்று விசாரமுற்றார், சுவாமி இதையறிந்து நாளைப்போவாராலே குளம் வெட்ட தாளப்பேர்காதென்று தன்பிள்ளையை ஆளாகப்போகச்சொன்னார்.

துக்கடா.

மாளாப் பிறவிபோக்கும் பிள்ளையார் வந்தார்.

நாளைப்போவார்	- நீயாரப்பா	வென்றார்
பிள்ளையார்	- நானுன்னுளப்பரவந்தே	னென்றார்
நாளைப்போவார்	- குட்டையைக்குளமாய்வெட்டவே	ணென்றார்
பிள்ளையார்	- வெட்டினால்மிகுபுண்ணிய	மென்றார்
நாளைப்போவார்	- அதைத்தட்டுமெட்டு	மென்றார்
பிள்ளையார்	- குளம்வெட்டும்வெட்டு	மென்றார்
நாளைப்போவார்	- அற்பமாய்ப்புதக்குநெல்லைக்	கொடுத்தார்
பிள்ளையார்	- அப்பனேயிதுபோதும்போதுமென்	றுரைத்தார்
நாளைப்போவார்	- களித்துதிருவிகற்பமா	யிருந்தார்
பிள்ளையார்	- குளத்தைவெட்டுதற்	கிசைந்தார்

இராகம்-மோகனம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தடாகமொன்றுண்டாக்கினார் - கணநாயகர்
தடாகமொன்றுண்டாக்கினார்.

அநுபல்லவி.

சடாமகுடதரன் சாம்பவியுடன் வர
சகல்முனிவர்மனத் தாமரையு மலர
கடாட்சமாகக்குகன் கணபதியுடன் மன்ன
காதலாலெவருந்துன்ன போதயனுசிதமென்ன. (தடாக)

சரணங்கள்.

கந்தமுலாவியதாமரைபூத்து கதிக்க-மிகுத்திடுஞ்சேர்
கண்டைவராலுளுவைக்கணமங்கு குதிக்க
சுந்தரமிகுந்தபறவைகள்முழுதிலுஞ் சூழ
சோமசூரியர்கள்சுகமுடன்வந்து தாழ
விந்தையுடனேபலவேள்வியந்தணர் செய்ய
விளங்குஞ்சங்கினமுய்யகளங்கமில்லாமற்றுய்ய. (தடாக)

ஓதிடுவானதியானதுதான்மிக நாண - ஆம்பல்மலர்ந்து
ஒதிமமுங்குருகின்குலமும்எதிர் காண
சோதிமருவுந்தேவ-தாருநிழலுங் கொடுக்க
சுரபிக்கடம்பைமானும்சூழ்ந்துஅங்கேஅடுக்க
மாதர்மலர்க்குழலார்-மகிழ்ந்துஅங்கே நீராட
வல்வினைகளும்விட்டோட வல்லவர்களுங்கொண்டாட. (தடா)

வாசனைதங்கியமல்லிகைமுல்லையின் சாலை - சந்தனச்சாலை
வாழைபலாக்கமுகுங்கனமாமலர்ச் சோலை
ஆசையாகமயிலழகுறவே நடிக்க
அருமறைப்பூசுரர்க ளனுதினமும் படிக்க
தேசுலாவுந்திவ்யத்-தீர்த்தமாகுமென் றெந்த
திசைதேவர்களுமுந்த இசைநந்தனார்தஞ்சொந்தத். (தடாக)

நாளைப்போவார்நிஷ்டைகலைந்துபார்த்தார்
குளம்வெட்டியிருக்கவுளமகிழ்ந்தார்
பிள்ளையாரிருக்கக்கண்களிற்காணார்.

வசனம்.

இதெல்லாஞ் சிவன்செயலென்று சந்தோஷங்கொண்டு முன்போலவே கோயிலை வலம்வந்து தன்னுடன்வந்த பதினொருபேர்களுடன் ஆதனூர்வந்து சேர்ந்தார்.

பெரியபுராணச்செய்யுள்

கோச்சகக்கலிப்பா.

இத்தன்மை யீசர்மகிழ் பதிபலவுஞ் சென்றிறைஞ்சி
மெய்த்ததிருத் தொண்டுசெய்து விரவுவார் மிக்கெழுந்த
சித்தமொடுந் திருத்தில்லைத் திருமன்றுட் சென்றிறைஞ்ச
வுய்த்தபெருங் காதலுணர் வொழியாது வந்துதிப்ப.

சிந்து.

பேணிச்-சாருந்தொழின்முறை யாரும்புகல்-திருப்புன்கூர்ச்சென்றானைக்-கண்டு-சேவித்திசைபாடி பாவித்தபின், தில்லைச்சிதம்பரத்தைக் கண்டு - சேவிக்கவேண்டுமென் றுவலுடன், நாளைப்போவேனென்றாராம்.

வசனம்.

நந்தனார் திருப்புன்கூர்ச் சிவலோகநாதனைத் தரிசனம் செய்து ஆதனூர் வந்தநாள்முதல் ஊனுறக்கமுதலானதும் விட்டார், தில்லையம்பலம் திருச்சிற்றம்பலமென்று சொல்லைத்தலைப்பட்டார், சேரியிலுள்ள பெரியோர்களைக் கூப்பிட்டார், வணங்கிக்கும்பிட்டுச் சொல்லுவார்.

இராகம்-பியாகு, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிதம்பரம்போவேனுன் - நாளைச் - சிதம்பரம்போவேனுன்.

அநுபல்லவி.

சிதம்பரம்போவேன் தேறித்தெளிவேன்
பதங்களைப்பாடிப் பார்புகழ்தில்லைச் (சிதம்பரம்)

சரணங்கள்.

ஒருதரஞ்சொன்ன னுலகங்களுய்யு
மிருவினைப்பயனில்லை எந்நாளும் (சிதம்பரம்)
பாதிராத்திரியில் பன்மறையோதி
வேதியர்போற்றி விளங்கியதில்லைச் (சிதம்பரம்)
திறமொன்றறியாத் தீங்குகள்செய்யும்
பறையனுய்ப்பிறந்த பாவங்கள்துலையச் (சிதம்பரம்)

வசனம்.

நாளைப்போவார் தனக்குத் தெரிசனங் கிடைக்க வேண்டியதற்காகக் கற்பகப்பிள்ளையாரை வேண்டுதல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

காலனுடல் பூமிபடச் சாய்த்திடுவான் செங்கமலக் காலைத் தூக்கிக்
கோலமுட னடனமிடுந் திருமன்றுள் நாயகனே குற்றந் தீரப்
பாலிக்கும் படியெனக்குன் னருள்புரிவா யென்றுநற் பழங்கள் வைத்து
மேலைக்கோ புரவாசல் கற்பகத்தைச் சிந்தையுள்ளே வேண்டு வாரே.

வசனம்.

நந்தனார் சேரியிலுள்ள புலையர்களை அழைத்துக் கொண்டு சிதம்பரம்போய்த் தெரிசனம் பண்ணவேணுமென்று ஆசையுற்று பக்திமார்க்கங்களைச் சொல்லலுற்றார்.

இராகம்-யாஞ்சை-ரூபகதாளம்.

நாளைப்போகாம விருப் பேனோ-இந்த
நாற்றநரப் புமின்னைஞ் சுமப் பேனோ-நான்
நாளைப்போகாம விருப் பேனோ-இந்த
நாறுமுடலைக்கண்டு களிப் பேனோ-நான்
நாளைப்போகாம விருப் பேனோ-இந்த
நாளைவீணாகக் கழிப் பேனோ-நான்
நாளைப்போகாம விருப் பேனோ-இந்த
நமனுக்கஞ்சியோடி யொளிப் பேனோ-நான்
நாளைப்போகாம விருப் பேனோ-சிவ
ஞானத்தைப்பாராம விருப் பேனோ-நான்
நாளைப்போகாம விருப் பேனோ-இந்த
நாட்டிலிகழுஞ்சென்மம்படைப் பேனோ-நான்
நாளைப்போகாம விருப் பேனோ-தில்லை
நாதனைக்காணமற் புசிப் பேனோ-நான் (நாளை)

ஆனந்தக்களிப்பு.

காணமலிருக்கலாகாது-பாழுங்
கட்டைகடைத்தேறவேண்டியிருந்தால் (காணமல்)

முத்தியளித்திடும் பாதம்-தில்லை
மூவாயிரம்பேர்கள் பூசிக்கும் பாதம்
சத்திக்கிணையான பாதம்-வேத
சாஸ்திரங்கள்நாலுந் தேடிய பாதம் (காணமல்)

காலனைச்சிறிய பாதம்-சன
 காதிகளுக்குள்ளே செலுத்திய பாதம்
மாலயன்தேடிய பாதம்-எங்கள்
 மாணிக்கவாசகர்பிடிகை பாதம் (காணாமல்)

ஆசையைப்போக்கிய பாதம்-பர
 மானந்தவெள்ளத்திலாடிய பாதம்
வாசம்பொருந்திய பாதம்-தில்லை
 மாகாளிதாழவே தூக்கிய பாதம் (காணாமல்)

பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பாதம்-காட்டிற்
 பாம்பும்புலிக்குங்கூத்தாடிய பாதம்
கோலச்சிலம்பணி பாதம்-தில்லைக்
 கோவிந்தராயர் தெரிசிக்கும் பாதம் (காணாமல்)

வசனம்.

நந்தனார் சிவனைக்காணாமல் காலம் வீணாகப் போக்கலாகாதென்று தன்னினத்தாரைக் கூப்பிடுவார்.

இராகம் பியாகு-ரூபகதாளம்.

து க் க டா.

எல்லோரும் வாருங்கள்-சுக
 மிருக்குது பாருங்கள்-நீங்கள் (எல்லோரும்)

நல்லோர்பணிந்திடுந் தில்லையம்பல
 நாதன்பாதம் பணிந்துக்கொள்வோம் (எல்லோரும்)

கண்ணிகள்.

வாருங்கள்-பர-மானந்தமிருக்குது-பாருங்கள்

சடமெடுத்தபின் னேதுமேகண்டிலீர்
விடமெடுத்துண்ட மேனியன்றேர்வர
வடம்பிடித்திட வாருங்கள் தில்லையில்
இடம்பிடித்துநா மெல்லோரும்வாழலாம் (வாருங்கள்)

சொல்லடா தில்லைச்சிற்றம்பலமென்று
மெல்லடாவாயை-சந்நிதிநேரவே
நில்லடாயிந்த மாயப்பிறவியைக்
கொல்லடாசிவ லோகங்குடிபுக (வாருங்கள்)

கள்ளடாநம தில்லறவாழ்க்கையைத்
தள்ளடாநந்தனார் சொல்லுறுதியென்று
கொள்ளடாதில்லை யம்பலத்தாண்டவன்
பள்ளடாவென்று பாடிக்கூத்தாடியே (வாருங்கள்)

வசனம்.

இப்படி வாருங்களென்றழைக்கப் புலையர் வாராமலிருக்க நந்தனார் நல்ல வார்த்தை சொல்லிப் பறையனை சிவநாமத்தைச் சொல்லச் சொன்னார்.

இருச்சொல்லலங்கார வாக்குவாதம்.

நந்தனார். தில்லையம்பலமென்று சொல்லச்சொன்னார்
புலையர். கள்ளப்பேச்சென்று மெள்ளச்சொன்னார்
நந்தனார். சங்கராவென்று சொல்லச்சொன்னார்
புலையர். இங்கேவாவென்று நிற்கச்சொன்னார்
நந்தனார். சற்றேயாகிலுஞ் சிவனைத்தியானம்பண்ணென்றார்
புலையர். நத்தையோடுபாலை பானம்பண்ணென்றார்
நந்தனார். திருச்சிற்றம்பலமென்று பிலக்கச்சொன்னார்
புலையர். வெறிச்சக்ம்பளமென்று பிலக்கச்சொன்னார்
நந்தனார். சேரியில்நல்ல காரியமீதென்றார்
புலையர். *ஏரியில்நல்ல மாரியீதென்றார்
நந்தனார். விட்டநாள்நினையாம லெட்டுநாள்மறவாமல்
நிஷ்டைபண்ணுதஜென்மம் நஷ்டமென்றார்.
புலையர். விட்டவிரைமுளையாமல் நட்டபயிர்பலியாமல்
கெட்டுதானல்கிராமம் நஷ்டமென்றார்
நந்தனார். உங்கள்புலைத்தன்மை போகுமென்றார்
புலையர். எங்களைக்கெடுத்தாயே பாவியென்றார்
நந்தனார். தேவாதிதேவனைத் தெரிசிப்பீரென்றார்
புலையர். பாவாடராயனைப் பாவிப்பீரென்றார்
நந்தனார். அனத்தாளுமீசனுக் கன்புசெய்யென்றார்
புலையர். இனத்தாரைநொந்தவர்க் கின்பமேதென்றார்
நந்தனார். நிதமுஞ்சிவனைப் போற்றிக்களிப்போமென்றார்
புலையர். பதனைத்தூற்றிநெல்லை யளப்போமென்றார்
நந்தனார். பெண்ணாசைபொன்னாசை விடுதலேநன்றாம்
புலையர். என்னாளுமுன்னாலே கெடுதலையுண்டாம்

நந்தனர். அப்பனேடுஇஷ்டமுட னிருப்பேன் தண்டியேது
புலையர். கப்பலேறிப்பட்டகடன் கொட்டைநூற்றிலுந்தீராது
நந்தனர். பூசத்திருநாளிற் போய்வருவோமென்றார்
புலையர். பேசத்தெரியாது பேயாநீபோவென்றார்
நந்தனர். அழுதுமுறையிட்டா லம்பலத்தேகேட்குமென்றார்
புலையர். உழுதுபயிரிட்டா லுள்ளபடிவிளையுமென்றார்
நந்தனர். சித்தமெல்லா மம்பலத்தே சென்றதென்றார்
புலையர். பத்தியெல்லாம்வேறு பட்டுபோச்சுதென்றார்
நந்தனர். குத்தாலத்தீசனைக் கூறுவீரென்றார்
புலையர். கைத்தாளம்போட்டுக் கதறுவீரென்றார்
நந்தனர். தாண்டவத்தெய்வமே தகுந்தெய்வமென்றார்
புலையர். தூண்டிவீரப்பனே தொழுந்தெய்வமென்றார்
நந்தனர். இஷ்டப்படிநடக்கு மீசனைத்துதியென்றார்
புலையர். கஷ்டப்படமாட்டோ ம் கசக்காதேபோவென்றார்
நந்தனர். கொண்டாடித்தெய்வத்தைக் கொள்ளுவீரென்றார்
புலையர். பெண்டாட்டித்தெய்வமே பெருந்தெய்வமென்றார்
நந்தனர். நலத்தைக்கெடுக்கவந்த நற்குருவென்றார்
புலையர். குலத்தைக்கெடுக்கவந்த கோடாலிக்காம்பென்றார்
நந்தனர். பலவழக்கம்நானறிவேன் பறையரேயென்றார்
புலையர். குலவழக்கமறியாத குருடாபோவென்றார்
நந்தனர். நாக்கறுப்பேன்சிவனை நவிலுவீரென்றார்
புலையர். மூக்கறுப்பான்கதையை மொழிந்தீரேயென்றார்.

வசனம்.

நந்தனர், பெரியோருடைய அனுஷ்டானத்தைப் புலையர்களுக்குச் சொல்லுகின்றார்.

வேறு.

நந்தனர். சிவனேதெய்வம் சிதம்பரமேகயிலாசம்
தவமேபெருமை தான்சம்பிரதாயம்

புலையர். சேரியேசொர்க்கம் ஏரியேகயிலாசம்
மாரியேதெய்வம் மதசம்பிரதாயம்

நந்தனர்: படிப்பதுஞானம் பார்ப்பதுமூலம்
குடிப்பதுமதிப்பால் குலசம்பிரதாயம்

புலையர். பிடிப்பதுநண்டு புசிப்பதுஇறைச்சி
குடிப்பதுகள்ளு குலசம்பிரதாயம்

நந்தனார். பாழைக்கடப்பார் பரவெளிதாண்டி
கோழையறுப்பார் குலசம்பிரதாயம்
புலையர். ஆழத்திற்குளிப்போம் அருங்கோடைவந்தால்
கூழைக்குடிப்போம் குலசம்பிரதாயம்
நந்தனார். ஆசையைப்போக்கி ஐம்புலனைச்சுட்டு
மாசற்றவாழ்வு மதசம்பிரதாயம்
புலையர். பூசைகள்புரிவோம் பொன்னேருழுவோம்
கூசாமல்வாழ்வோம் குலசம்பிரதாயம்
நந்தனார். மையத்திலாடி மனக்கயிறுபூட்டி
வையத்திலிருப்பார் மதசம்பிரதாயம்
புலையர். கையிலேகலையம் காலிலேசேறு
பையிலேபாக்கு பறைசம்பிரதாயம்.

வசனம்.

சிவபத்தி பண்ணினால் அணிமாசித்திகள் அடையலாமென்று நந்தனார் சொல்லுவார்.

இராகம்-நீலாம்புரி-சம்பைதாளம்.

அஷ்டமாசித்திகளைப்பெறலாந்-தில்லையி
லானந்தத்தாண்டவன்கோயிலைக்கண்டு
இஷ்டமுடன்வீதிவலம்வந்து-ஈசன்
இணையடிதொழுதார்க்கு இனிப்பிறப்பில்லை
வாருங்கள்வாருங்கள்சொன்னேன்-நீங்கள்
வாய்பாடாதோடி வருவீரென்முன்னே
கருகுமணிப்பச்சோலைபோதும்-உந்தன்
கள்ளவேஷமெங்களுக்குள்ளேகிடையாது
பருகுவதுகூழ்க்கஞ்சிபோதும்-வாய்
பதறிவார்த்தைகள்பேசிப் பசப்பாதேபோடா

வசனம்.

நந்தனாரைப் பார்த்துப் பறையர்கள் நீசொன்னபடி கேட்பதில்லை எங்கள் நிச்சயமறியாமல் நீமயங்காதே யென்று பின்னுஞ் சொல்லுகிறார்கள்.

ஏசல்.

புலையர். பாப்பாரதெய்வமது பலிக்காது பறையனைக்
காப்பாற்றமாட்டாது கைவிடுவீரென்றார்

நந்தனர். பாப்பார்பறையனென்று பாராதுபரிதிபோல்
காப்பாற்றுமல்லவோ கண்ணுதலேயென்றார்.

புலையர். அடுக்காதவார்த்தையை அல்லும்பகலோதியே
பிடிக்கிறாய்பிடிவாதம் பேசாதேயென்றார்.

நந்தனர். கடுக்காயைத்தின்பாரோ கன்னலதுபோலே
கொடுக்காததானாலும் கொள்ளுவீரென்றார்.

புலையர். பித்தனென்றுசொல்லுவார் பேருலகிலெல்லோருஞ்
சத்தியமிதல்லவோ தள்ளுவீரென்றார்.

நந்தனர். பித்தனயிருந்தாலும் பிறவியறுத்தனைவர்க்கும்
முத்திகொடுக்குமல்ல மூர்த்தியவரென்றார்.

புலையர். இத்தனைநாளுமிங்கே யில்லாதவார்த்தையைக்
கத்துறீரிதுவென்ன காரியமோவென்றார்.

நந்தனர். இத்தனைநாட்சென்று ஈசனடித்தாமரை
பத்தியுங்கள்மனந்தேறும் பாக்கியமிதென்றார்.

அகவல்.

பாக்கியமீதென்று பரமசிவபத்தி
மார்க்கங்களெல்லாம் வரிசையாய்த்திரட்டி
எடுத்துரைசெய்வார் ஈனமாஞ்சாதி
பிடித்தறியாமற் பேசுவாரன்றே.

விருத்தம்.

வக்கணைக் காரா நந்தா வாய்பட படப்பே வேண்டாம்
சக்கரை போலே பேசிச் சாதித்துக் கண்டா யன்றே
பக்குவ காலம் வந்தால் பரமனர் திருநா மந்தான்
சக்கரை போலே தோன்றுஞ் சாதிப்பார் முத்தி தானே.

வசனம்.

புலையர்க ளனேக ரானபடியால் பலவிதம்பலர் சொல்லுகிறார்.

இராகம்-இங்கிலீஷ்-புன்னாகவராளி-ரூபகதாளம்.

ஏசல்.

புலையர். ஆண்டிப்பரதேசி யாகரவென்றவர்
வேண்டுந்தெய்வமது விளங்காதேயென்றார்

நந்தனர். மூன்றுலகுக்கிறைமுன்னின்றுகைகூப்பி
ஆண்டவனேயென்று அர்ச்சிக்குமென்றார்

வேறொருபுலையர். நாத்தைப்பிடுங்கியே நடவுநட்டாலிந்த
சோத்துக்கவலைவிடுஞ் சுகமிதுவென்றார்

நந்தனார். கூற்றுவனார்வந்து கூப்பிடும்வேளையில்
மாத்திரைப்பொழுதில்லை மன்னுயிரென்றார்

வேறொருபுலையர். மாநாநமக்களும் வாழ்கின்றவிடத்திலே
யாநாலுமெப்போது மழுமூஞ்சியென்றார்

நந்தனார். தேனாகவேமெத்த தித்திக்குஞ்சிவத்துதி
யானாலுமுங்களுக் கழுகையோவென்றார்

வேறொருபுலையர். மூக்குநுனியைப்பார்த்து முணுமுணுத்தென்னேரம்
காக்கைபோலவேசும்மா கதறுகிறீரென்றார்

நந்தனார். வாக்கிலேசிவநாமம் வாராதபாவிகள்
நாக்கிலேவூசியை நாட்டுவேனென்றார்

வேறொருபுலையர். மடைவாயின்பறவைபோல் மதியாமலிருக்கிறீர்
துடைகாலிநீயென்று சொல்லுவோமென்றார்

நந்தனார். விடையேறுமீசனை வெட்டவெளியினிலுன்னி
அடையாளங்காணாத ஆடுகளென்றார்

வேறொருபுலையர். மறையோதத்தெரியாத மடையராய்ப்பூமியிற்
குறையானபுலைத்தன்மை கொண்டோமேயென்றார்

நந்தனார். பறையனாய்ப்பிறந்தாலும் பரகதிதேடலாம்
உறுதிமாத்திரம்வேண்டும் உமக்குண்டோவென்றார்

வேறொருபுலையர். தலைசுற்றியர்டுது தங்கச்சிகொழுந்தியார்
அலைகையேநானென் றறிகிலேனென்றார்

நந்தனார். நலம்புரியுந்தில்லை நாதாவென்றிருநீற்றைத்
திலகம்போலேயிட்டு தெண்டனிடுமென்றார்

வேறொருபுலையர். உலகத்திலொவ்வாத உருவேத்திச்சேரியைக்
கலகமிட்டீர்பலங் கண்டீரோவென்றார்

நந்தனார். பலகாலஞ்சொன்னாலும் பலியாதுபாழ்வினை
விலகாமலிருக்குது வேடிக்கையென்றார்

வேறொருபுலையர். திருப்புன்கூரீசனைச் சேவிக்கலாமென்று
விருப்புடனழைத்தது விந்தைதானென்றார்

நந்தனார். கரும்புதின்னக்கூலி கையில்கொடுப்பதுண்டோ
இரும்புமனதுக்காரற் கில்லையேயென்றார்

வேறொருபுலையர். புத்தியில்லாதவன் புலம்புறான்சிவனென்று
கத்தினாலுமென்ன காரியமோவென்றார்

நந்தனார். நித்தமுமெயா நதரம் நினைவுடனேசிவன்
சத்தமிருந்தாலென்றுந் தாழ்வில்லையென்றார்

வேறொருபுலையர். சேரியிலிருந்தாலும் செல்வங்குறைந்திடும்
ஊரைவிட்டாகிலும்நீ ரொதுங்குவீரென்றார்

நந்தனார். வாருங்களெல்லாரும் மன்னனைப்போலவே
சேருவோந்தில்லைச் சிதம்பரமென்றார்

வேறொருபுலையர். பாலாறுபெருகவே பண்ணையைப்பயிரிட்டு
ஆளாமலேவீணுக் கலையுறீரென்றார்

நந்தனார். பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பாதத்தைநான்கண்டு
நாலாம்பதவியை நாடுவேனென்றார்.

வசனம்.

அவர்களில் ஒருபுலையர் உரைத்ததாவது எப்போதுஞ் சிவனைக் கொண்டாடினால் நம்முடையதொழிலுக்குக் கெடுதலுண்டு. பண்ணைவிளையாதென்றுசொல்ல நந்தனார்கேட்டுச்சொல்லுவார்.

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்.

அரகராவென்றொரு குழிநட்டா
லங்கலமே விளையும்-பாவம்
தங்காமற் றலையும்

சிவசிவாவென்றொரு தரஞ்சொன்னால்
சென்மசபல மாச்சு-புண்ணிய
கன்மமதுவே யாச்சு

தில்லையம்பலத் தெரிசனங்கண்டால்
தேவரும் வருந்தாரோ-அந்த
மூவரும் பொருந்தாரோ

அடிமைக்காரத்தொழில்செய்துவதுன்ப
மானாலு மேச்சே-சென்மம்
போனாலும் போச்சே

வசனம்.

நந்தனார் புலையர்களைப் பார்த்து அனேகஞ்சொல்லி நாளைப்போவே னென்றுசொல்ல.

சிந்து.

நாளைப்போவேனென்றாராம் - அங்கே - நாடும் றையர்க ளோடிவந்து அண்ணேநீ போகாதே - நமக் - காண்டை பொல்லாதவன் வேண்டிக் கொள்ளான் - பாப்பாரசாதியுண்டே.

வசனம்.

இப்படிச்சொல்லிய புலையரைப்பார்த்து நந்தனார் சொல்லுகிறார்.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஆண்டைக்கடிமைக்காரனல்லவே - யா
ாண்டைக்கடிமைக்காரனல்லவே.

அநுபல்லவி.

மூன்றுலோகமும் படைத்தளித்திடும்
ஆண்டவர்க்கொத் தடிமைக்காரன் (ஆண்டைக்)

சரணங்கள்.

ஆசைக்கயிற்றினிலாடிவரும் - பசு
பாசமறுத்தவர்க் கடிமைக்காரன் (ஆண்டைக்)

தில்லைவெளிகலந் தெல்லைகண்டேற்றித்
தேற்றித்தெளிபவற் கடிமைக்காரன் (ஆண்டைக்)

சீதப்பிறையணிந் தம்பலத்தாடிய
பாதம்பணிபவர்க் கடிமைக்காரன் (ஆண்டைக்)

வசனம்.

தன்னை யடிமையாகக்கொண்ட வேதியர் சொற்கேளாதவரல்ல அப்படியிருந்தும் பத்திபண்ணவேணுமென்று பத்திநெறியைச் சொல்லிக் காட்டினார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

தவம்பெறு முனிவர் மெச்சுஞ் சரித்திரங் கொண்ட நந்தன்
பவமயக் கறுக்க வேண்டிப் பகர்ந்திடுஞ் சிவவாக் யத்தை
அவகுணங் கொண்ட பேய ரறிந்திடப் போபோ வெல்லாஞ்
சிவன்செய லாகு நம்மாற் செய்வதொன் றில்லை யென்றார்.

வசனம்.

திருநாளைப் போவார் அனேகவிதஞ்சொல்லப் புலையர் கேளாமலிருந்ததினால் சிவன்செயலென்று நாளைப்போவார் சும்மா யிருந்தார், அ

ந்தச் சேரியில் புலையர் கூட்டங்கூடி மூத்தோனால் நந்தனருக்குப் புத்தி சொல்லுவோமென் றெண்ணி அந்தச் சேரியிலே வெகுநாளா யிருக்கின்ற ஓர்புலையர் வயதுமிகுந்து உடல்தளர்ந்து பல்லுக ளுதிர்ந்து தோல்கள் சுருங்கி நரம்பு தெரிந்து முதுகு சரிந்து முழுதும் வளைந்து அங்கம் சொறிபடர்ந்து தினவுமிகுந்து அதனைச்சொறிந்து அந்நீர்வடிந்து அவ்வுடல் நடுங்கி இவ்வித மிருக்கும் பெரியகிழவனை யனுப்பக் கோலூணி கூனிக்குறுகி கோணலாய்நடந்துவந்து நந்தனைப் பார்த்து கட்டியணைத்து தலைநிமிர்ந்து கண்ணீர்சொரிந்து மார்பில்விழுந்து மனங்கனிந்து காதல்மிகுந்து ஒன்றுந் தெரியாதவனென்று நினைந்து பரிந்து ஞாயமறிந்து சொல்லுவான்;

இராகம்-பியாகு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஞாயந்தானோநீர்சொல்லும்-ஓய்-நந்தனாரே
நம்மசாதிக்கடுக்குமோ (ஞாயந்தா)

சரணங்கள்.

சேரியிலில்லா வழக்கம்-நீர்
செய்துக்கொண்டுவந்த பழக்கம்-இந்த
ஊரிலெங்குமது முழக்கம்-வெகு
உறுதியாச்சுது வொழுக்கம்-இது (ஞாயந்)

சிதம்பரமென்கிற பேச்சு-நாங்கள்
செய்திடுங்காரியம் போச்சு-அது
மதம்பிடித்ததுபோ லாச்சு-இந்த
மண்டலப்பறையருக் கேச்சு-இது (ஞாயந்)

பறையருக்கேதுதைப் பூசம்-அதைப்
பார்க்கவேயுனக்கு விஸ்வாசம்-சிறு
பயல்களுக்கே யுபதேசம்-நீர்
பண்ணிவைத்ததெல்லாம் மோசம்-இது (ஞாயந்)

வசனம்.

சேரியில் பெரியகிழவனைபடியால் சாதிவழக்கங்களெல்லாம் அறிந்தவனைதால், நந்தனருக்கு இன்னமுஞ் சொல்லுகிறான்.

சிந்து

பாப்பாரசாதியுண்டே-என்ன-பாடுபடுமுழுக்காடுமங்கே, நமக்குந் திருநாளோ-அந்த-ஞாயமுண்டோஎன்னமாயமிது,வென்றேதடைசெய்தார்-சிவன் - வேடிக்கைதானென்றுநாடிக்கொண்டே - அறியாதுபோயிருந்த.

பெரியகிழவன் சொல்லிய

விருத்தம்.

கழனிதனைத் தெய்வமெனச் சுற்றிவந்து தலைவணங்கிக்
கரங்குவித்து
உழுதுபரம் படித்துவினை தெளித்துமுளை கொள்ளநீ
ரோட விட்டுப்
பழுதறநட் டதன்களையைப் பிடுங்கிமடை திறந்துபுனல்
பாய விட்டுச்
செழித்திடவே பொங்கலிட்டுக் காத்தவரா யனைவேண்டுஞ்
செய்கை தானே.

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சுவாமிதெரிசனம்நமக்குண்டோ - புலைச்
சாதியன்றேவந்தநீதியறியாமல்

அநுபல்லவி.

பூமிதெரிசனப்போதும்போதும் வெகு
புண்ணியமேசோறு போடுமின்னமொரு (சுவாமி)

சரணங்கள்.

நாத்துநரம்புகளைச்சுமப்பதும்உழுவதும்
நஞ்சைவயலைச்சுற்றிவருவதும் வளம்பெற
பாத்திகள்கட்டிவினை ளிப்பதெதுப்பறிப்பதும்
பாயுமடையைத்திறந்திடுவதுமன்றியில் (சுவாமி)

சேரியிடையில்குடியிருப்பதும்-பதறுகள்
சிதறத்தூற்றிநெல்லளப்பதும் பார்ப்பதும்
ஊரைவளைந்ததமுக்கடிப்பதும்-மதுக்குட
முண்டுகளித்துநாமுறங்குவதன்றியில் (சுவாமி)

ஆண்டைமார்களிடம்பணிவிடை-செய்வதும்
அருகில்நின்றுகையைவிடுவதும் நடுவதுந்
தாண்டிநடந்துநெடுங்கோல்பிடிப்பதுமளப்பதும்
தனித்துச்சூட்டைத்தினங் காப்பதுமன்றியில் (சுவாமி)

விருத்தம்.

சாதியின் முறைமை காட்டித் தடையிடப் போது மென்றார்
வேதமா முனிவ ராலும் வினைவியுங் கண்டா ரில்லைப்
பேதையாம் புலைய ருக்குப் பேரின்ப நிஷ்டை யேதென்
றூதலா லென்செய் வோமென் றம்பலத் தஞ்சு வாரே.

வசனம்.

பெரியகிழவனைப் பார்த்து நந்தனார் சொல்லுகிறார்.

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்.

சிதம்பரதெரிசனங்காணுவிடி லிந்தச்சென்மசபல மாமோ
செனனமரணசமு சாரம்பெருகவே செய்தவினைகள் போமோ
கண்ணுங்கருத்திருக்கச் சிவனைக்காணமல் காலங்கழிக்க லாமோ
காலபாசநமதருகில்வாராமல் கண்டுபயந்து போமோ
இப்படியெப்போதுமிருப்போமென் றெண்ணியிருக்க லாமோ
இருதயமறிந்திடச் செய்திடுங்கன்மங்கள்இகழ்ந்துபிரிந்து போமோ
பின்னுமுன்னுமறியாத மூடர்கள்புத்திகேட்க லாமோ
புலையரவரடியிலிருக்கினுமெய்திடும் புண்ணியங்கள் போமோ
பரமசிவனைக்கொண்டாடவேணுமென்று பரிந்துபாவி பார்த்தேன்
பாபஞ்செய்பவற்குப்பலியாதுஅதில்பாடுபட்டுப் பார்த்தேன்

வசனம்.

சேரியிலுள்ள புலையர்கள்கூட்டங்கூடி அனுப்பிவைத்த பெரியகிழவன் நந்தனாருக்குச்சொல்லக்கேட்டு ஆச்சரியப்பட்டு நந்தனார் கிழவனைப்பார்த்துச் சொல்லுவார்.

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்.

மீசைநரைத்துப்போச்சே கிழவா ஆசைநரைக்கலாச்சோ
பாசம்வருகலாச்சே கிழவா பாவம்விலகிப்போச்சோ
கூனுகுறுகிப்போச்சே கிழவா கோபம்விலகிப்போச்சோ
அங்கம்தளர்ந்துபோச்சே கிழவா ஆங்காரமும்போச்சோ
சேரியைமறந்தாயே கிழவா சிதம்பரமறந்தாயோ
மானிடசென்மமடா கிழவா மாண்டால்வருபோடா
அம்பலத்தரசனடா கிழவா ஆளும்தெய்வமடா
திருவடிபணியாயோ கிழவா தேடித்தெளியாயோ

வசனம்.

நந்தனார் இவ்விதஞ்சொல்லி சிவகாமி வல்லிபாகனை நினைந்து நீறள்ளி பெரியகிழவன் முகத்திலே தடவி வாயிலேபோட்டு கட்டியணைத்து காதிலே சிவமந்திர முபதேசித்தார்) உபதேசமானவுடனே பெரிய கிழவன் சித்தந்தெளிந்து சிவமாய்நிறைந்து உற்றதுணர்ந்து ஒருவனாயிருந்து அத்தனடியா ரருளிதுவென்று பத்திமிகுந்து பரவசங் கொண்டு பேசத்தெரியாமற் பேசுவான், நான் இன்றைக்குத்தான் பெரியகிழவனானேன் நந்தா எனது பந்தந்தீர்க்கவந்தாய் முத்திதந்தாயென்று சுத்திவலம்வந்து அடிபணிந்து விடைபெற்றுக்கண்டேனென் கலிதீர்ந்தேனானந்தங்கொண்டேன் குறைதீர்ந்தேன் அமிர்த முண்டேன் பசிதீர்ந்தேன் பிறவிவென்றேன் வீடு நின்றேனென்று பேசிக்கொண்டு பெரிய கிழவனார் நந்தனாரா லுபதேசம்பெற்று வருகின்றார்.

இராகம்-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பெரியகிழவன்வருகிறான் பேரானந்தக்கடலாடி (பெரிய)

சரணங்கள்.

பரவியமாயையிலிருந்து பார்முதல்பூதங்களைந்து
பெரியவரென் றுணர்ந்து பேரின்பலாபத்தையடைந்து (பெரிய)

படிபுகழ்நந்தனார்மகிழ்ந்து பரமசிவபக்திபுரிந்து
கொடியவன்பாவங்கள்தீர்ந்து கூனிக்குறுகிநடந்து (பெரிய)

நந்தனார்சொன்னதறிந்து நானென் றுரையுமிழந்து
பந்தமயக்கந்தெளிந்து பரவெளியாகநினைந்து (பெரிய)

வசனம்.

புலையர்களெல்லாங் கூட்டங்கூடி நந்தனாருக்குச் சிதம்பரப்பித்துத் தெளிய புத்திசொல்லவனுப்பிய பெரியகிழவன் நந்தனார் பித்துகொண்டு அவருடைய மகிமையெல்லாம் புலையர்களிடத்திற் சொல்லிக் கொண்டாடுவான்.

பெரிய கடுக்கா.

திருநாளைப்போவாரிந்தச்சேரிக்குமூருக்கும்
யாருக்கும்பெரியவன் திருநாளைப்போவார்
ஒருதரமாகிலுஞ் சிவசிதம்பரமென்று
உரைத்திடரென் றுண்மைகூறிய (திருநாளைப்)

அட்டாதுசெய்தால்-படாதுபடுவீர்-விடாதுபாவந்தொடாதே - அவன்பேரிடாதே-தூறுப்படாதே-கையிடிபடாதே - வெம்பகையிடாதே-அப்பா-திட்டாங்கன்கொபப்படாது-பட்டாவ்விடாது - சலப்படாதவன்-பயப்படாதவன்-இடங்கொடாதவன்-அடங்கிடாதவன் - நிலைவிடாதவன்-மறுபடாதவன்-மனம்விடாதவன்-அடங்கிடாதவன் - விடையவலைப்படான்-மாயைக்ககப்படான்-சிவனையிடைவிடான்-கழனிகளைநடான்-கலப்பைகளைத்தொடான்-நமதுவழிபடான் -பொலிகிடாரி-எல்லைப்பிடாரி-வெல்லப்படாது-சொல்லப்படாது-கல்லைப்படாது - தள்ளப்படாது-யாரையும்விடாது-துன்பந்தொடாது-வழியைத்தேடாது-இருவினைப் படாது-செம்மந்கெடாது-தெய்வங்கெடாது-அவன்கைவிடாது-வேறுபடாது-ஆசைபடாமல்-அருளைக்கொடாது-பங்கப்படாத - தங்கக்கடாரம்-பொங்கப்படாதவன்-இணைவிடாத-புண்ணிய தடாகஞ்செய்தவன்-மடாதிபதி-பிடிபடாதசிங்கம்-அளபடாதமகிமை-விடாத பெரியவண்டா-தெரிசனப்படாதசந்நிதி-விடாதநந்தியசைந்ததேனடா -அரன்விலகடா-வென்றசொல்லடா-அவனைப்பணியடா-தூளையணியடா-அறிந்துபோற்றடா-கையெடுத்தேத்தடா-மலரைத்தூற்றடா-மனதைத்தேற்றடா-பிறவிமாற்றடா-ஆனந்தக்கூத்தடா-சொன்னேன்-திருநாளைப்போவார் இந்தசேரிக்கு மூருக்குமாருக்கும் பெரியவன்.

வசனம்.

இப்படி பெரியகிழவன் சொல்லக்கேட்டு நந்தனாலே கெடுக்கப்பட்ட பதினொருபேர்களுக்குள்ளே நீயும் பனிரெண்டாம்பேராயிருக்கத்தலைப்பட்டு சிவசிவாவென்றுசொல்லிச் சேரியைக் கெடுக்கத் தலைப்பட்டீர்களே கிழவாவென்று மிகவுந் துன்பமடைந்து புலையர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் சொல்லித் துயரப்படுகிறார்கள்.

இராகம்-புன்னாகவராளி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

நாமென்னசெய்வோம் புலையரே-இந்தப்
பூமியிலில்லாதபுதுமையைக்கண்டோம் .(நாம்)

சரணங்கள்.

நந்தனொருவனாலேயிப்படி யாச்சு
நன்மையுந் தின்மையுமில்லாமற போச்சு
சந்திக்குச்சந்திகூத்தாட லாச்சு
சாமியுமில்லாமல் எங்கயோ போச்சு (நாம்)

கன்னற்கற்கண்டவ்வார்த்தைகேட் பாரோ
  காதிற்பட்டாலதை கருத்துட்கொள் வாரோ
மன்னார்சாமிக்குப் பூசைபோட் டாரோ
  மாரியாத்தாளங்கே மறைந்திருக்கி றாளோ (நாம்)

சேரிக்குள்பதினொரு பேர்களுங் கெட்டார்
  செய்யுந்தொழில்முறையாவையும் விட்டார்
ஊருக்குப்பெரிய கிழவனும் பட்டான்
  உண்மையறியாமற் சிதம்பரந் தொட்டான் (நாம்)

வசனம்.

சேரியில் துன்பமடைந்த புலையர்களைப்பார்த்து உங்கள் தெய்வத்துக்கு வழக்கம்போலே பூசைபோட்டு பலியிட்டு வேண்டினால் சேரிக்கு நல்லகாலம் பிறக்குமென்று பெரியகிழவனார்சொல்லப் புலையர்கள் பூசைபோடுந் தெய்வங்களாவன.

சுடுக்கா.

வீரன்-இருளன்-காட்டேரி-வெறியன்-நொண்டி-சாமுண்டி-
  தூறித்தூண்டி-நல்லண்ணன்-தொட்டியச்சின்னான்-பெத்தண்ணன்
மாறுமுனியன்-சங்கிலியும்-மாடன்-கறுப்பன்-பாவாடை
  மூறிக்காத்தான்-குழிபிரிசி-மோகினி-சத்தகன்னிகையும்
சேரிமன்னான்-பின்னடியான்-சிறுக்காட்டுடையான்-பனைமரத்தான்
  மாரியாண்டு-வழிமறித்தான்-மலையன்சாத்தன்-பக்கிரியும்
ஏரியனுஞ்-சிலம்பாயி-இடையன்-நல்லான் ஊமையோடு
  வீறுங்கல்லன்-பெத்தாச்சி-வீட்டுதெய்வமுதலான.

வசனம்.

இதுகளைத் தெய்வமென்று வணங்கிக்கொண்டாட ஏனங்கோழி ஆடுகளுடனே மதுக்குடம்வைத்து பள்ளையம்போட்டு பம்பையடித்து வருந்தச்சன்னதம் வருஞ்சொன்னேன், சேரிக்கு நல்லகாலம் பிறக்கும் சிதம்பரப்பித்து நந்தனுக்குத்தெளிந்துவிடுமென்றுபேர்பெருகவாழ்வீரென்றும் பெரியகிழவன் சொன்னானே? அப்படியே கிழவன்சொல்லை நம்பிக்கைகொண்டு புலையர்களெல்லாரும் பந்தலிட்டு பள்ளையம்போட்டுத் தொம்பும் தப்பட்டைமுழக்கி மேட்[illegible] வேண்டுவார்கள்.

வருந்திக் கொண்டாடும்

அகவல்.

புலேயர். எல்லேப்பிடாரியே எதிராகவந்துஎம
கொள்ளேயுன்காவலாய் கொள்ளடி யென்றார்

நந்தனார். சொல்லினுமடங்காது சோதிபரமானந்தத்
தில்லேநாயகனைத்தேவ ரரியாரோ

புலேயர். முண்டாசுகட்டிவரும் நொண்டிவீரப்பனேக்
கொண்டாடிப்பூசைகளேக் கொள்ளுவீ ரென்றார்

நந்தனார். அண்டங்கள்பதினாலுக்கப்பாலுமிப்பாலும்
நின்றார்க்குமுண்டாசு நிலேயாது என்றார்

புலேயர். கச்சையரிவாள்வைத்த கறுப்பண்ணசாமியை
இச்சையுடன்வேண்டி யென்றெய்வ மென்றார்

நந்தனார். பச்சிலேபிடிங்கியே பாதத்திற்சாற்றினால்
இச்சையானதுமீயுமென்றெய்வ மென்றார்

புலேயர். நேயமறிகோழியும் நிணமூன்றுசாவலுந்
தீயகள்ளும்வைத்துத் தெரிசித்து நின்றார்

நந்தனார் வாயாலேசிவமென்று வருந்தினலெப்போதும்
தாயானைப்போலவே தழுவிவரு மென்றார்

புலேயர். பித்துப்பிடித்திருக்கும் பேயனும்நந்தனுக்கு
சித்தந்தெளிந்திடச் செய்திடுவீ ரென்றார்

நந்தனார் பத்திவெள்ளம்பெருகிப் பாய்ந்தாலுஞ்சேரியில்
நத்தையுறிஞ்சுஞ்சாதி நாடாது என்றார்

வசனம்.

இவ்வகைப் பூசைபோட்டுத் தெய்வங்களேக் கொண்டாடும் புலேயர்களேப் பார்த்து நந்தனார்சொல்லுகிறார்.

விருத்தம்.

இத்தனேநாட் பரமசிவன் றிருமகிமை யிரவுபக லெடுத்துச் சொன்னேன், பத்திபுரி யெந்தமக்கே யருள்புரிந்த வையன்பதம் பணிவீரென்றேன், அத்தனேயு மிழந்திடவே மனவெறுப்பா யென்றனேயு மவமானித்தீர், புத்திசொல்வே னென்றவர்கள் முழந்தாளிட் டடிகொண்டு புனேந்திட்டாரே.

வசனம்.

நந்தனார் பக்தா பலசாலியானபடியால் புலையர்களைச் சிட்சித்துச் சிவநாமத்தைச் சொல்லச் சொல்லுவார்.

தண்டகம்.

தத்திப்புலிப்போலே தாண்டிக் குதிப்பார்
முத்தமிடுவதுபோலே முகத்தைக் கடிப்பார்
வார்கொண்டுகட்டி வளைத்துப் பிடிப்பார்
தூர்க்கல்லெடுத்துத் துடைக்குள் ளெரிப்பார்
பல்லாற்கரண்டியே பரம்படித் திழுப்பார்
கல்லாலெறிந்துமவர் காயப் படுத்துவார்
குப்புறத்தள்ளியே கோபித் துதைப்பார்
செப்பியசிவனைநீர் சேவிப்பீ ரென்றார்.

வசனம்.

இப்படி சிட்சித்தபின்பு புலையர்களெல்லோரும் நந்தனாரடிக்குப் பயந்து பத்திசெய்யத் தொடங்கினர்.

கடுக்கா;

அரகரசிவசிவ அம்பல வாணா
தில்லையம்பல தேசிக நாதா
புரமூன்றெரித்த பொன்னம்பல வாணா
கரியுரிபோர்த்த கருணா கரனே
அனுதினமன்று ளாடிய பாதா
பிழைபொறுத்தாளும் புண்ணிய மூர்த்தி.

வசனம்.

மூடப்புலையர்களுக்குப் புத்திதருவாயென்று சுவாமியைத்தொழுது சொல்ல அவர்களுமிப்படிச்சொல்லித் தொழுதார்கள்.

இராகம்-எதுகுலகாம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பத்திகள்செய்தாரே-பரசிவ-பத்திகள்செய்தாரே.

அநுபல்லவி.

பத்திகள்செய்தார்-நற்றவம்புரிநந்தன்
சித்தமகிழ்ந்திட வத்தனைபேர்களும் (பத்திகள்)

எடுப்பான்சிவகதை படிப்பான்தடியொன்று
பிடிப்பான்காலுக்கு அடிப்பானென்றே (பத்திகள்)
கல்லாதவனிங்கே செல்லாதவனன்றி
யில்லாதவன்வெகு பொல்லாதவனென்றே (பத்திகள்)

வசனம்.

அந்தச் சேரியிலே புலையர்கள் பத்திசெய்ததால் சேரிசிவலோகம் போல விளங்கியது. சிலநாளுக்குப் பின்பு புலையர்களெல்லாங்கூடி நந்தனைப்பணிந்து நல்லவார்த்தைசொல்லி நாங்க ளெல்லோரும் நாளொன்றுக்கு மூன்றுவிசை சிவனேயென்று சொல்லுகிறோம். மற்றவேளையில் எங்கள் பண்ணைத் தொழிலைச் செய்வோமென்றுகேட்க நந்தனார் நல்லது அப்படியே தப்பாமல் செய்யுங்களென்று நந்தனார் சொல்லிவிட்டுச் சேரிபெரியகிழவனுடன் திருப்புன் கூருக்குப்போய்வந்த பக்திபுரிபுலையர்கள் நந்தனைச்சுற்றிஅடிபணிய அவர்களைப்பார்த்துச்சொல்லுவார்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

கொள்ளையெனும் பிறவிவினை முளைவீ சாமற்
குடிமாறிப் போவதற்கோர் வகையைக் கேட்கக்
கள்ளமனக் குரங்கதனால் விடைய மாச்சு
கட்டியிருந் தாவிருந்த விருத்தி போச்சு
உள்ளங்கைக் குள்ளிருக்குங் கனியைப் போல
உருவில்லா தான்மாவே ரறுத்து வாழ்வீர்
எள்ளளவும் பிசகில்லை யென்ற ஞானம்
ஏற்றுவார் மும்மலத்தைத் தூற்று வாரே.

இராகம்-எதுகுலகாம்போதி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பார்த்துப்பிழையுங்கள்-நீங்கள்
பார்த்துப்பிழையுங்கள்.

அநுபல்லவி.

பார்த்துப்பிழையிந்தச் சோத்துத்துருத்தியை
ஏத்தித்தொழவேண்டாம் காற்றுப்போகுமுன்னே (பார்த்)

சரணங்கள்.

ஆத்திமதிசூடுங் கூத்தனிடமாயச்
சூத்திரத்தையிந்த க்ஷேத்திரத்துள்ளாடிப் (பார்த்)

வீற்றிருப்பீர்காலன் காத்திருப்பான்சிவ
சாத்திரத்தைஞான நேத்திரத்தாலுற்றுப் (பார்த்)

மூலக்கனல்தாண்டி மேலக்கரைவந்து
பாலக்குடியிந்த நாலுக்குள்வாராமல் (பார்த்)

பாலகிருஷ்ணன்றொழும் கோலக்கண்களை
மேலுக்குமேல்நாடி சாலக்களியுறப் (பார்த்)

இராகம்-யமுனைகல்யாணி-அல்லது,

சாரங்க-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தில்லைச்சிதம்பர மென்று-ஒரு
தரஞ்சொன்னால்பரகதியுண்டுண்டு.

அநுபல்லவி.

நல்லசுருதிமுடி கண்டு-சபா
நாதன்றிருத்தாளைச் சிந்தையிற் கொண்டு (தில்லை)

சரணங்கள்.

வேரில்லாமலொரு விருட்சமொன் றிருக்கு
விளையும்வினைகளெல்லாஞ்செய்யுந் திருக்கு
பேரில்லாமல் ஞானத்தீகொண்டு கிருக்கு
பேரின்பவாணரைப் பிசகாமல் நெருக்கு (தில்லை)

தேசம்புகழுந்தில்லைக் கோயில் வளைந்து
தித்திக்குஞ்சைவபஞ்சாட்சரம் புரிந்து
ஆசையுடனேயர்த்த சாமத்தி லிருந்து
அங்கம்புளகிதமா யடிக்கடி பணிந்து (தில்லை)

மாயன்கோபாலகிருஷ்ணன் தினந் தேடி
வருந்துஞ்செந்தாமரை மலரடி நாடித்
தாயைப்பிரிந்திளங் கன்றுபோல் கூடித்
தனித்திருந்துதாளம் போட்டுக்கொண் டாடி (தில்லை)

வசனம்.

இப்படிச்சொல்லிய நந்தனரைநோக்கி அவர்கள் சொல்லுவார்கள்.

இராகம்-சவாயி-தண்டகம்-சாப்புதாளம்.

அவர்கள். புண்ணியவிந்தப் பிறவிப்பிணிக்குமருந்
துண்ணுமலிருப்பது உண்மையோ நந்தா

நந்தனர். கண்ணாலேபார்த்திடில் காட்டிமறைத்திடும்
மண்ணானபூதங்கள் மாயமே மைந்தா

அவர்கள். இருப்பதுபொய்யென் றிராததுமெய்யென்று
இருத்திப்பேசியவகை யென்னடா நந்தா

நந்தனர். உருத்தெரியுதுநாம ரூபமல்லவோ
கருத்திருத்திக்கொண்டால் காணலா மைந்தா

அவர்கள். வித்தாரமாமிந்த பிண்டமானமெத்தை
பத்திக்கொண்டிருந்து பகர்ந்திடும் நந்தா

நந்தனர். வித்துக்குள்விருட்ச மடக்கியவாறுபோல்
சத்துக்குள்ளுண்ட சராசர மைந்தா

அவர்கள். புத்திக்குளெட்டாத போதத்தைநாமுண்டு
முத்திபெறும்வழி மொழியுமே நந்தா

நந்தனர். அத்தனிருக்குமிட மன்னமயாதிகள்
பத்துதலில்லாபரவெளி மைந்தா

அவர்கள். தத்துவங்கள்தொண்ணூற் றாறுங்கடந்திடும்
வஸ்துவைநாமெண்ணும் வகையேது நந்தா

நந்தனர். நித்திரையொழித்தபின் நினைவுடனேகூடி
உத்தரம்பேசியதுண்மையே மைந்த

அவர்கள். பித்தனைவேறொரு பேய்பிடித்தாற்போலுன்
சித்தவிகாரங்கள் தெளியுமோ நந்தா

நந்தனர். பத்திவலைவீசிப் பார்த்திடும்வேளையில்
தத்திக்குதித்திடுந் தாண்டவம் மைந்தா

அவர்கள். சீலமுள்ளநல்ல சேதிசொன்னாயுன்றன்
காலுக்குக்கும்பிடக் கண்டோமே நந்தா

நந்தனர். பாலுக்குச்சர்க்கரை பலித்ததுபோலுங்க
ளாலேயன்றோவீடு நாடாது மைந்தா

அவர்கள். தூலச்சரீரத்தைச் சுமந்துபிள்ளைப்பூச்சி
போலேயானோமுந்தன் புண்ணியம் நந்தா

நந்தனர். பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பரமசிவனரு
ளாலேபொங்கிவரு மானந்தம் மைந்தா

விருத்தம்.

ஓங்கார மென்றுசொல்லு முரலைப் போட்டங்
குறுதியெனு மிருப்புலக்கை கையி லேந்தி
வாங்கார மென்றசட்டு வர்கை யிட்டு
வடிக்கடியே கண்ணியதைப் புடைத்தெ டுத்து
நீங்காத சிவயோக நிஷ்டை கொண்டு
நிர்மலம தானவருஞ் சுற்றி வந்து
பாங்கான நந்தனிரு தாளைப் போற்றிப்
பணிந்திட்டார் திருநீற்றை யணிந்திட் டாரே.

வசனம்.

அவர்கள் நந்தனாைவிட்டுநீங்கி தனித்திருக்கமனம்வராமல் சொல்லுவார்கள்.

விருத்தம்

தில்லையிற் போக வேண்டாந் திரும்பிவந் தாலு மும்மைச்
செல்லாது பண்ணைப் பாப்பான் சினங்கொண்ட படியா லிந்த
எல்லையி லிருந் து தானே யீசனார் திருநா மத்தைச்
சொல்லியே நாமெல்லாம் வீட்டிற் சேருவோம் வாரீ ரென்றார்.

வசனம்.

அனல்கண்ட மெழுகதுபோ லுருகிப் பத்திவெள்ளம் பெருகிச் சொல்லிய பேர்களை நந்தனார் நமஸ்கரித்து கண்ணீர்சலம்பெருகச் சொல்லுவார்.

இராகம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

தில்லைவெளியிலே கலந்துக்கொண்டா லவர் திரும்பியும் வருவாரோ
எல்லைகண்டபேரினி பிறவாரென் றியம்புவ தறியாரோ
பெண்டுபிள்ளைகள்வெறுங்கூட்டமது பேய்ச்சுரைக்காய்தோட்டம்
கண்டுகொள்வார் பெரியோ ரறிவில் கனகசபையி னாட்டம்,
திருவாதிரையில் தெரிசனங்காணத் தேடித் திரியாரோ
அரிதாகிய விந்தமானிடங் கிடைத்தா லானந்த மடையாரோ
குஞ்சித பாதத்தைக் கண்டா லொழிய குறையது நீங்காதே
சஞ்சிதக் குமராதிக ளாடிய சடலமுந் தாங்காதே
சேரியிடையிலே குடியிருந்தா லிந்தச் சென்மமுந் தொலையாதே
சிதம்பரம் போவேன் பதம்பெறுவேன் தடைசெய்து மறியாதே
இரவும் பகலு மொழியாக் கவலை யிருப்பது சுகமோடா
இன்பம் பெருகும் பரமானந்த வெள்ளமிழந்து நீபோடா.

வசனம்.

சிதம்பரம் போவேன் நீங்க ளிங்கே யிருங்களென்று நந்தனர்சொல்லுவார்.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

சிந்தனைசெய்துக்கொண்டிருந்தா லுங்களுக்
கெந்தவிதமுங்கரையேறலாம்சிவ (சிந்தனை)

அந்தணமுனிவரு மிந்திரவமரரும்
வந்துபணியுமவர் விந்தபொற்பாதத்தை (சிந்தனை)

மாமனைவதைத்தவன் காமனையெரித்தவன்
மான்மழுதரித்தவன் தாமரைப்பாதத்தை (சிந்தனை)

தம்புருவணிந்திடுந் தும்புருநாரத
ருப்பணியும்பொன் னம்பலவாணனை (சிந்தனை)

வெம்பியதும்பிக் கருளியபாலகிருஷ்
ணன்பணியுந்திரு வம்பலநாதனை (சிந்தனை)

இராகம்-பூரிகல்யாணி-அல்லது-சாமா-ராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தில்லைத்தலமென்று சொல்லத்தொடங்கின
லில்லைப்பிறவிப்பிணியும்பாவமும்.

அநுபல்லவி.

சொல்லத்தகுமிதுவேசிவலோகம்
எள்ளத்தனையறஞ் செய்யிலமோகந் (தில்லை)

சரணங்கள்.

ஆகமவேதபுராணங்கள் சாத்திர
மருந்தவம்புரிவார்க்கு வருளிய பாத்திர
மாலையமாயிரத்தெட்டினு நேத்திர
மானந்தத்தாண்டவமாடிய க்ஷேத்திர (தில்லை)

கணத்திலாடுமணிமாதி சித்தியுங்
ககனத்திலாரும் விண்ணுடர்கள் வெத்தியு
மிணையில்லாதகுருசாஸ்திர பத்தியு
[illegible] முத்தியுந் (தில்லை)

பரமரகசியமொன்று பார்க்கலாம்
 பாலகிருஷ்ணன்கவிபாடிக் கேட்கலாம்
கருமவினைகளடங்காமற் போக்கலாம்
 கசடர்கட்குமுத்தியுமுண் டாக்கலாம்(தில்லை)

வசனம்.

நந்தனார் ஞான உபதேசஞ்சொல்லக்கேட்டு முன்னேநந்தனாருடன் திருப்புன்கூரிற்போய் சிவதெரிசனஞ்செய்து வந்தவர்களாகிய அறவன்-தொந்தி-ஆனையேறி-முத்துமாரி-கழனிகாததான்பாச்சலூரான்-ஆண்டிசேவகன்-சொறியன்-வெறியன-காணியான்-எல்லைச்சுற்றி பெரிய கிழவன், இந்த ஆறிருபேர்களு மாநந்தமடைந்து அவர்கள் சிஷனடயிலிருக்கத் தொடங்கி னின்றார்கள். மற்றபுலையர்கள் கூட்டங்கூடி நந்தனார் நம்மை நாளொன்றுக்கு மூன்றுதரஞ் சிவநாமத்தைச் சொல்லச்சொன்ன குற்றத்தைப் பாராட்டி நந்தனை யடிமைகொண்ட அந்தண னிடத்திற் சொல்லுவார்கள்,

விருத்தம்,

இரவுபகல் பரமசிவ னிணையடியே தொழுதிருக்கு மின்பங்கூறி (ம்
கரைபுரளுங்கடலதுபோற்சிவத்தினிடைகருத்துணரக்கண்டெல்லோரு
பரவிவரும் புலையர்களும் பண்புறவே நெறிகாட்டிப் பகரக்கேளீர்
அரியதொரு நந்தனிவ னடிமைப்பிரி யந்தணர்பா லறிக்கை செய்வார்.

நொண்டிச்சிந்து-இராகம்-பைரவி-ஆதிதாளம்.

ஐயேவொரு சேதிகேளும்-உங்கள்-அடிமைக்காரப்பறைய னடத்தையெல்லாம்-வரவரக் கெட்டுப்போச்சு-சேரியில்-வழக்கமில்லாதபடி பழக்கமிட்டான்-குடியிருக்க மாட்டோம்-எப்போதும்-கூக்குரல் போடுகிறானுகமறந்தே. இருப்பானொருவேளை-கொள்ளாத-ஏக்கமடைந்தவன்போல்நாக்கைவளைத்துச் சிரிப்பானொருவேளை தில்லைச்சிதம்பரமென்று சொல்லிமதம்பிடித்தே-அழைப்பானொருவேளை-எங்களையும்-அண்ணேன்வா வென்றுசொல்லிக் கிண்ணாரங்கொட்டி. குதிப்பானொருவேளை-திக்குமுக்கல்-கொண்டவன்போ லெதையோ கண்டவன்போல்-களிப்பானொருவேளை-மரம்போலே - கையசைக்கல்காலசைக்கல்மெய்யசைக்கலும்-இருக்காதொருவேளை -தாளம்போட்டெக்கலிகொட்டியேகுடிசிக்குட்புகுந்து. பேசானொருவேளை-கண்டதெல்லாம் - பிரட்டென்று சொல்லுவான்முரட்டுத்தனம்-மன்னார்சாமிபோலே-கிளம்பி - வாய்விட்டலறுங்குர லூரொட்டுமே-ஐயோசிவனேயென்பான்-கீழேபுரண்டழுவானியாரையுந்தொழுவானே-தூண்டிமீனதுபோலே துள்ளித்துள்ளித்து

டிப்பான்பற்களைக்கடிப்பானே-சிவனென்றழுவான்றுவாட்டி-நாங்களுஞ் செப்பவேணு மல்லாவிடில்வைப்பினுதைப்பான் - கோயிலிற்போவோமென்பான்-எங்களையும் கும்பிடச்சொல்லியில்லா வம்புபண்ணுவான். சுற்றிவரச் சொல்லி யடிப்பான்-சிவன்பேரைச்-சொல்லடா சந்நிதியில் நில்லடா வென்பான்-சொல்லித் தலைக்கவேணும் இல்லாவிடில்-சுக்குமாந் தடிகொண்டு நொக்கிவிடுவான்-கொம்பேறி மூக்கன்போல-முதுகினில்-குத்துவான்புலிபோலே தத்துவானே - இதுவென்ன காரணமோ-எங்களுக் - கீனமாயிருக்குது மானமல்லவோ கருப்பண்ணசாமிதானும்-இருளன்-காட்டேரிவீரனிவன் வீட்டேறியோ - பாவாடைதுணைதானோ-ரண-பத்திரகாளியோ வுன்மத்தவீரனோ-பூசைகள்போட்டுப்பார்த்தோம்-ஒன்றிலும்-போவதில்லை காரியமாவதில்லையே-எங்கள்வள்ளுவனைக் கேட்டோம்-அவர் எடுத்துச்சொன்னரிதை விடுத்துச்சொன்னர்-மயானஉருத்திரனர் - பிடித்து-வாட்டுதடாயிப்படி வாட்டுதடா - தெளியாதென்றுசொன்னர் - ஐயே - தெளியாதென்றுசொன்னர்.

இராகம்-கன்னடபியாகு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சேதிசொல்லவந்தோம்-நந்தனர்-சேதிசொல்லவந்தோம்,

அநுபல்லவி.

சாதிமுறைமைதெரி யாதவனுமக்குத
வாதவனென்றொரு மாதமாய்த்தெரிந்த (சேதி)

சரணங்கள்.

ஏரைப்பிடித்துச்சற்றே	உழுவான்-மன
தேங்கித்தள்ளாடியே	விழுவான்-எங்கள்
சேரியைப்பார்த்தே	யழுவான்-சிவ
சிதம்பரமென்றே	தொழுவானையே (சேதி)
நாத்துமுடியைக்கையி	லெடுப்பான்-அதை
நடத்தெரியாமலே	விழிப்பான்-இதைப்
பார்த்திடும்பேர்களைப்	பழிப்பான்-அடே
பாவியென்றெங்களை	அடிப்பானையே (சேதி)
உதட்டையசைத்துமுணு	முணுப்பான்-அவன்
ஊணுறக்கத்தையுந்	துறப்பான்-நாங்கள்
அதட்டிப்பேசினு	லடிப்பான்-பொன்
னம்பலவாணனைப்	படிப்பானையே (சேதி)

இராகம்-கமாசு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அடக்கியாளுமையே-இவனை-அடக்கியாளுமையே

அநுபல்லவி.

அடக்கியாளுமிந்தத் துடுக்குக்காரனிவனை
யடித்துப்பிடித்துக் கண்டித்துப்படபடத்து (அடக்)

சரணங்கள்.

பொன்னம்பலவாண னென்றிவன் பேசி
பொழுதுபோக்குவான்சாம்பலைப் பூசி
சன்னதங்கொண்டவன் போலவே வாசி
சண்டைப்பிடிக்க வருவானிவன் தோசி (அடக்)

பலித்துறைதயேயொருமந்திரம் போட்டான்
பழமையான இனிதங்களைக் கூட்டான்
குலத்தைக்கெடுக்கவந் திவனொரு கோட்டான்
கோபக்காரனெங்கள்வழிப்பட மாட்டான் (அடக்)

குளத்தைவெட்டச்சொல்லிக் கூலியைக் கொடுத்தான்
கூட்டிக்கொண்டுபோய்ப் பயல்களைக் கெடுத்தான்
களத்தைச்சீக்கவேயெங்களை விடுத்தான்
காடுமண்டிவருஞ்சுடலையிற் படுத்தான் (அடக்)

வசனம்.

சேதிசொல்லவந்தபுலையர்களைப்பார்த்து வேதியன்சொல்லுவான்.

விருத்தம்,

காலமே வந்தா னிங்கே கள்ளக்கும் பிடுகள் போட்டு
பாலனைப் போலே பேசிப் பசப்பினான் போடா வென்றேன்
வேலைகூ மூலகி லிந்த வீணனைப் போலே காணேன்
சீலமாஞ் சிதம்ப ரத்தைச் சேரவே விடைகொ டேனே.

வசனம்.

அந்தணர் சொன்னமொழியைப் புலையர்கள்கேட்டு மிகவுஞ் சந்தோஷங் கொண்டு சேரிவந்து சேர்ந்தபின் நந்தனா ரெப்போதும்போலே அந்தணரிடத்தில் வருகிறார்.

தக்கடா - ஆதிதாளம்.

நந்தனாரும்வந்தார் - வெகு
சொந்தமானதங்க ளையனைக்காண (நந்த)

பெண்டுபிள்ளையென்று-பேயனைப்போலவே
கண்டுகளித்துக் காலங்கழித்தேன் (உத்தாரந்)

தில்லைச்சிதம்பரத்தை தெரிசித்துவந்துங்க
ளெல்லையைக்காத்துக்கொண் டிருக்கிறேனையே. (உத்தாரந்)

வசனம்,

நந்தனர் சிதம்பரம்போக உத்தரவு கேட்டதனால் வேதிய ரடிமை யைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார்.

விருத்தம்.

படிபுகழ் தில்லை நாதன் பத்தியே யுருவாய் வந்து
கடிநக ராதனூரில் களித்திடும் நந்த னென்று
சிடுசிடு மூஞ்சி காட்டிற் சிலவிடம் போலே நெஞ்சந்
துடிதுடித் திடவே ஞாயந் தோஷியும் பேசு வானே.

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்.

சேரிமுற்றுஞ் சிவபத்தி பண்ணும்படி
விட்டையா மடி யிட்டையாம்
சேதிசொல்ல வேணுமென் றிங்கே நீ
வந்தையோ அக மகிழ்ந்தையோ

காலைமாலையில் வந்து தெரிசனங்
காட்டுறாய் நிலை நாட்டுறாய்

கதறினுலூர்க்குருவி கருடன்போ
லாகுமோ யதி வேகமோ

அடிமைவேலை செய்யுமுனக் கிந்தக்கொண்
டாட்டமோ ஜனக் கூட்டமோ

அடக்கியாள மாட்டேனோ சிங்கக்குட்டி
யல்லவோ அதைச் சொல்லவோ

காளிபூசை யவர்போடும் போதுநீ
கண்டித்தை யவனைத் தெண்டித்தை

கபடமெல்லாம் வெளிப்படுவ தாகவழி
காட்டுறே னிதை நாட்டுறேன்.

வசனம்.

நந்தனர் சிதம்பரம் போகிறேனென்று சொல்வதால் அந்தணர் கண்டிக்கிறார்.

இராகம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பறையாசிதம்பரமென்றுசொல்லப்
படுமோடா போகப்படுமோடா-அடா (பறை)

அநுபல்லவி.

அறியாத்தனமினிசொன்னுலினிமே
லடிப்பேன்கூலியைப்பிடிப்பேன்பாவிப் (பறை)

சரணங்கள்.

சிதம்பரமென்பதை-விடு-கொல்லைச்
சேரடியிலேவந்து-படு-நாத்தைப்
பதத்திற்பிடுங்கிநடு-கறுப்
பண்ணனுக்கேபொலிகொடு-அடா (பறை)

எப்போதுமொருதடி பிடி-கையி
லெடுத்துக்கொண்டேதமுக் கடி-உள்ளங்
கற்பனையாய்ப்பள்ளு படி-கால்நோ
காமலேகாடியைக் குடி-அடா (பறை)

கள்ளந்தீருதற்குப்பாரு-உன்
கால்படும்பண்ணையில்வீற் றிரு-இது
சொன்னதுமில்லையோஉன் குரு-நீ
சுகமுடன் வாழ்ந்துக்கொண் டிரு-அடா (பறை)

விருத்தம்.

ஓதியடி வீரா வென்றும் உக்கிர மாடா வென்றும்
பதிபெறுங் கறுப்பா வென்றும் பாவாடை ராயா வென்றுந்
துதிபெறு மிருளா வென்றுந் தொட்டியச் சின்ன னென்றும்
மதுவொடு பிசிதம் வைத்து வருந்தியே வணங்கு வாயே.

வசனம்.

நந்தனைக் கண்டித்து மறுபடியும் நல்லவார்த்தை அந்தணர் சொல்லுகிறார்.

இராகம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நந்தா-வொருசேதிசொல்லுகிறேன்கே
ளிந்த-பங்குதோன்றியநாள்முதல்
சொந்த-முறியெழுதிக்கொடுத்தநீ
வந்த-பறையனல்லவோமறந்தாய் (நந்தா)

யாரு-இந்தவயல்வரப்பைவெட்டிப்
பேரு-அந்தக்கண்ணியைவெட்டிப்பணை
சேரு-பொறுப்புள்ளவனுனையன்றி
யாரு-இதுவல்லவோகாரியம் (நந்தா)

வாடா-வுன்கூலியைமுழுதுந்தர
வோடா-பண்ணைப்பறைச்சிகளுடனே
கூடா-பழனங்கடோறும்நடப்
போடா-யிதுவல்லவோபுண்ணியம் (நந்தா)

பாடு-உன்கறுப்புதெய்வத்தைக்கொண்
டாடு-கள்ளுசுள்ளுடன்பூசைகள்
போடு-நெல்விளையும்படிக்குவழி
தேடு-புத்திசொன்னேனிதுதான். (நந்தா)

வசனம்.

வேதியர் நந்தனைச் சிதம்பரம்போகாதே யென்று கண்டித்துச் சொல்லுகிறார்.

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிதம்பரம்போகாதே-சொன்னேன்
சிதம்பரம்போகாதே.

அநுபல்லவி.

சிதம்பரம்போனால்ஹிதம்பெறலாமென்று
சேதிசொல்லவுமுன் சாதிக்கடுக்குமோ (சிதம்பர)

சரணங்கள்.

கள்ளக்கும்பிடுதனைப் போடாதே-உன்
கபடமெல்லாமிங்கே காட்டாதே
மெள்ளச்சொல்லடாமுழுமூடாகீழே
தள்ளிவிட்டுவுன்னைத் தகும்படிசெய்வேன் (சிதம்பர)

நாத்தைப்பிடுங்கிக்கண்ணிநட வேணும்-அந்த
நஞ்சைவயலைச்சற்றேயுழ வேணும்
பார்த்துப்பரம்படித்துப் பழுதுவராமல்
பாயுஞ்சலம்விட்டுப்பார்த்திடுவாய்நீ (சிதம்பர)

அடிக்கடிமறுத்துநான் சொல்லவோ-நீ
அடிமைக்காரப்பய லல்லவோ
எடுத்துக்காட்டுவே னிருக்குதுசாதனம்
தடுத்துப்பேசினால் தாடையிலடிப்பேன். (சிதம்பர)

வசனம்.

அந்தணர் கண்டித்துச் சொன்னதால் நந்தனார் துயரமடைந்துசேரியில்வந்து சிவனைநினைத்து பத்திபுரிந்து கொண்டாடுகிறார்.

இராகம்-தெண்டகம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பத்திபண்ணிக்கொண்டிருந்தால் முத்தி பெறலாமே.

அநுபல்லவி.

எத்திசையுமெவ்வுயிர்க்கு மவ்வுயிராய்நிறைந்திருக்கும்
வஸ்துவென்றுஅம்பலவன் மலரடிதினந்தோறும். (பத்தி)

சரணங்கள்.

கட்டழகிச் சாரனிடங் காதலது போலே
கடுகிவருங் கன்றுருகில் கபிலையது போலே
கண்டவரைத் துணியுமில்லாப் பேதையொருக் காலே
காவலனார் பதம்வருகில் களிப்பதனைப் போலே
கண்டுமுறைகிழகலக் கண்டறியார்மதுமயக்கங்
கற்பனையாமிப்பிரபஞ்சஞ் சொற்பனம்போலொப்பிமிகும் (பத்தி)

தாயடிக்கிற்பால்குடிக்கத் தழுதல்திருஷ் டாந்தம்
சடலமபொறுக்காமல் துயர்தருகிறு மேகாந்தம்
ஆயிருந்துவழுத்தி லிந்தமாயைபுப சாந்தம்
ஆகுமென்றுசாதனங்கள் வழங்குது வேதாந்தம்
காயஞ்சனிக்காதிருக்கக்கண்டுகொள்ளவேணுமென்றால்
காசுபணம்பாசமது மாசறவேநேசமுடன் (பத்தி)

பச்சைமரத் தாணிபோலே பரிந்துமனம் நாடி
பாலகிருஷ்ணன்பணியும்பொன் னம்பலவனைக்கொண்டாடி
இச்சையொழி யும்புலன்களைந்துமிக வாடி
ஏகாந்த மானபரி பூரணத்தைத் தேடி
அச்சமறந்திருவிழியி லானந்தநீர்களைபுரள
அரனே திரிபுரனே கங்காதரனே பராபரனே யென்று (பத்தி)

வசனம்.

சேரியில் சிவபத்தி பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்ற பன்னிருபேர்களுடன் நந்தனாருமிருந்து பத்திபண்ணும் நாளையில் ஒருநாள் நந்தனார் பன்னிருவருடைய பத்தி திடப்பட்டதோ இல்லையோவென்று அறியப் பரிட்சை பார்த்தார்.

இருச்சொல் அலங்காரம்

நந்தனார்.	சிவதலத்திற் சிதம்பரமேகாட்சி	யென்றார்
அவர்கள்.	அவித்தைகளைத் தாண்டிநிற்றலேகாட்சி	யென்றார்.
நந்தனார்.	சிற்சபையின்மகிமையென்ன செப்புவீ	ரென்றார்
அவர்கள்.	அச்சுதனுங்காணாத வானந்த	மென்றார்
நந்தனார்.	ஆக்கையினாலென்ன பலனாகு	மென்றார்
அவர்கள்.	நாக்கதினாலேசிவ நாமம்நவிலு	மென்றார்
நந்தனார்.	கற்றதனாலென்ன பலன்கண்டா	ரென்றார்
அவர்கள்.	கொற்றடிமைக்கார பலன்கொண்டா	ரென்றார்
நந்தனார்.	அம்பலத்தைத்திரைபோடத்	தொடங்கினாரே
அவர்கள்.	பம்புவித்தைத மாயைக்கு	ளடங்கினாரே
நந்தனார்.	மனந்திருத்திக்கொண்டார்க்கு வாரதொன்றில்லை	யென்றார்
அவர்கள்.	கனவருத்தமுண்டார்க்குங் காராதுதொல்லை	யென்றார்
நந்தனார்.	சாதியிலேயெளிவன் தானறிவேனோ	வென்றார்
அவர்கள்.	ஆதியிலேபேதமில்லை அறிவீரோ	யென்றார்
நந்தனார்.	ஞானமில்லாதவன் முத்திநாடா	ரென்றார்
அவர்கள்.	ஊனமில்லாச்சிவபத்தி தேடா	ரென்றார்
நந்தனார்.	மதியில்லாதவர்களுக்கெல்லாம் விதியே	தென்றார்
அவர்கள்.	துதியில்லாதவர்க்கெல்லாம் கதியே	தென்றார்
நந்தனார்.	பவக்கடலைக்குளப்படிபோல் பகுப்பா	ரென்றார்
அவர்கள்.	சுகக்கடலிலிளைப்பாறிச் சுகிப்பாரே	யென்றார்
நந்தனார்.	பாப்பானுத்தரங் கொடுப்பானோ	வென்றார்
அவர்கள்.	காப்பாற்றுங்கடவுளுக் கைப்பார	மென்றார்
நந்தனார்.	படித்தபடிகாட்டிவிட்டேன் பலமாச்சு	தென்றார்
அவர்கள்.	அடித்துப்பால் போட்டுவிட்டீ ராராலே	யென்றார்
நந்தனார்.	அங்கேயேன்நீங்கள் வல்லையோ	வென்றார்
அவர்கள்.	இங்கையேனது இல்லையோ	வென்றார்
நந்தனார்.	எங்குப்நிறைந்த பூரணங்க	ளென்றார்
அவர்கள்.	இங்குமிருந்து வியற்றுங்கா	ணென்றார்.

வசனம்.

நந்தனார் சிலநாளானபின்பு அடிமை கொண்ட அந்தணரிடத்தில் வந்து சிதம்பரம்போக வுத்தாரமிகவும் வருந்திக்கேட்கிறார்.

இராகம்-கெவுளிபந்து-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

குஞ்சிதப்பாதத்தைத்தாரும்-எந்தன்-சஞ்சிதபாவத்தைத்தீரும்.

அநுபல்லவி.

செஞ்சிலம்பசையுங் கனகசபைதனில்
ஜெணுதத்தஜ்ஜெணுதகஜெணுதிமிதத்தோமென்றாடிய (குஞ்சி)

சரணங்கள்.

நெஞ்சசக்கவலையை யாத்தும்-இந்த
வஞ்சப்பிறவியை மாத்தும்-நாளும்
வஞ்சசிவகாமி வல்லிமகிழ்ந்திடும்
தஜ்ஜெம்தஜ்ஜெம்தரிகிட தக்கிடதோமென்றாடிய (குஞ்சி)

சரணமென்றிங்கேநான் வந்தேன்-ஜென்ம
மரணத்தில்நான்மிக நொந்தேன்-அந்தக்
கருணகருஷங்கள் போக்கியேகாத்திடும்
இந்திரானவர்மாமுனி வந்துநிதந்துதிசெய்திடும் (குஞ்சி)

பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பாதா-முத்தி
நால்வர்க்குதவிய நாதா-எந்தன்
மேலேகிர்பைசெய்து வெத்தியளித்திடும்
அத்தனைநித்தனைசுத்தனைகத்தனை நிர்த்தனஞ்செய்திடும் (குஞ்சி)

விருத்தம்.

வேதியரே பெரியவரே நல்லவரே நான்கடையன் விண்ணோர் மெச்சும்
சாதியரே பலகலையுங் கற்றுணர்ந்து புரையில்லாத் தவமே செய்யும்
போதியரே பத்தியில்லா தான்புலைய னேதறிவேன் புண்ணிய மூர்த்தி
ஆதிகுரு சிதம்பரத்தைக் காணவென்றே யாசைகொண்டே னனுப்பு
[வீரே

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தில்லைச்சிதம்பரத்தை யொருதரமாகிலுந்
தெரிசித்துவாவென் றுத்தாரந்தாருமையே.

தில்லைச்சிதம்பரத்தைக் கண்டால்பிறவிப்பிணி
இல்லையென்றுபெரியோர் சொல்லக்கேட்டிருக்கிறேன். (தில்லை)
அல்லலறுக்குந்திரு வம்பலநாயகன்
அல்லும்பகலுமாடு மானந்தம்பெருகிய. (தில்லை)
ஆதிமுதலாயென்னை அடிமைகொண்டதல்லவோ
வேதகுலமேயென்றன் மீதில்தயவுசெய்து (தில்லை)

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தெரிசிக்கவேணுஞ் சிதம்பரத்தைத் தெரிசிக்கவேணும்.

அநுபல்லவி.

தெரிசித்தவுடனுடல் கரிசைப்பிணிகளறும்
பரிசுத்தமாகுமுன் மறுசுத்தமாறவே (தெரிசிக்)

சரணங்கள்

பாத்தன்பணியுந்திருக் கூத்தன்சந்நிதிதொழு
தேத்திப்பிறவிதுய ராத்தியெப்போதும் (தெரிசிக்)
வேதனையடியவர் போதனைமுனிவர்கள்
நாதனைக்கரங்குவித் தாதரவாக (தெரிசிக்)
ஈசனைபுலியூரில் வாசனைகனகச
பேசனென்றுநடராஜனைப்போற்றி (தெரிசிக்)
காமத்தையகல்பவர் வாமத்தினின்றுசிவ
நாமத்தைச்சொல்லியர்த்த சாமத்தில்வந்து (தெரிசிக்)
ஞாலம்புகழுமவன் மாலையணியுங்கோ
பாலகிருஷ்ணன்தொழுஞ் சீலபொற்பாதத்தைத். (தெரிசிக்)

வசனம்.

நந்தனர் தெரிசனஞ்செய்யஉத்தாரங்கேட்க அந்தணர்சொல்லுகிறார்.

விருத்தம்.

புத்திசொல்லிக் கேளாத மூடா வுன்றன்
புரட்டெல்லாம் நானறிவேன் போடா போடா
பத்தியென்றுஞ் சித்தியென்றும் பறையர்க் கேது
பார்ப்பார தெய்வமது பாலிக் காது
குற்றமுண்டுன் சாதியிலே வழக்க மில்லாக்
கொள்கையது சேரியிலே கூடா தப்பா
பித்தமது கொண்டவன்போ லிங்கே வந்து
பேசாதே போபோவென் றேசு வானே.

இராகம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிதம்பரதெரிசனமா - நீயதைச் - சிந்திக்கலாமாபறையா.

அநுபல்லவி.

சிதம்பரதெரிசனஞ் சதுர்மறையோர்கள்
செய்வதுஞாயம் நீசொல்வதுமாயம்
சொல்லாதே - இங்கே - நில்லாதே
சேரிக்குப்போடா நாளைக்குவாடா (சிதம்பர)

சரணங்கள்.

கனகமகாமுனி யோகிகள்தேடிய
கனகசபேசனைக் கண்டறிவாயோ
பேசாதே - கை - வீசாதே
வீரனைத்தொழுடா ஏரியையுழுடா (சிதம்பர)

தவமுடையோர்கள் தரிக்குமந்திரஞ்
சிவபதமென்று சேவிக்கலாமா
ஆகாது - வினை - போகாது
விளைதெளி யன்றோ அறுதலிமகனே. (சிதம்பர)

வசனம்.

உழுது சேறுபண்ணி பரம்படித்து விளைதெளித்து நாத்துப் பறித்து நடவுநட்டு மடைதிறந்து மடைகோலி களைபிடுங்கிக் காத்திருந்து பதத்திலறுத்து கட்டியடித்து நிரம்பிய பட்டையைக் காப்பதுமில்லை இராக்காலங்களில் பந்தம்பிடித்து தடியெடுத்து கொம்புதம்பட்டமுழுங்கி கோலாகலமாகி நாலு பறையரோடுங்கூடி வரப்பைவிட் டோச்சுற்றிவந்து காக்கும்படி கிராமத்தாரிட்ட காவல்காப்பதுமில்லை உனக்கு வேண்டிய ஊணுறக்கமுதலாகிய தேசதருமமறந்து எப்போதும் தில்லையம்பலம்திருச்சிற்றம்பலம்சிதம்பரமென்று பித்துப்பிடித்துத் தாயைவிட்ட குழந்தைபோல வாய்விட்டலறிப் பேய்பிடித்தவன்போல மதிமயங்கி உடல்கலங்கி எல்லோரும் பழிக்கக் கீழேபுரண்டழுது தத்துபித்தென்று தள்ளாடியகாரண மென்னவென்று அந்தணர் நந்தனைக் கேட்கிறார்.

இராகம்-சூரியகாந்தம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நந்தாவுனக்கிந்தபிரமை வந்தகாரணம்-நான்றிந்திடச்சொல்லும்.

அநுபல்லவி.

அந்தரங்கமுள்ள சொந்தப்பறையனு
யன்றியிருப்பதுபோய் சண்டைபிடிக்கவந்தாய். (நந்தா)

சரணங்கள்.

சாதிமுறைமை துறந்தாய் - தில்லைச்
சபாபதியை நினைந்தாய்
சூதுக்காரப்பறையருடன்கூடிச்
சும்மாயிருப்பது எம்மாத்திரம்நான் (நந்தா)

குலத்திலில்லாத வழக்கம் - நீயதைக்
கொண்டாடுகிற முழக்கம்
வெளுத்ததினாலென்ன எருமைச்சாணியது
மேனியிலணிவாரோ வையகந்தனில் (நந்தா)

திருட்டுப்புரட்டு மறியாய் - பொல்லாத்
தீங்குவார்த்தை யுணாயாய்
முரட்டுத்தனத்தையென்முன்னேகாட்டி
விரட்டிப்பேசுறாய் வெறிமயக்கமோ அடா (நந்தா)

வசனம்.

வேதியர் நந்தனைப் பார்த்துச் சிதம்பரப்பிரமை வந்தகாரண மென்னவென்று கேட்டபின் நந்தனார் வேதியருக்குச் சொல்லுவார்.

விருத்தம்.

மனங்கண்ட விடமெல்லாம் போகாம லாணையிட்டு மறித்து வாங்கி; அனல்கண்ட மெழுகதுபோ லெனதுள்ளந் தனதாக வுருகிச் சாய்க்கும், புனல்கொண்ட வேணியனைப் புண்ணியனைப் புராந்தகனைப் போற்றி செய்யக், கனங்கொண்ட தில்லைநகர் போய்வருவேன் கருணைவழி காட்டுவீரே.

வசனம்.

நந்தனார் வேதியரைப் பார்த்து உத்தாரங்கேட்க அந்தணர் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-சாவேரி-ரூபகதாளம்.

நட்டநடவுவிளையும்பொட்டவெளியைத்தொட்டபோதிலும் (நட்)
கெட்டமதியைவிட்டுவிட்டுக் கேளடாபண்ணையாளடா (நட்)
கிட்டநெருங்கும்பண்ணையுன்கால்பட்டதினால்பசுமைகொண்டு; (நட்)

விருத்தம்.

கதிரொரு முழமே நீளுங் கட்டுமுக் கலமே காணுந்
துதிபெறு நந்தா வுன்கை தொட்டதே தங்க மாகும்
பதிதனிற் பெருமை சொல்லும் பறையனு யிருந்துந் தில்லைச்
சிதம்பரப் பித்தேன் கொண்டாய் செய்தொழி லேதென் றுரே.

வசனம்.

நந்தனுருக்குச் சிதம்பரப்பித்து தெளியாமையால் வேதியர் என்னசெய்யப் போகிறேனென்று துயரமுற்று நந்தனைப் பார்த்துப் புலம்புவார்.

இராகம்-தனசரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பித்தனாய்ப்போனதென்ன-நந்தா
பித்தனாய்ப்போனதென்ன

அநுபல்லவி.

எத்தனையோபுத்திகளெடுத்துப்படித்தும் (பித்த)

சரணங்கள்.

சித்தமிப்படி செய்ததாரோ
பத்துதலில்லாமலே பண்ணியபோராரோ
பத்தியென்றபே ரிட்டதாரோ
நித்தமுமிப்படியே நிலையிட்டதாரோ (பித்த)

எத்திசையும்புகழ்பெற் றிருந்தும்
வித்தைகளனேகம்விளம்பத் தெரிந்தும்
பத்தியோடுசால மறிந்துங்
சத்தனென்றுபேரிட்டு நானுனக் கிருந்தும் (பித்த)

வசனம்.

மனதிற் றுயரமுற்ற வேதியரை நந்தனார் மிகவும் வணங்கிச் சொல்லுவார்.

விருத்தம்.

பித்தமது தெளிந்துவிட மருந்துண்டு தில்லைவனம் பேணிச் சென்று
சத்திசிவ காமிப்பெண் சந்நிதியி னேராகித் தலைவ ணங்கி
தித்தியென்று நடனமிடுந் திருக்கோலங் கண்குளிரத் தெரிசித் தாலல்
பித்தமது தெளிந்துவிடும் வேதாந்த மழைசொரியும் பெரிய கோவே.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பித்தந்தெளிய மருந்தொன்றிருக்குது
பேரின்பமன்றுள்ளே.

அநுபல்லவி.

மற்றமருந்துகள்தின்றாலுமுள்ளுக்கு
வல்லேவல்லேஐயேஅடிமை. (பித்தந்தெளிய)

சரணங்கள்.

பாம்பும்புலியும்மெய்ப் பாடுபட்டுத்தேடிப்
பார்த்துப்பயிரிட்டது
பாரளந்ததிருமாயனும்வேதனும்
பார்த்துக்களித்ததுண்டு
பார்ப்பதியென்றொருசீமாட்டியதில்
பாதியைத்தின்றதுண்டு-இன்னம்
பாதியிருக்குபறையாநீயுப்போய்ப்
பாரென்றுத்தாரந்தாரும் (பித்தந்தெளிய)

பத்துத்திசையும் பரவிப்படர்ந்தாலும்
பார்த்துப்பிடியாரே
தத்திக்குதிக்குந் தாளங்கள்போடுந்
தண்டைச்சிலம்புகொஞ்சுந்
தித்திக்குந்தேனோ செங்கரும்போ நல்ல
சித்தமுடையார்க்கே-என்
சித்தத்தைக்கட்டியிழுக்குது அங்கே
சென்றால்போதுங் கண்டால்தீரும். (பித்தந்தெளிய)

ஊனைச்சொன்னாலு மிப்பாவந்துலையு
மூழ்வினையூடறுக்கும்
பேனைக்கொண்டாடிப் புலம்புகிறார்வெகு
பேர்களுக்குப்பிழைப்பு
சாருநனாதினை தீருமருந்துச்
சாதியைப்பாராது-இன்னந்
தீராதநோய்கள்படைத்தவெனக்குத்
தீருந்தீருமையே அடிமை. (பித்தந்தெளிய)

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிதம்பரம்போகாம விருப்பேனோ
சென்மத்தைவீணுக்கிக் கெடுப்பேனோ (சிதம்பரம்)

பத்தியுமனமும் பொருந்தினதங்கே
சத்தியஞ்சொன்னேன் சடலமுமிங்கே (சிதம்பரம்)

ஆசையும்நேசமு மானந்தமங்கே
பேசனும்பாசமும் பிதற்றனுமிங்கே (சிதம்பரம்)

வசனம்.

இப்படி நந்தனார்சொல்ல வேதியர்மூர்ச்சையடைந்து விழுந்து தெளிந்து எழுந்துசொல்லுவார்.

விருத்தம்.

நாற்பது வேலி பூமி நடவுநட் டாகு மில்லை
பார்ப்பது மில்லை சைவப் பழமது தின்றாய் பண்ணை
காப்பது மில்லை யுன்னைக் கைவிட மனது வல்லை
சேர்ப்பதா லாவ தில்லைச் சேரியிற் றொலைந்து போடா.

வசனம்.

என்று வேதியன் சொல்லிய உத்தாரப்படி சேரியில் நந்தனார்வந்து பத்திப்பிரியம் பனிரண்டுபேர்களைப் பார்த்துச் சொல்லுவார்.

திபதை-இராகம்-மாஞ்சை-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

ஆசை நேச ராகுந்தோழரேகேளுங்கள்
பேசுந்தெய்வங்களுண்டோ யீசனல்லால்நமக்கு (ஆசை)

ஆயன் மாயன் அன்றடிமுடிகாணுத
நேயனழலுருவாய் நின்றநிர்மலனல்லால் (ஆசை)

மண்ணும் விண்ணும் மற்றுளப் பொருள்களாய்
எண்ணுமுள்ளெண்ணெய்போ லிருக்குமீசனல்லாமல் (ஆசை)

அருவா யுருவா யண்டபகிரண்டமெங்கும்
பரமாய்நின்றதந்தப் பராபரத்தையல்லாமல் (ஆசை)

வசனம்.

என்றுநந்தனார்சொல்லிப் பின்னும் ஆனந்தக்கூத் தாடுவார்.

இராகம்-தன்னியாசி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

ஆநந்தக்கூத்தாடினார் ஆநந்தநந்தன்
ஆநந்தக்கூத்தாடினார்.

அநுபல்லவி.

வானுந்துதிதேவர் முனிவரர்ஜயஜய வென்று
வாழ்த்தும்பிரானடிகள் வாய்ப்பதெப்போதோவென்று (ஆநந்)

சரணங்கள்.

மாயவலைக்குட் பட்டு-அதிலெப்போதும்
மாளாத்துயரப் பட்டு
மாயுமுன்னாகவந்து வலியவாண்டருண்மூர்த்தி
நாயேன்களிக்கவென்முன் னாடுவனென்றேசாத்தி) ஆநந்த)

கவலைப்படாதே நெஞ்சமே-காலன்கைப்பாசங்
கண்முன்வராதே அஞ்சுமே
தவநிலையையுணர்ந்த சன்மார்க்கர்தமக்கன்று
தற்பதத்தைக்காட்டினோன் தனைக்காணுவேனென்று(ஆநந்த)

காயமிதுவுஞ் சதமா அன்றியுற்பவங்
காண்பதிதாவ்வொரு விதமா
ஆயுமெழுபிறப்பா யவதரித்தாலுண்டென்றும்
தூயபதத்தால்நதத் துகளற்றிருப்பேனென்றும்(ஆநந்த)

வசனம்.

இவ்விதமாகப் பனிரெண்டு பேர்களையும் வேலைசெய்ய வொட்டாமல் தன்சமீபத்தில் நிற்கவைத்துக் கொண்டு போதித் திருப்பதை வேதியன் கேள்வியுற்று நந்தனாரச்சீறி கடுங்கோபஞ்செய்ய நந்தனர்வேதியருக்கு இதவு சொல்லுகிறார்.

ஸ்ரீராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஏதுக்கென்மீது இத்தனைபேதகம்
எண்ணுவதேனோ தோதகம்

அநுபல்லவி.

காதகாரம்மனக்கசடர்சொன்ன சொல்லை
சாதனைசெய்துசாதித்தீர்பிழையொன் றில்லை (ஏதுக்).

சரணங்கள்.

நான் உமக்குப் பண்டு-சாசனம்செய்து
நலமாய்த்தந்த துண்டு
தோன்றலேநீசொல்லுஞ் சொற்படிசெய்கிறேன்
பான்மையாகநித்தம் பத்தியாய் உய்கிறேன் (ஏதுக்)

காசளவு நன்மை செய்தோரையொருக்
காலும்மறவார்த் தன்மை
தாசனுக்கெப்போதுமுண்டு தாமே கண்டு
யோசிக்கப்போகிறீர் இனிமேல்நான்செய் தொண்டு (ஏதுக்)

ஏழைநான் தானே சூதும்வாதும்
ஏதொன்றறி யேனே
மேழியுடனேயொரு - மேதிகாளைக ளெங்கே
ஊழியனுக்கும் உழுகயிறுங்கொடுப்பீ ரிங்கே (ஏதுக்)

நந்தனார் ஏருழுதல்-விருத்தம்.

வணக்கமாய்ச் சொல்லும் வார்த்தையை யுணர்ந்து
வஞ்சனை யிலாதவே தியன்றன்
கணக்கிலாத் தனது பண்ணையாள் வசத்திற்
கைப்பிடி யாகவே தந்து
பிணக்கிலா னிவன்சொற் படியெலாஞ் செய்வான்
பின்னிடான் அழைத்துப்போ வென்ன
இணக்கமாய்க் கொண்டு போயினர் நந்தன்
ஏர்த்தொழில் மிகப்புரிந் தனனே.

இராகம்-சஹானா-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பத்தியாகஆண்டைசொற்படி செய்தானந்தன்
பலருடன்கூடிமிகப் (பத்தி)

அநுபல்லவி.

கத்தனைச்சித்தங்களித்துக் கதித்தவன்
கமலபாதத்தை நாடி
சீதலாகவேகொண் டாடி
மனம் நீடி (பத்தி)

சரணங்கள்.

நீருள்ள ஆதனூர்நஞ்சை புஞ்சைகளை
நித்தமுமேர்கொண்டு பழுது அறச்
சுத்தமாகவே யுழுது (பத்தி)
காலைப் பொழுது

கறுப்புவெளுப்புசிவப்பு நிறமுள்ளக்
காளைகளைக்கட்டிப் பூட்டி பொற்
காறுவொன்றதிலே மாட்டி
ஏ ரோட்டி (பத்தி)

கந்தன்கறுப்பன்கடம்ப னிடும்பன்
கரியனவன்தம்பி பெரியன் சின்னக்
கர்த்தானவன்மகன் சொரியன்
குள்ள நரியன் (பத்தி)

சீரகச்சம்பாசிறுகருடன் சம்பா
சிறந்தபணக்கத்தை நட்டு கம்பு
சேரத்துவரையு மிட்டு
பயி ரிட்டு (பத்தி)

வசனம்.

இவ்விதமாய் ஏர்த்தொழில் புரிந்துக் கொண்டிருந்த நந்தனர் இனிமேல் சிதம்பரம்போவேன் போகாவிடில் பிராணனை விடுவேன் அன்றியும் சேரியில் வரமாட்டேனென்று சொல்லிக் கொண்டு வேதியர்பால்சென்று தலைவணங்கிக் கரங்குவித்து மனங்குடித்துக் கண்டித்துச் சிதம்பரம்போக உத்தாரங் கேட்கிறார்.

விருத்தம்.

பொய்ச்சடலம் புழுக்கூடொன் பதுவாசற் றேற்றையைப்
போற்றி செய்யும்
துச்சனிவ னென்றெண்ணித் தள்ளாமல் நன்னெறியைச்
சொல்ல வேணும்
புச்சைமிகுந் தொடியழகி சிவகாமி மாதுபங்கன்
பாதங் காண
இச்சைமிகுந் திருக்குதையே அம்பலத்தைக் கண்டுகளித்
திறைஞ்ச வேனே.

இராகம்-சாவேரி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பொன்னம்பலவாணனடிதொழுவார்-ரொருவரன்றிப்
பிறவிக்கடலிடையில் கிடந்தழுவார்.

அநுபல்லவி.

இன்னம்பலதெய்வங்களு மிருக்குதெனக்கிவர்போலவே
யில்லை தயவில்லை ஏழையிடத்தி லிருந்தருள்செய்திடும் (பொ)

சரணங்கள்.

வேதமொருநான்குமறியாதபழம்பொருளாகினும்
வேண்டும்பதஞ்சலிக்காகவே தில்லைப்பதிவந்து
பாதச்சிலம்பசைய மணிகுலுங்கப்பிறையிலங்க
பணிபடமாடவேசடையாடவேபரமானந்தக்கூத்தாடிய (பொன்)

உலகந்தனில்ககன மதுபோலெங்கினும்பரிபூரண
முருவற்றதுமருவற்றது குறையற்றிடுஞ்செல்வங்
கலியற்றவர்மதமற்றவர் விடயத்தினிலுருவற்றிட
கலைகற்றவர்வலயக்கவரிதை யத்தினில்நடனமாடிய (பொன்)

இரவுபகல்கருமங்க ளிழுக்கும்பொறிகணங்களதை
இழுத்துவசப்படுத்தும் வகையெனக்குத்தெரியாது
புரவிவரும்ராகாதிற்சரமடங்கிமனதொடுங்கிவழி
பார்க்குமிடமார்க்குமரிதாக்கும்பாலகிருஷ்ணன்தொழும் (பொன்)

வசனம்.

இவ்வகையாய்ச்சொல்லும் நந்தனைப் பார்த்து வேதியர் சொல்லுகிறார்

சுலோகம்.

மெள்ளப்பேசிமெழுகிறாயனுதினமூடாவுனக்கித்தனை
கள்ளக்கும்பிடலாவதென்னபலனோகாட்டுப்பசாசல்லவோ
துள்ளித்துள்ளிதுடிக்கிறாய்சிவபதஞ்செல்லாதுன்சாதியில்
எள்ளுக்கொல்லையில்மாடுவந் தொடாதேகும்பிடிச்செல்லடா.

வசனம்.

இப்படிச் சொல்லிய வேதியருடனே நந்தனார் தனக்குத் தெரிந்த வித்தைகளை அத்தருணத்தில் சொல்லிக்காட்டுவார்.

முன்நந்தனர் பின்வேதியர் இருவோருமாகச் சொல்லிக் கொள்ளும்
ஏட்டிக்குப் போட்டியான

இருச்சொல் அலங்காரம்.

நந்தனர். தில்லையைப்பார்க்க வல்லேயோ வென்றார்
வேதியர். கொல்லையில்முளகா யில்லையோ வென்றார்
நந்தனர். கள்ளம்போனு லுள்ள துகாணு மென்றார்
வேதியர். வெள்ளம்போனு லுள்ள துவிளையு மென்றார்
நந்தனர். திருச்சிற்றம்பலங்கண்டால் தேகங்களிக்கு மென்றார்
வேதியர். பொரிச்சகுழம்புகொண்டால்தேகம்பெருக்கு மென்றார்
நந்தனர். அரகராவென்றால் பாவம்போ மென்றார்
வேதியர். பறையனைக்கண்டால் பாவமா மென்றார்
நந்தனர். வெட்டவெளியிலே மனமுட்டிப்பாரு மென்றார்
வேதியர். பொட்டவெளியிலே குழிவெட்டிப்பாரு மென்றார்
நந்தனர். எனக்குவூறியஞான மாரியையமதி யென்றார்
வேதியர். உனக்குநாறியபறையர் சேரியேகதி யென்றார்
நந்தனர். கத்தாவேயென்னுள்ளம் பற்று மென்றார்
வேதியர். கத்தாழையக்கினியில் பற்று தென்றார்
நந்தனர். மறையோருக்கெப்போதும் வாயிலேதர்க்க மென்றார்
வேதியர். பறையோருக்கெப்போதும் சேரியேசொர்க்க மென்றார்
நந்தனர். கொள்ளித்தேள்போ லென்னைக்கொட்டாதே யென்றார்
வேதியர் அள்ளித்தந்தேனென்னைத் திட்டாதே யென்றார்
நந்தனர். கடுமையாய்வந்து கவலைப்படுத்துவதே னென்றார்
வேதியர். அடிமையாய்வந்து அவலப்படுத்துவதே னென்றார்
நந்தனர். தில்லையோடென்னைச் சேரோனே வென்றார்
வேதியர். எல்லையோடுன்னைப் பாரோனே வென்றார்
நந்தனர். திருவாதிரைவருகுது போவேனே யென்றார்
வேதியர். மருவாதிருபறையா போகாதே யென்றார்
நந்தனர். தெரியாதேமெள்ளப் போவேனே யென்றார்
வேதியர். மரியாதையல்லப் போகாதே யென்றார்
நந்தனர். ஆணையைவிட்டு வழிகாட்டும் பெரியோரே யென்றார்
வேதியர். பிராணியைவெட்டும் பழிகாட்டும்புலையரே யென்றார்
நந்தனர். ஆடிப்பாடிப் படிப்பே னென்றார்
வேதியர். தேடித்தேடி பிடிப்பே னென்றார்
நந்தனர். தில்லையிலேகலங்காமல் நாடுவே னென்றார்

வேதியர். கொல்லையிலேவிளங்காகப் போடுவே னென்றார்
நந்தனார். சிந்தைநொந்து தவிப்பேனே யென்றார்
வேதியர். வந்துவந்து அலப்பாதே யென்றார்
நந்தனார். கெஞ்சினால்நெஞ்ச முருகாதோ வென்றார்
வேதியர். அஞ்சினால்பஞ்சம் வருகாதோ வென்றார்
நந்தனார். சிதம்பரபோக வுத்தாரந்தாரு மென்றார்
வேதியர். இதம்பெறலாமோ கத்தாதேபோது மென்றார்
நந்தனார். சீக்கிரமாய்ப் போவே னென்றார்
வேதியர். போக்கிரியாய்ப் போவா யென்றார்
நந்தனார். அன்னீதஞ் செய்யே னென்றார்
வேதியர். சொன்னது தவறே னென்றார்
நந்தனார். எங்கள்சாதிக்கு என்னவழி யென்றார்
வேதியர். உங்கள்சாதிக்கு இந்தவழி யென்றார்
நந்தனார். உற்றது ஓது மென்றார்
வேதியர். பெற்றது போது மென்றார்
நந்தனார். பறையனாய்ப்பிறந்ததேன் தலையெழுத்திது வென்றார்
வேதியர். பறையராய்ப்பிறந்துங்கள் வருத்தமது வென்றார்
நந்தனார். வாய்க்காதவெனக்கு வழிசொல்லு வீரே
வேதியர். காய்க்காதமரத்தில் கல்லெறி யாரே
நந்தனார். எப்போதுமிப்படிச் செய்வதே னென்றார்
வேதியர். அப்போதுமிப்படிச் செய்ததே னென்றார்
நந்தனார். உலகமனைத்துங் கடவுளாய்நிறைந்ததே னென்றார்
வேதியர். பலகலைகற்றும் பறையனாய்ப்பிறந்தே னென்றார்
நந்தனார். பழுதானசென்மம் படைத்தேனே யென்றார்
வேதியர். அழுதாலுங்கன்ம மடுக்காதோ வென்றார்
நந்தனார். காப்பதுன்பாரம் கட்டுவிடு மென்றார்
வேதியர். நாற்பதுவேலியை நட்டுவிடு மென்றார்
நந்தனார். அப்பன்கருணை யிப்படியோ வென்றார்
வேதியர். தப்பினேனது வொப்பிலே னென்றார்

வசனம்.

இப்போதுநந்தனார் மெத்தவும் ஐயனைவணங்கி உத்தரவு கேட்கிறார்.

விருத்தம்.

அல்லெனுங் குழலாள் மோக பண்டாதுவொருக்காற் றெண்டர்
பல்லூழி காலஞ் செய்த பழவினைத் தொடக்க றுத்துச்
சொல்லினு மடங்கொ ணதச் சுகக்கட லாட்டி வைக்குந்
தில்லைநா யகனைக் கண்டு தரிசனஞ் செய்வே னென்றார்.

இராகம்-பியாகு-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

மார்கழிமாதத்திருவாதிரைநாள் வரப்போகுதையே [யே
மனதைப்புண்ணாகப்பண்ணமலொருதரம் போய்வாவென்றுசொல்லே
கட்டையிருக்கையிற்சிதம்பரம்போய்நான் காணவேணுமையே
கசடனாகிலுமாசைவிளையுதுன் காலுக்குக்கும்பிடையே
காலில்நகமுளைத்தநாள்முதலாயுமக் கடமைக்காரனையே
காலபாசத்திற்காட்டிக்கொடாமற் காப்பாற்றிடுமையே
உள்ளங்காலில்வெள்ளெலும்பாட வேர்டியுழைத்தேனையே
உண்டதுமுறங்கினதன்றியில்வேறே யொன்றுங்காணிலேயே
எட்டுமிரண்டுமறியாதபேதை யெளியேனானையே
இன்னந்தாய்வயிற்றிடையணுகாம லிடங்காட்டிடுமையே
வெள்ளைவெளுத்திடுந்தண்ணீர்குடித்திடும் வெறியேனானையே
மேதினியதனில்நாயினுங்கடையேன் வழிவிடவேணுமையே
தானந்தவங்களொன்றுங்காணு தடியேனானையே
தளரவிடவேண்டாமொருகோடி தருமமுண்டுமையே
அல்லும்பகலுங்களாதரவாலே ஆளாகினேனையே
அன்புடனேநல்ல கதிபெறுவாயென் றனுப்பவேணுமையே

விருத்தம்.

சிலையணிந்திடும் வேளெறிந்திடச் செய்திடுந்திரு மேனியைக்
கலந்தணைந்திட வேண்டுங்காதலைக் கண்டிலரா யகிலமதனைத்
தலைசுமந்திடுஞ் சேடனார்த் தன்மைகொளும் நந்தனை
விலைக்குவாங்கிய பெருமையாலிவன் வேணதெல்லாம் பேசுவான்.

வசனம்.

இப்படி சிதம்பரம்போக உத்தாரங்கேட்க நந்தனுருடைய சிவபத்தி பிரதாபத்தை ஆதிசேடனாலுஞ் சொல்லவொண்ணாத மகிமைதொண்ட மகானுபாவனை அடிமைக்காரனென்று வேணபடி பேசுவார்

இராகம்-முகாரி-ஆதிதாளம்.

மாடுதின்னும்புலையாவுனக்கு மார்கழித்திருநாளோ
தேடியெடுத்தாயாரிடத்தேபோய்த் தீண்டாதேபோடா

ஆடுதின்னும்புலையாவுனக்கு ஆனித்தெரிசனமோ
நாடுசிரிக்கும்வார்த்தைகளன்றோ நாடாதேபோடா

நண்டுக்குக்கலியாணம் மூளை நரிக்குச்சங்கராந்தி
பண்டிக்குப்பூசத்திருநாளுண்டோ பறையாநீபோடா

பூசைகள்செய்வாயோ ஆண்டவன் பொன்னடிதொழுவாயோ
கூசல்போடாதேபோடா கூழைக்கும்பிடலாகாதே

கங்கையிலாடுவையோ வங்கே காணிக்கைபோடுவையோ
இங்கிதமறிவேனடிக்கடிவந்து இளையாதேபோடா

அஞ்செழுத்தோதுவையோ உனக்கு மானந்தத்திருக்கூத்தோ
வஞ்சகவார்த்தைநாளைத்தெரியும் வாராதேபோடா.

வசனம்.

அடாநந்தா சபாசு நன்று யிருக்கின்றது. நீ சிதம்பரம்போக வேண்டுமென்று கேட்பதை ஆலோசித்தால் மிகுந்த ஆச்சரியமா யிருக்கின்றதென்று வேதியர் பின்னுஞ் சொல்லுகிறார்.

இராகம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அடடாநந்தனே தில்லைக்கனுப்புமென்றெனைக்கேட்ப
தாச்சரியமிகவாச்சரியம்.

அநுபல்லவி.

அடடாகட்டுக்கதைகளைத்துமிங் குதவாது
நடடாவயலைத்தேடி நடவுநட விப்போது (அட)

சரணங்கள்

ஈனசாதியிற் பிறந்தோ னுனக் கவிடத்தி
லென்ன அலுவ லுண்டு-அல்லவென்று
போனபோதிலும்வாயிரவரிருக்கும்வீதி
புகுந்துநீகடந்துக் கொண்டு

மானுமழுவுஞ்சிர மாலையணிந்த வரு
மாற்றலர்திரிபுர மதனையெரித்த பெரு
மானுக்கியலுந்திரு மஞ்சனோற்சவந் திரு
வாதிரைப்பலன்பெற மாட்டாய்சொற்படி யிரு (அட)

வேழ்விகளொருபுறம் வேதியர்களியற்றும்
மேன்மைகள்மிகத் தங்கும் - அந்தத்
தாழ்மையிலாததிவ்யத்தலம்போல்வருவதற்குத்
தடையில்லையெனப் பொங்கும்

தன்மையிதெல்லாங் கனவாகமுடிய வரும்
சாதியிழிவையோ சித்தாலேதெரிய வரும்
பன்னிப்பன்னிப்படித்தேன் பரவாயற்றயெ வரும்
பட்டால்தெரியும் பறையனுக்கென்பதுபோல் வரும் (அட)

அல்லும்பகலுஞ்சோ றளித்துக்காத்திடுந்தெய்வ
மானவம்பல வாணன் - இங்கிருக்க
தொல்லைப்படவோவேண்டா மென்றுரைத்திடுமென்
சொல்மறந்தநீ வீணன்

தில்லுந்திரியாவரப்பேச்சேதுக்கடா பிடித்
திருக்குமெனது பிடிதிரும்பாதடா பகடி
பல்லையொடித்து விடுகிறேன்பாரடா தகடி
பஞ்சைநீயாசமர்த்துப் பார்ப்போனெடடா தடி (அட)

வசனம்.

வேதியர் சொல்லிய சொற்களைக்கேட்ட நந்தனர் நீங்களென்னைத் தடியா லடித்தாலும் பிராணனை மடித்தாலும் கழுத்தை யொடித்தாலும் சிதம்பரத்தில் நடித்தானைக் காணுமலிருக்கே னென்று கடுத்துச் சொல்ல வேதியருக்குக் கோபம்பிறந்து வாய்திறந்து சொல்லுவார்.

இராகம்-சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இனியுன்குற்றத்தைப்பொறுப்பேனே-அனுவள
வேனுஞ்சம்மதிப் பேனே

அநுபல்லவி.

தனியாம்வேதசாஸ்திரந் தனையுணர்ந்தாலுஞ் சாதி
தன்புத்திப்போகாதென்ற சரித்திரம்பொய்யல்ல நீதி (இ)

சரணங்கள்.

பலகாலமும்பழமும் பாலூட்டினாலும் பாம்பு
பழகாததற்குவொப்பாய்ப் பகரலாகுமே வேம்பு
தலம்விட்டப்புறம்போ நீதான்செய்யாதடா வீம்பு
தரையிற்கறந்தபாலுந் தாவுமோமுலைக் காம்பு (இ)

இடையிலிருக்குமிந்த இடும்பன்கடம்பன் சரி
இவர்களெல்லாமலிதோ யிருப்போர்கள்சிறு நரி
நடையிலிருப்பேன்மஹா நல்லவனுக்கு தெரி
நானுனைச்சேர்ப்பேனென்று நம்பாதேபரி கரி (இ)

வசனம்.

என்று சொல்லிய வேதியருக்கு நந்தனார் மிகுந்த தாழ்மையோடு மேழ்மையோடுஞ்சொல்லவேதியருக்குக் கோபம்வந்துதிருட்டுவேடங் கொண்ட முரட்டுப் பயலேயென்று மறுபடியுஞ் சொல்லுகிறார்.

இராகம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

திருட்டுத்தனமாத்திரம்வேண்டாம்-நந்தா-அடாவுனக்கு
திருட்டுத்தனமாத்திரம்வேண்டாம்-நந்தா.

அநுபல்லவி.

முரட்டுத்தனமாய்பேசாதே நீர் மூடா
முன்னும்பின்னுமறியாக்குடி கேடா
விரட்டுத்தவளைபோல்வாயாடாதே பேடா
வயலைமுழுதுஞ்சீர்படுத்திடப் போடா(திருட்)

சரணங்கள்.

புத்தியுள்ளவனாகப் பாரு-ஏர்கொண்டுழுது
புஞ்சைநிலமுழுதுஞ் சீரு-செய்துவிதைத்து
வைத்திடினம்போற்குடி யாரு-இருப்பார்களுன்
னைத்துதிப்பார்சகல பேரும்

சத்தியமாகக்குண்டைகளை நீ கூட்டி
சார்ந்ததற்குவாயாரநீர் ஊட்டி
சத்தியுள்ளமட்டுக்கு மே ரோட்டி
தக்கவுன்றன்றிறமது மிகக் காட்டி

மற்றுமற்றனைத் தனைத்துமுடிவுற
மெத்தமெத்தசித்த மொத்துசெய்குவாய் (திருட்)

பட்டாங்குனக்கேதடா பாவி-என்சொந்தமான
பழனங்களுமீடேறத் தேவி-பூசைபுரிந்து
பொட்டெனப்பதம்பணிந்து சேவி-இதைமறந்தால்
போக்குவேனேஉன்னிட ஆவி

சட்டமாகவுன் சமர்த்தைக் காட்டாதே
சரணமொன்றுகண்ணீரை யோட்டாதே
தட்டுவனேனைமிஞ்சி நீட்டாதே
சலப்புக்கஞ்சி நரியோட மாட்டாதே
விட்டுவிட்டுவிட்டுவிட்டு விடுவிடு
கெட்டுகெட்டுகெட்டுகெட்டு போகாதே(திருட்)

பாயுஞ்சலமுழுதுங் கட்டி-பதனமாகப்
பழையவெருவெடுத்துக் கொட்டி-சேறுபோலாட்டி
தோயும்நட்முதலோ நட்டி-வாராமற்செய்து
சொன்னாலனுப்புவேனே மட்டி

காயமுள்ளபோதேநீதா னட
கத்தன்றன்னைக்காணப்போவா னட
ஏய்த்துவிட்டுப்போகப்போரா யட
யேத்தவாதிரைக்கனுப்பேனே நட
ராயன்ராயன்ராயன்ராயன் சாட்சியாய்
தீயன்தீயன்தீயன்தீயன் உனைவிடேன் (திருட்)

வசனம்.

இதுவும் வேதியர் சொல்லுகிறார்.

விருத்தம்.

வானிருந்த விடந்தேடிக் காணுமல் மாதவத்தோர் மதிமயங்கத்
தேனிருந்த செந்தாளைச் சிந்திப்பார் புந்தியுறத் தெளிந்தாரில்லை
ஊனருந்தும் புலையாநீ சிதம்பரத்தைச் சென்றாலுமுண்டோ முத்தி
தானிருந்த விடம்விட்டுப் போகாமல் சஞ்சலத்தைத் தள்ளுவாயே.

வசனம்.

அடா வாடாமூடா கேளடா என்னைப்போலொத்த பெரியவர்களாலே கூடத்தேடி அறியப் படாத ஜெகதீச னுடைய திவ்விய நாமத்தை நத்தையுரிஞ்சும் பறையா நீகத்திக் குலைக்கலாமா, இப்படி தத்திக் குதிக்கலாமா, வித்தையொன்று மறியாதவனிங்கே பத்தியெண்ணலாமா, நத்திமுத்தி தேடலாமா, சுத்தமான பெரியோர்களிடத்தே சத்தம் போடலாமா, இங்கே நித்தம் நாடலாமா, வியர்த்தமான இந்தசென்மமெடுத்துஞ் சித்திதேடலாமா, இங்கே புத்திசொல்லலாமா, அடடா இதுவெல்லாம் விட்டுவிடடா, நாத்தைப்பிடுங்கி நடடா, உன்தொழிலைத்தொ

டடா, தோல்கட்டிய தடியை யெடடா, யாருந் திருடாமல் பார்த்திருடா களத்தில் படடா, காவல்கொடடா, புல்லறுடா, மூடா, வழிதெரியாக் குருடா, நான்சொல்வது நேரடா, இதடா, உன் செய்கை யென்று கல்லாலெறிந்து தடியாலடித்து வாயால்திட்டி தேள்போலே கொட்டி இவனொரு ஆள்போலே நின்றான், அவர் நாள்போகுதே யென்றார்.

வசனம்.

நந்தனார் வேதியரைப் பார்த்து நீங்க ளென்னையடிக்கலாம் நானும் அடிபடலாம் தங்களுக்குக் கைநோகுமென்று சொல்லுவார்.

தண்டகம்-ஆதிதாளம்.

அடித்ததுபோதுமையே-என்னை
அடித்ததுபோதுமையே

அடித்தாலுமுங்கள்கைவலி யாதோ
அடிமைவேலைசெய்யு மென்னுடன் வாதோ
படித்தறிந்தல்லாமென்மனதிற் படாதோ
பாவியெனக்குமினிமேற்றெரி யாதோ (அடித்)

நல்லவரோயுங்கள் மனதுப்பிர காரம்
நடக்காமலிருந்ததுபவ சாரம்
சொல்லத்தெரியுமோ எனக்குப சாரம்
சுகுர்தசாலியுங்களாலேயிந் நேரம் (அடித்)

வசனம்.

நந்தனார் ஐயரைத் தலைவணங்கிச் சொல்லுவார்.

கீர்த்தனம்-மோகனராகம்-ரூபகதாளம்.

கண்ணிகள்.

இலவுகாத்தகிளிளை யாச்சே நான்
எடுத்துச்சொன்னதெல்லாம் போச்சே

பறையன்சொல்லுபழு தாச்சே-நீங்கள்
பார்ப்பாரென்பதுமே லாச்சே

ஏழைசொல்லம்பல மாச்சே-தெய்வ
மில்லாமலெங்கையோ போச்சே

சேரியேசொர்க்கமென் றாச்சே-தில்லைச்
சிதம்பரமென்பது போச்சே

விழலுக்கிறைத்தாப்போ லாச்சே-எந்தன்
வேண்டுதல்வீணுகிப் போச்சே

கண்டதைக்கண்டிட லாச்சே-நல்ல
காலம்பிறக்காமல் போச்சே

வசனம்.

நந்தனர் பெரியோர்கள் கோபத்தை எளியேன் தாங்கேனென்று சொல்லுவார்.

இராகம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

பெரியோர்சினமடையாரடைந்தார் பெருங்கடல்தீயாதோ
பேயன்தாங்குவேனோஇம்மாத்திரம் பிழைபொறுத்தாளுமையே
அல்லும்பகலும்நானறிந்துபேதோ வறியாமலேபோனேன்
ஆசைகொண்டேன்திருவம்பலத்தெய்வம் மோசஞ்செய்யுதையே
பாவியெனைத்தொடர்ந்தடித்தாலுமென்றன் பாழ்வினைதீராதோ
பார்தனில்பேர்சொல்லாதவனென்றே படைத்ததுபோதாதோ
சிங்கம்புசித்திடுமிறைச்சியைவேறொரு செந்நாய்தொடலாமோ
சிதம்பரம்நான்தொடலாமோசாதியில் சின்னவனனன்றே
இன்னமுஞ்சிதம்பரம்போவேனென்று இங்ஙனேவருவேனோ
இம்மட்டும்போதுமையே உங்கள்தய விருந்தாலதுபோதும்

விருத்தம்.

சேரி வந்தவர் செவ்விய வேதியன் சினத்தால்
காருக ளடர்ந்திடுஞ் சோலையி னின்றவன் கருத்தை
ஏரு லாவிய பரமனற் றண்மல ரிறுக்கி
தீர ளுகிய நந்தனு மிப்படி செய்தான்.

வசனம்,

தங்க ளையருக்கு தலைவணங்கி பெரிய கும்பிடுபோட்டு ஒரு சோலையி லிருந்து சமாதி பண்ணுவார், தன்னுடைய சரீரத்தை தில்லைவெளியிலே கலந்துகொள்வே னென்று வீரவைராக்கிய பட்டத்துடனே சேரியில் வராமல்தானே யிருந்தார். தன்னுடைய துயரங்களை யெல்லாம் அம்பலவாணருக்கே ஒப்பிவித்துச் சலுகைகொண் டாடுவார்,

விருத்தம்.

வேதியரிப் படிச்சொல்ல வெந்துமனம் வேறாகி வினையோ வென்று சாதியிலே பாவிமிது நீயன்றோ பிறப்பித்தாய் சுவாமி யென்னை சோதனையோ செய்கின்று யெவ்வுயிர்க்கு மவ்வுயிராய்த் தோய்ந்தி ருக்கும், ஆதிகுரு வலவோ நீ பாப்பானுக் குள்ளிருந்து மனுப்பு வீரோ.

இராகம்-சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஐயாவுன்னடைக்கலம்பொய்யாகியதேகமடைக்கலம் (ஐயா)
அத்தாநான்வருவேனே அம்பலத்தைப்பார்வேனே
சற்றேயாகிலுங்காண்பேனே சந்நிதியைநானென்செய்வேன். (ஐயா)

விருத்தம்.

தாறில் லாதவிப் பிறவியைத் தானெடுத் தஞ்சி
தூறு பட்டனற் கீழ்க்குல மாகியித் துன்பம்
நீறு பட்டிடு மல்லவோ தில்லையி னின்றால்
பேறு பெற்றிடு வேனதற் கும்மொரு பிசகோ.

இராகம்-எதுகுலகாம்போதி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

ஐயோதெய்வமேயிந்தவையர்க்கடிமையானேன்.
செய்யாவினை செய்தல்லவோ
உள்ளங்கரைந்துருகி உய்யும்படியாய்க்கேட்கில்
கள்ளக்குமரனல்லவோ
ஆலைக்கரும்பதுபோ லாச்சுதங்கமுழுதும்
வேலைக்கிடமுமில்லையே
பாவியெனக்கோவந்த பாப்பான்மனதிரங்கான்
ஆவிதவிக்கு தல்லவோ
கோவில்கும்பத்தைக்கண்டாற் கோடிவினைகள்தீரும்
பாவிக்குக் கிடையாதுகாண்
தில்லையம்பலவாண தெய்வம்புலையர்க்காகக்
கல்லாச்சமைய லாச்சுதே
பொன்னம்பலவாவுன்னைப் போற்றும்வகையில்லாமல்
இன்னம்பிறவி யேறுமோ
அன்னைதந்தையும்நீயென் னுவிபொருளும்நீயுன்
சன்னிதிவரச் செய்வையோ.

விருத்தம்.

அடிமுடி யொன்று மில்லா தம்பலத் தரசே யுன்பால்
கொடியனுன் வந்தா லென்ன குறையுமோ வதனுல் நீதி
நடலைசெய் பார்ப்பான் கையில் நடுங்கவோ விடுத்தா யென்றும்
படிமிசை வீழ்ந்தா னடி பதறுவான் கதறு வானே.

இராகம்-லாவணி-யமுனுகலியாணி.

பல்லவி.

செய்யுமுபாயமறியேனறியேன்
அரகரசிவனேதில்லைச்சிவனே

புத்துவிருஷ்காலமாகவந்தி
பாப்பானைக்கேட்டேன் (செய்யு)
சித்தமிரங்கிபோய்வாவென்றெருநல்ல
சேதிசொல்லக்காணேனையோ

பாவிப்புலையனுய்ப்பிறப்பேனே
இந்தப்பாரினிலிருப்பேனே (செய்யு)
ஆவிதவிக்குதேபொன்னம்பலவாவுன்
னடிக்கமலங்காணேனையோ

பல்லுமுளைத்தநாள்முதலாய்
இந்தப் பாடுபடுவேனே (செய்யு)
தில்லைநாயகாகனகாவென்றுனைத்
தேடும்வகைகாணேனையோ

நாற்பதுவேலிநிலமிருக்கிறதை
நடுகவேணுமென்முர் (செய்யு)
காப்பதாருகளைபிடுங்குவதாரென்று
கடுகடுத்தபேச்சுக்கடியேன்

ஆற்றிலேகுளத்திலேவிழுவேனென்
னுவனைப்பிடித்திழுத்திடுவேன் (செய்யு)
பார்த்தினிக்கிருபைசெய்யாவிடிற்பறையன்
பழிவீண்போகாதுசொன்னேன்

தில்லைச்சிதம்பரத்தைக்காணுவிடிலென்
தேகந்தெரியாது (செய்யு)
சொல்லிவிட்டேன்பொன்னம்பலவாவுன்
சொர்ப்பனசபைக்குவருவேனேநான்

விருத்தம்.

கடுவருந்தியும் பணிகலனாகவுஞ் சற்றைச்
சடிலமேவிய பிறைபுனற் றரிக்கவுந் தகுமோ
விடுவதில்லையுன் னருகினிற் றாெனாரு வேங்கைக்
கொடியன் வந்தநி னாலென்ன தில்லையிற் குறையோ.

இதுவுமது.

மாவளர்தில்லை மாநகர் வீதியு மதிளும்
கோவி லுந்திருக் கூட்டமுங் கண்டுகண் குளிரப்
பாவி யாகினேன் காயத்தை யேதுக்குப் படைத்தே
னாவி தானிருந் தும்பர கதியடைந் திலனே.

இதுவுமது.

ஆதி நாண்முதற் றவப்பெறு மாமுனிக் காக
நர்த மோங்கவே நாடகம் புரிந்திடு நாதன்
பாதம் போற்றியென் னேரமும் பாவியா னந்தன்
ஏதந் தீரவே கனவினு மீசனு மிருந்தார்.

வசனம்.

தில்லைத் தலத்தைக் காணாத ஜென்ம மிருந்தாலென்ன போனாலெ ன்னவென்று நிச்சயம்பண்ணி மனதுருகிவாடும் வேளையில் கொஞ்சம் நித்திரைபோலே கண்டது. அந்த நித்திரையில் அம்பலத்தேவன்வந்து சொல்லுவார்.

இராகம்-எதுகுலகாம்போதி. ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கனவினில்கண்டாரே-நந்தனார்-கனவினில்கண்டாரே

அநுபல்லவி.

மனதிலெப்போதும் வருந்தியடிபணியும்
கனக்சபேசனைக் கண்ணினாற்காணமல் (கனவி)

சரணம்.

நீநடுங்காதுனிகள் நானடச்சொன்னேன்
ஊனமில்லாமலுன் னுடையவன்களிக்க

மானிடப்பிறவியி னுனக்கிணையார்பத்தி
மானில்லையெனத்தில்லை நாதன்வந்துரைக்க(கனவி)

கங்குல்பகலாய் களித்தநின்னருளாற்
சங்கரனேயென்று சாருநன்னிலையால்
அங்கம்புளகித மாச்சுதுஅதனை
யிங்கேவந்தேனென்று யீசனும்புகல(கனவி)

விருத்தம்.

அறிவுமிகுந் தாற்றலுடன் சிவபெருமான்
பெயர்சொல்லி யரற்றுநாளில்
கறைமருவு மிடறழகன் றனதடிமை
வெறியகலக் கனவில் வந்து
குறையறவே கழனிகளை நடச் சொன்னே
முனக்குவிடை கொடுக்கே னென்ற
மறையோது மவர்க்குரைத்து நீவிரைந்து
வாவென்று மனதுட் சென்றார்.

நந்தனார் கனவில்-நடேசமூர்த்திசொன்னவசனம்.

நம்முடைய நந்தனாரே? உன்னிட கழனிகளை நமது பூதகணங்களாலே நடச்சொன்னோம். வேதியருக்குக் காட்டினால் உத்தாரங்கொடுப்பாரென்று சொல்லி தான் அம்பலத்தேசென்றார்.

நந்தனார்வயல்களைக்கண்டு சந்தோஷமடைவார்.

கண்ணிகள்.

களையெடாமல்சலம்விடாமல் கதிரொருமுழங்காணுமாம்
களிக்குதுபயிரிருக்குதுஅதைக் கட்டுகட்டவேண்டோணுமாம்
பழுதிலாமலேரிகுளங்கள் பள்ளமேடுதண்ணியாம்
பரமசிவனைப்பணியுநந்தனார் பயிரிடுந்திருப்பண்ணையாம்
கனவில்வந்துவுருவமாகி கருணைமாரிகண்டனன்
கடுகிநடந்துவேதியரிடம் காணவென்றுசென்றனன்

விருத்தம்.

அய்யரோ வாரு மென்று அழைத்திடும் நந்தனாரைத்
துய்யவே தியருங் கண்டு தொல்புவித் தெய்வ மெல்லாம்

பொய்யிது வென்று தள்ளிப் புலையனும் வந்தானென்று
செய்யவேண் டியது செய்யச் செப்புவா னெப்பு வானே.

பலவித இராகம் சேர்ந்த கீர்த்தனைப்-இம்-வராளி-ஆதிதாளம்.

வேதியர் சொல்லுகிறார்.

பல்லவி.

நந்தா-வுனக்கிந்தமதி வந்ததென்ன-தந்ததாரு

அநுபல்லவி.

அந்தரங்கஞ்சொந்தமா யிருந்ததுமறந்துபோய்
விந்தையாய்-நினைந்தன்றோ-அந்தவேளைபுந்தியில்லை (நந்தா)

சரணங்கள்.

தோடி.

கொல்லைக்காட்டுநரிபோலே பல்லைக்காட்டிப்பேசுவாய்
கல்லைக்காட்டிக்கோபங்கொண்டு சொல்லைக்காட்டியேசுவேன்
தில்லையென்றுசொன்னதெல்லா மில்லையென்றுபோச்சுதா
கல்லையென்றுஐயர்சொன்ன சொல்லேநிசமாச்சுதா
சித்தமுந்தெளிந்துதா உத்ததுவுணர்ந்துதா
பத்தியுந்துலைந்துதா கத்தலும்பறந்துதா
சட்டம்-சட்டம் நல்லது-நல்லது மெத்த-மெத்த—சந்தோஷம்

மத்தியமாவதி.

இப்படிஅப்படிசொல்லாதே தப்பெடுத்தடிப்பையா
சொற்படியொப்புதலாகநீ மெய்ப்படிநடப்பையா
கள்ளக்குப்பிடுதள்ளடா காரியங்கைக்கொள்ளடா
எள்ளுகொல்லைக்காரடா எங்கும்சுற்றிப்பாரடா
தெய்வமென்பதுசுத்தம் தெளிந்துபாருசுத்தம்
கையைக்கொட்டுசத்தம் கண்டுக்கொள்நித்தம்
ஊனுறக்கமேயின்பம் ஊனிருந்தாலேதுன்பம்
சாண்வயிற்றுக்குஅன்பு சீர்திருத்தமைவும்பு
ஓகோ-கோ-பலே-பலே சபாசு-கண்டு-கொண்டாய்

கேதாரகௌளம்.

சூதாடிதோற்றவன்போல் வாதாடிநிற்பதற்கு
வேதாந்தசாஸ்திரங்கள் காதாலேகேட்டிருந்தும்
என்னகாரியம்அதிலென்ன வீரியம்-தள்ளு-தள்ளு

புன்னாகவராளி.

தில்லையென்பதுகாட்டிலுண்டு கேட்டதில்லையா
தேகம்பட்டால்புண்ணாகும், பார்த்ததில்லையா
அம்பலமாவது ஆகாசமுற்றுப்பாரு
அருளில்லைபொருளில்லை கண்டுசேரு
பத்தியென்றுஞ்சித்தியென்றும் வெத்தியென்றும்முத்தியென்றும்
இத்தனைநாள்கற்றகலை அத்தனையும்பித்தமாச்சு
மாறுபாட்டுக்காரன்வார்த்தை கூறுபடுமோ
தாறுமாறுபேசினதால் சோறுபோடுமோ

நாதநாமக்கிரியை.

எல்லாமுழுப்புரட்டு வல்லான்வகுத்தவழி
சொல்லாதேசும்மா நில்லாதே
காரியத்தைப்பாரடா உனக்கிணையாரடா
காசுபணஞ்சேரடா இதுநல்லவூரடா

மாஞ்சை.

கஞ்சிகூழுகுடித்தாலும் பஞ்சமில்லையே
கொஞ்சமிருந்தாலும்போம் சஞ்சலமென்ன

மத்தியமாவதி

சம்பாநெல்லிருக்குனக்குத்தாறேன் ஒற்றைச்
சல்லாக்கிழித்துனக்குத்தாறேன் ஒத்தை
கண்டாங்கிச்சேலையொன்று துண்டாய்க்கிடக்குதுந்தன்
பெண்டாட்டிக்குக்கொடுத்து நன்றாய்ச்சுகமாயிரு

புன்னாகவராளி.

துண்டுவெட்டுப்பிச்சுக்குதின்று அண்டைவெட்டிபோர்த்தையா
கண்டனடிக்கட்டளையில் முண்டிருக்குபார்த்தையா

மோகனம்.

காணியில்லாதவனொரு மாணியில்லாதவன்போலே
தோணினாலுந்தோணாது கோணிநடந்தாலுமென்ன
பெண்டாட்டியில்லாச் சுகமல்லவோமனந்
கொண்டாட்டங்கொள்ளா ததைச்சொல்லவோ

ஆரபி

எருவிட்டுழுதவயல் மறுவெட்டுந்தேவையில்லை
எதுவெட்டினாலுந்தாங்குந் தாருவிட்டுப்பார்க்கவேணுந்துரையே
நிலம்பாராதபேர்கட்குப் புரையேயிதுவல்லாமல்
வேறேயுண்டாயினுறையே இந்தவூருக்கு ளிதுநல்லவிரையே
அப்பப்பா-இகத்திக்கு.

அசாவேரி.

மூலைக்கால்விளைந்ததானல் சேலைக்குக்காணும்
உனதுகூலிக்குக்காணும் குழந்தைபாலுக்குக்காணுமல்லவோ
ஊருக்குளிந்தவிலஞ்சப்பையே நீவாரிவிடவேணுமிந்தக்குப்பையே

சாவேரி.

வாரிக்காலைச்சுற்றிப்பாரு கோரையைப்பிடிங்கிகம
தேரியைவுழுகச்சொல்லு வீரியைநடுகச்சொல்லு
செட்டியார்குளத்தருகே முட்டிருக்குப்பேர்த்தையா
வெட்டியானகத்தருகே திட்டுருக்குப்பார்த்தையா

புன்னாகவராளி.

எல்லாமுனதுபொறுப் பெல்லாமுனதுசுக
மில்லாமல்வேறேகதி இல்லைஇல்லை
கட்டியடிக்கட்டளையில் விட்டதுமுளைத்துதா
பொட்டைத்திடல்குட்டையிலே நட்டதுபலித்துதா
காடுவெட்டிநஞ்சைபண்ணு மாடுகட்டிவைக்கோல்போடு
பாடுபட்டுழைத்தாலன்றோ வீடுகட்டிவாழலாம் (நந்தா)

வசனம்.

இப்படிச்சொல்லும்வேதியரை பண்ணையைப்பார்க்கவாருமென்று நந்தனார்கூப்பிடுவார்.

விருத்தம்.

பண்ணை யாவையும் பாருமென் றழைத்திடப் பரிந்து
கண்ணு லாவிய வேதியன் களிப்புற நந்தன்
பண்ணு லாவும்பொன் னம்பலக் கூத்தனைப் பரவி
எண்ணி லாவருங் காதல்கொண் டிருந்தனர் தாமே.

வசனம்.

கேவலமாகிய நீசன் சிவகணங்களாலே ஒரு ராத்திரியில் நடவு நட்டு அறுப்பறுக்கும்வயலை வேதியர்கண்டு ஒன்றுந்தோன்றமல் உலகவாசனை யற்றுநின்றார்.

வசனம்.

நந்தனர் அம்பலவாணனைக் கொண்டாடிக் கூத்தாடுவார்.

கடுக்கா.

நந்தனு னந்தபரிதமானர்
நந்தனரும்ஆ னந்தமாகினர்
சொந்தமானவயல் வந்துபார்க்கையில்
விந்தையாச்சுபல பந்தம்போச்சுது
சிந்தைதீரவே யந்தரங்கத்தில் (நந்தனர்)

நீசச்சாதியென்று யேசிப்பேசுமிந்த
தோசிவேதியனு மாசையாகவே
தேசமேற்றுந்தில்லை வாசமாகுநட
ராஜமூர்த்திக்கு தாசனென்றுவரும் (நந்தனர்)

வாரும்வாருமிதைப் பாரும்பாருஞ்சிவ
னோவந்துசெய்யுங் காரியங்களிது
பாரின்மீதுளிணை யாருமில்லையென்
றாரினுள்ளபெரி யோருஞ்சொல்லச்சொல்ல (நந்தனர்)

சித்தமீதிலொரு குத்தமேதுமில்லை
சுத்தமானவித யத்திலுள்ளசிவ
பத்திபண்ணிவெகு சித்தியாகிவர
முத்திதேடிவரு பத்தனென்றுசொலும் (நந்தனர்)

வசனம்.

வேதியர் நந்தனரைப்பார்த்து சிவபத்தரை அபசாரம்பண்ணினேனென்று மிகவுங் குழைந்து சொல்லுவார்.

இராகம்-பியாகடை-அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

நந்தனாரேயுன்றன் பெருமையின்றுகண்டேன்
நானென்வினையைவிண்டேன்

அநுபல்லவி.

விந்தையைக்குறியாமல் விழலனைறியாமல்
வீம்புக்குக்கச்சுகட்டி வீசினேனென்னையாளும் (நந்தனார்)

சரணங்கள்

அறியாமையினாலே ஏதேதோபேசியுன்றன்
அருமையைத்தெரியாமற்போனேனே மெத்த
சிறியோர்செய்தபிழை பெரியோர்பொறுப்ப தொன்று
செப்பும்வார்த்தையுமக்கேகனவானே. இந்த
முறையுணர்ந்தோர்க்கென்ன தான்சொல்லத் தோணும்
மூடன்மேற்கிருபைவைத்து முழுதுங்காத்திட வேணும்
நிறைவுற்றவருட்பெற்றோர்க் கேதுகிகராங் காணும்
நினைக்குமுன்னடிவணங்காதோன்வந்துய சேணும்.

நந்தனாரே.

நேற்றுப்பொழுதளவுஞ் சும்மாவிருந்ததிந்த
நிலங்கள்முற்றும்பயிர்கள் முளைத்துக் கதிக்கச்
சாற்றுங்கதிர்கள்முத்திச்சாய்ந்து அறுவடைக்குத்
தக்கதாயிருக்குதேமிகக்-கிளைத்து உமது
ஆற்றில்தனக்குநிகராவரோ யாவரும்
அய்யாவுனதுநல்ல வருளால்நலமே பெரும்
நாற்றிசையோர்களும் நாடிப்பணிய வரும்
நாயேன்களிக்கமனம் நயந்துகிருபை தரும்

நந்தனாரே.

குண்டைகளுங்கலப்பைக் கோலுங்காரும்விதையுங்
கொட்டத்திலிருக்கநீர்செய்தீரோ அந்த
அண்டர்பணியுந்தில்லை யாண்டவனே யுமக்கு
அடிமையாளாகிவந்துசெய் தாரோ

துண்டத்தனத்தாலென்றெண்டுக்கும்மைக் கொண்டேன்
தொல்லுலகத்துள்ளோர்யாருமேசக் கண்டேன்
தொண்டனுனேனும்பக்குத் தோதங்களை விண்டேன்
சொல்லும்பணிகள்செய்து சுகப்படத்துணி வுண்டேன்

நந்தனரே.

வசனம்.

என்றுவேதியர் நந்தனரைப்பார்த்துப் பின்னுஞ்சொல்லுவார்.

இதுவும்-வேதியர்சொல்-விருத்தம்.

கறைபடுங் கண்டன் றனைக் கருத்தது பெறவே நோக்கிக்
குறையறும் நந்த னரைக் குலமது இழென் றெண்ணி
மறைபுகல் பெருமை யாலே வருத்தினேன் கொடிய னென்று
இறைபடு மனம்போ லஞ்சி யேங்கியே யிற்று வானே.

இராகம்-புன்னகவராளி-ரூபகதாளம்.

குத்தமெத்தனைசெய்தபோதினு முந்தன்சித்தத்தில்நினையாதே-சிவ
பத்தனென்றறியாமல்பதறிவார்த்தைகள்சொன்னபாவந்தலையாதே
புலையர்கள்பரகதிதேடும்படியவர் புண்ணியஞ்செய்வாரோ-உன்னை
கலிதீரக்கண்ணாரக்கண்டபேர்களெல்லாங் காட்சிபெறுவாரோ
உருவமனதறியவொருவனலாகாதென் றுகைம்மொழியாதோ-அது
திறமாச்சுதினியுந்தன்ஜென்மசபலமாச்சு தெய்வமு மிரங்காதோ
ஜாதியிலிழிகுலஞ்சாஸ்திரங்கிடையாதுசந்தேகப்படலானேன்-இப்போ
ஆதிசிதம்பரரகசியம்பாரென்று அனுப்பிவிடலானேன்.

வசனம்.

இப்படி வேதியர் மிகவும் பரவசமடைந்து நடந்த நாளைப்போவார்கனவிலே ஈசன்வந்து கருணைசெய்தாரென்றார். அதற்கு நாளைப்போவாரைப்பார்த்து வேதியர்சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-எமுனகலியாணி-ஆதிதாளம்.

நந்தாவுன்கனவினிலெப்படிவந்தார்
தந்தாரெந்தாய் (நந்தா)

சந்ததமுஞ்சனகாதி முனிவர்தொழுஞ்
சச்சிதானந்த மூர்த்தியல்லவோ (நந்தா)

ஆதிமுடிவுகிடை யாதபராபரஞ்
சோதியல்லவோ நீச சாதியென்றறிந்தும் (நந்தா)
அண்டாண்டமிறை கின்றசபாபதிக்
கொன்றும்பேதமில்லை யென்றுதெளிந்தது (நந்தா)

வசனம்.

வேதியர் நான்செய்தபிழையெல்லாம் பொறுத்துக் கொள்ளுவீ ரென்றுசொல்ல) நந்தனார் மறுவுத்தாவுகூறல்.

இராகம்-தெண்டகம்-ஏ தாருலகாம்போதி.

வேதியர்-ஏழைப்பார்ப்பான்செய்திடுப்பிழையை
யேற்றுக்கொள்ளாதே நான்
இனமறியாதவன்முன்புத்திக்காரனென்பதும்பொய்யோ
நந்தனார்-பொய்யாகியவிந்த வுலகத்தைப்பார்க்கும்
புண்ணியவானே நான்
புலையனுங்களடிமையல்லவோபுத்திசொல்லுமையே
வேதியர்-புத்தியுண்டு வித்தையுண்டு
பத்திகிடையாது வாயால்
புலம்பினதர்லென்னமன மடங்காதுபோதங்கிடையாது
நந்தனார்-கிடைக்குஞ்சிதம்பரதெரிசனமென்று
கிருபைசெய்யுமையே நான்
கீழ்க்குலமல்லவோ நாயினுங்கடையேன் கீர்த்திசெய்விப்பீரே

வசனம்.

பரமபத்தனுகிய நீயே எனக்கு அடிமைவேலை செய்பவன் போல் வந்தபடியினலே என் பிறவிப்பிணி துலைந்தது தென்று சொல்லுவார்.

விருத்தம்.

அவப்பொழுது போனதன்றி மறைமுடிவை யுளங்கனிய
வறிவி னுன்னித்
தவப்பொழுதுங் கணப்பொழுதுங் கண்டறியாப் பாவியெனைச்
சார்ந்தா ரன்றோ
சிவக்கொழுந்தி னடிமையென்று பெயரிட்டு வேலைகளைச்
செய்த தாக
பவக்கடலைக் குளப்படிபோல் தாண்டிவரச் செய்தனை
புத்தி தானே.

ஆனந்தக்களிப்பு.

நந்தாநீசிவ பத்தன்-உன்னை
நம்பாமலேமோசமானேனன் பித்தன் (நந்தா)

பூமிக்குள்நீயொரு சித்தன்-இந்தப்
பூமிக்குநானொருசாஸ்திரப்பிர சித்தன்
சாமிக்குள்ளேவெகு மத்தன்-உன்னைக்
கண்டுதெரிசித்தபேர்களே முத்தன் (நந்தா)

படித்துமென்னவெங்கள் வேதம்-அதில்
பார்த்ததில்லையிந்தபகவனற் கீதம்
எடுத்துச்சொன்னாய்சிவ போதம்-அது
ஏற்காமல்போச்சுது யென்பிடி வாதம் (நந்தா)

தெவிட்டாதசோகம பானி-உன்றன்
தேகமுழுதிலுஞ் சிவன்றிரு மேனி
பகையாகியவொரு கூனி-போலே
பழுத்தேனானும்நீயாத்தும ஞானி (நந்தா)

பவசாகரந்தாண்டிச் சென்றாய்-உள்ளே
பார்த்துணர்ந்துபரமானந்தங் கொண்டாய்
தவமாமுனிபோலே நின்றாய்-தில்லைத்
தாண்டவராயனைக்கண்ணால்நீ கண்டாய் (நந்தா)

வசனம்.

இப்படி வேதியர் சொல்லும்போது நந்தனார் மனம் நொந்து கை கால் நடுங்கி ஐயரைச் சுற்றிவந்து தலைவணங்கி எனக்கு அன்னங்கொடுத்து ஆண்டயளித்து இத்தனைநாளுங் காப்பாற்றின பெரியவரே உங்களுக்கடிமை வேலைசெய்யு மென்னை இப்படிப் பெருமையாய்ச் சொல்ல வேண்டாமென்று சொல்லுவார்.

இராகம்-கலியாணி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

அய்யாசொல்லு வேனே-உம
தடிமைப்பறையன் தானே

அநுபல்லவி.

மெய்யாகவேயிந்தமேதினிவாழ் வோர்கள்
வேலைசெய்யூழியர்தம்மையோதாழ் வார்கள் (அய்யா)

சரணங்கள்.

வேம்புக்குயர்ந்தமதுரங்கள் பூட்டினும்
வீறுமதன்குணம்மாறுதெந் நாட்டினும்
ஆம்புத்திக்காரனென்றாலேயாவ துண்டோ
அய்யனருளையல்லாமலும்வே றுண்டோ (அய்யா)
மேவுங்கிரைத்தண்டுமேருவைத் தாங்குமா
வீசுங்கதிர்முன்மின்னார்பூச்சி யோங்குமா
ஆவதழிவதெல்லாமையன் றன்றாலே
ஆச்சுதென்றுலென்னவாச்சுது என்றாலே (அய்யா)
முன்னமேசெய்தவினையின்வ சத்தாலே
மூடப்புலையனாய்மேவி யதனாலே
இன்னல்படுவதுடனின்னும் ஏண்டா
ஏந்திக்கொள்ளுமென்றனைக்கெடுக்க வேண்டா (அய்யா)

வசனம்.

நந்தனார், தனது ஆண்டையாகிய வேதியரைப்பார்த்து தங்களுடைய திருவாக்கினால் என்னையு மிப்படிப் புகழலாமா வென்று மிகவும் வணக்கமாய்ச் சொல்லுவார்.

இராகம்-அமிர்தகல்யாணி.

பல்லவி.

சின்னசாதியல்லவோசிதம்பரம்போய்வருகிறேனென் (சின்ன)
அன்னைதந்தையொருவரில்லையடைக்கலமென்னையாளவேணும் (சின்ன)
ஈரமில்லாதநெஞ்சமாகியிறைச்சிதின்றுவுடல்பெருத்த (சின்ன)
அல்லும்பகலுமதுவையுண்டுவறிவுமயங்கியாட்டங்கொள்ளும் (சின்ன)

வசனம்.

இப்படிச் சொல்லிய நந்தனைப்பார்த்து வேதியர் சொல்லுவார்.

இராகம்-பைரவி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

ஆருக்குப்பொன்னம்பலங்கிருபையிருக்குதோ
அவனேபெரியவனாம்.

அநுபல்லவி.

பாருக்குள் வீடுகள் மாடுக ளாடுகள்
புனையிருந்தாலவன் பெரியவனாவானோ (ஆருக்)

சரணங்கள்.

வேதபுராணங்க ளோதினதாலென்ன
வேலைசூழ்பணை மாதராலென்னகாரியம்
சாதனையாக வாராதொருநாளும்
மண்ணாசைபெண்ணாசை பொன்னாசைபொல்லாது (ஆருக்)

பாணன்மதங்க ளடங்கவேசெய்த கோ
பாலகிருஷ்ணன் தினந்தொழும்பொன்னம்பல
வாணனென்றுதர வாய்விரும்பாதவன்
வானவராகிலுந் தானவன்சின்னவன் (ஆருக்)

வசனம்.

பொன்னம்பலஞ் சிவபத்தியுள்ளவன் பெரியசாதி, சிவபத்தி யில்லாதவன் பார்ப்பானா யிருந்தாலுஞ் சின்னசாதி, ஆனபடியினாலே திருப்புன்கூரி லுனக்காகப் பரமசிவன் நந்தியை விலக்கித் தெரிசனங்கொடுத்ததும், நீ குளம்வெட்டினதும், ஒரு ராத்திரிகாலத்திலே நாற்பதுவேலிநிலமும் நடராஜமூர்த்தியே வந்து நடவுநட்டதும், பார்க்கும்போது நீயே மகாபுண்ணிய புருஷனென்று சொல்லவேணுமே யல்லாது வேறில்லை. நீ இதுவரையி லெனதுவார்த்தையைத் தட்டினதுமில்லை; ஆகையால், எனக்கு குருவாகி நின்று உபதேசம் பண்ணென்று பின்னுஞ் சொல்லுவார்.

இராகம்-தண்டகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நந்தா நீ குருவுபதேசம்-நவிலிடவேணும்
நான்கடைத்தேற (நந்)

அநுபல்லவி.

நொந்தானுன்கதிபெற மாட்டேன்
நோயினும்பிறவிக்கடலிடை வீழ்வேன் (நந்)

சரணங்கள்.

மந்தாரப்பூவெடுத்தரனார் மலரடிசாத்திவாழவென்னறிவு
சிந்தாமல்வரந்தரவேணும் சிதம்பரரகசியந்தெரிசித்திடவே (நந்)

வைத்தார் கருணைக்கடலுன் மனதிற்சென்று நீதீர்த்தம் புரிந்து
ஒத்தாசைபூதகணங்க ளுரிமையுடன்வந்தாழியஞ்செய்ய (நந்)

பெற்றாரெரியவனுந்தன் பெருமைமையறிவேனேழ்மட்ன்
நத்தாமல்மோசமதானேன் நம்பிக்கைசொன்னேன்தற்கதிபெறவே (நந்)

விருத்தம்.

வேத மோதாரஞ் செய்திடும் நாற்களை விதித்தும்
ஆத னாகினே னடியவர்க் கஞ்சின மடையும்
பாத கம்புரிந் தேனென்று நந்தனைப் பரவி
ஏதந் தீரவே வேதிய ருபசரித் திருந்தார்.

வசனம்.

இப்படிச் சொல்லிய வேதியர் வார்த்தையைத் தள்ளப் படாமை யால் சுற்றி வந்து தலை வணங்கி ஒரு மூலையை நோக்கிச் சொல்லுகிறு ப்போலே சொல்லுகிறார்.

இராகம்-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஐயேமெத்தக்கடினம்-உனக்கடிமை
ஐயேமெத்தக்கடினம்,

அநுபல்லவி.

பொய்யாத பொன்னம்பலத் தையா யிருக்குமிடம்
ஐயாத மனிதர்க்கு வுய்யாது கண்டுகொள்ளும் (ஐயே)

சரணங்கள்.

பாலகிருஷ்ணன்பணிந்திடுஞ் சீலகுருசிதம்பரம்
மேலேவைத்தஆசையாலே-காலனைத்துப்போவானென்று
சாத்திரம்-நல்ல-க்ஷேத்திரம் - நிற்-பாத்திரம் - ஞானநேத்திரங்கொண்டு
வாசியாலே மூலக்கனல் வீசியேசு ழுன்றுவரப்
பூசைபண்ணிப் பணிந்திடு மாசுறக்குண் டலியைவிட்
டாட்டுமே - மனமூட்டுமே - மேலோட்டுமே - வழிகாட்டுமே - இந்த
மானுபி மானம்விட்டுத்-தானாகி நின்றவர்க்குச்
சேனாதி பதிபோலே ஞானாதி பதியுண்டு
பாருமே கட்டிக்காருமே உள்ளே சேருமே அதுபோதுமே அங்கே
சங்கையற வேநின்று பொங்கிவரும் பாலுண்டு
அங்கமிளைப் பாறிக்கொண்டு தங்கப்பொம்மைப் போலவே [இந்த
நில்லுமே ஏதுஞ் சொல்லுமே ஞானஞ் செல்லுமே யாதும் வெல்லுமே
அஷ்டாங்கம்பண்ணினாலும் நெட்டாங்குபண்ணியுந்தி
கிட்டாது கிட்டவர வொட்டாதுமுட்டியது
பாயுமே-மூனை-தேயுமே-அது-வோயுமே - உள்ளே - தோயுமே - வேத

மந்தரத்திலேபோட்டு யெந்தரத்திலேபார்க்குந்
தந்திரத்திலேயுமில்லை அந்தரத்திலே அவ
தானமே - அது - தானமே-மவனேமே - பேசா - மோனமே - அந்த
முப்பாழுந்தாண்டிவந்து அப்பாலேநின்றவர்க்கு
இப்பார்வைகிடையாது அப்பாதிருநடன
மாடுவார்-தாளம்-போடுவார் அன்பர் - கூடுவார்-இசைபாடுவார்-இதை
கண்டாருங்கிடையாது விண்டாருஞ்சொன்னதில்லை
யண்டரண்டகோடியெல்லா மொன்றுய்ச்சமைத்திருக்கு
மல்லவோ-பறையன் - சொல்லவோ - அங்கே செல்லவோ- நேரமாகு
தல்ல வோ (ஐயே)

விருத்தம்.

வான மேவிய வும்பர்கள் வாழ்த்தியு மறையைக்
கான மேசெயும் வேதிய ரேயுமக் கடிமை
ஈன மாமிழி குலத்தினி லெய்திய நந்தன்
ஞான மாரிகொண் டேயவ ரருளுற நினைந்தார்.

வசனம்.

இப்படி நந்தன்சொல்ல வேதியர்கேட்டு திவ்விய ஞானமடைந்து நந்தனைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-சாமா-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிதம்பரம்போய்நீ வாருமையா நான்
செய்ததெல்லாமப சாரமையா (சிதம்பரம்)

அநுபல்லவி.

சிதம்பரம்போவீர் பதம்பெறுவீர்வேறே
சிந்தனைவேண்டாம் நந்தனேயினிமேல் (சிதம்பரம்)

சரணம்.

எத்திசையிலுமுமக் கிணைசொல்லவும்போமோ
பத்தியேமுதலென்று பழகியபெரியவர் (சிதம்பரம்)
சித்தமும்தெளிந்தது தெய்வமேநீரென்று
புத்தியும்வந்தது பொய்யிதுவல்லவோ (சிதம்பரம்)

விசனம்.

இப்படிச் சொல்லிய வேதியரை நந்தனார் சுற்றிவந்து தலைவணங்கி ஒடுங்கிவணக்கத்துடனே தூரவிலகிநின்று வேதியரை ஆசீர்வாதம்பண்ணச்சொல்லுவார்.

இராகம்-ஒரடியிலிரண்டுவார்த்தை-துக்கடா.

நந்தனார்.	வேதியர்.
சிதம்பரதெரிசனங்கிடைக்குமோ	கிடைக்கும்
சென்மசாபல்யமாமோ	ஆகும்
பதம்பெறுந்தவநெறியறிகிலேன்	அறிவீர்
பரமசிவனருள்செய்வாரோ	செய்வார்
சாதியில்தாழ்ந்தவனல்லவோ	அல்ல
சாத்திரமுறைமைக்குஞாயமோ	ஞாயம்
ஆதியம்பலதெய்வம்நாடுமோ	நாடும்
ஆனந்தமடைவேனோவையரே	அடைவீர்

வசனம்.

வேதியர் நந்தனாருக் காசீர்வாதம்பண்ணி யனுப்பிய பின்புநந்தனாருடைய குணாதிசயங்களைக் கொண்டாடுவார்.

விருத்தம்.

அடியவர்கள் மனமிடியப் பேசினதுண் டப்பாத மனந்தங் கோடிப்
படுநரகில் வீழ்வாரென் றெனவுரைக்கும் பாவமது பலித்த தென்று
துடிதுடித்து தொடைநடுங்கி நீர்வடித்து சிதம்பரத்தே துதிகள்செய்து
படிபுகழுந் திருத்தொண்டர் குணமெல்லா முலகறியப் பகருவாரே.

இதுவுமது.

சாத்திரக் குப்பை யெல்லாந் தள்ளினேன் பதறு போலே
காத்திரஞ் சுத்த மாச்சு கனிந்திடு முள்ளம் பத்தி
மாத்திர மிருந்தாற் போது மற்றொன்று மில்லை சைவ
க்ஷேத்திர முழுதுஞ் சுற்றிச் சேருவேன் றில்லை யென்றார்.

இராகம்-சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

எந்தநேரமும் நந்தனைசிந்தித்தா
னந்தமாகியிருந்தனரந்தணர் (எந்த)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரந் தோத்திரஞ்செய்து கொள்ளடக்கமையத்தாண்டிவரும்போது தில்லைக்கோபுரத்தைக்கண்டு தெரிசனம் பண்ணுவார்.

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கோபுரதெரிசனமே-எந்தன்-பாபவிமோசனமே.

அநுபல்லவி.

தாபங்கள்மூன்றுந் தணிந்துவிடும்நல்ல
சோபனமுண்டாஞ் சோதிவிளங்கிய (கோபுர)

சரணம்.

விண்ணணைந்துமே லோங்கியகண்டு நற்
கண்ணுளார்க்கெல்லாங் காக்ஷியளித்திடும் (கோபுர)

அல்லும்பகலு மமரர் துதித்திடுந்
தில்லைக்கிறையோன் றினமுமகிழ்ந்திடும் (கோபுர)

வசனம்.

நந்தனர் தில்லைத்தல மிப்படியிருக்குதென்று சொல்லுகிறார்.

இராகம்-நவரோஸ்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

மாங்குயில்கூவியசோலைகளும் வாபீட்சகூபதடாகங்களுந்
தூங்கதிர்மண்டலமெத்தையுஞ் சொர்னசபேசன் துஜமரமும்
நாலுபுறத்திலுங்கோபுரமும் நவமணிசித்திரமண்டபமும்
சீலமுறுந்திருவீதிகளுந் தில்லைவேதியர்மாளிகையும்

பல்லவி.

கண்டேன்கலிதீர்ந்தேன்-என்-கவலையெல்லாமொழிந்தேன்

அநுபல்லவி.

மண்டலம்புகழுஞ்சபேசன்சந்நிதி வாழ்த்திப்பணிந்துநின்றேன் (கண்

சரணம்.

நெஞ்சமென்றடைந்தே-னிந்தச்-சடலத்தால்நொந்தேன்
அஞ்சவேண்டாமென்றெருந்தரஞ்சொல்லி அழைத்தாலாகாதோ (கண்)

அப்பாவுன்சரணந்-தில்லைக்-கரசேயுன்சரணம்
ஒப்பாரில்லாநாட்டகம்புயிலு மொளிமேயவுன்சரணம் (கண்டேன்)

வசனம்.

கோபுரதெரிசனமே என்கிற கீர்த்தன முதற்கொண்டு சிதம்பரவிலாசமென்றுபேர்.

சிந்து.

சிவன் - வேடிக்கை தானென்று நாடிக்கொண்டே - அறியாதுபோலிருந்த - செம்பொன் - னம்பலத்தாடியைக்கும்பிடவே-ஆதனூர்தனிலிருந்து - விடும் - அம்புபோலப்பறந் தையமின்றித் - தில்லையருகில் வந்தார் - மனந் - தேறிக்கொண்டார்குறை யாறிக்கொண்டார் - கெண்டாமணியோசை.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

நாளைப்போ வேனென்று நாங்கள்சொல்லத் தரியாது
பூளைப்பூ வாம்பிறவிப் பிணிப்பொழியப் போவாராய்
பாளைப்பூங் கமுகுடுத்த பழம்பதியி னின்றுபோய்
வாளைப்போத் தெழும்பழனஞ் சூழ்தில்லை மருங்கணைந்தார்.

வசனம்.

நாளைப்போவே னென்றுசொல்லி அனேகநாள் கழியச்சபாநாதரைத் தரிசனம்பண்ண வேண்டுமென்னும் ஆசையை அடக்கக்கூடாதவராய்ப் பூளைப்பூவையொத்த நிலையாமையை உடைய பிறப்புகளால் உண்டாகிய சம்பந்தம்நீங்கும் பொருட்டுப் போகின்றவராய்ப் பாளையை உடையபொலிவாகிய கமுகமரங்கள் சூழ்ந்திருக்கும் பழமையுற்ற தம்முடைய ஊரில் நின்றும் புறப்பட்டு ஆண்வாளைமீனானது எழும்பிவிளையாடும் வயல்களையுடைய சிதம்பரத்தின் எல்லையை அடைந்தார்.

இராகம் காகரப்பிரியை-ரூபகதாளம்.

கெண்டாமணியாடுது-கண்டு-பிணிவாடுது

முத்திமணிதேடுது நாடுது-கூடுது(கெண்டா)
பரவசமாகுது பாவங்கள்போகுது(கெண்டா)
செனனமாணுதிகள் மோகமுந்தீர்ந்தது(கெண்டா)

சிந்து.

கெண்டாமணியோசை-காதில்-கேட்குதென்றார்தைப்பார்க்கவென்றே கொண்டாட்டமாகி வந்தார் - கையைக் - கும்பிட்டுடன்நமக்கம்பிட்டதோ-வென்றேமனமகிழ்ந்தார்-திரு-வீதியிலேவந்து காதலுடன் - கண்டார்களையாறி-இரு-கண்களிலானந்தம் பொங்கிடவே - நின்றார்மதிற்புறத்தே-வெகு - நேத்தியென்றாரிதைப் பார்த்ததில்லை பணிந்தார் பரவசமாய்-நல்ல-பாக்கியசாலிகளாக்குமென்றார்-இதுதானே தில்லைப்பதி.

நந்தனார் தில்லையைக்கண்டவானந்தானுபூதியைச்சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தெண்டகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

தில்லைத்தலத்தைக் கண்டார் இது-சித்துவிலாசமென்றார்-அந்த
எல்லையிலே நின்றார் மன தேகமாகிக்கொண்டார்-இரு
கண்கள்நீர் வடித்தார் கொடுங் காமவலைப்பறுத்தார்
கரமிரண்டையுங் குவித்தார் தன் காலைக்கோணிக் குதித்தார்-இந்த
ஐம்புலன்களை மறந்தார் பர மானந்தக்கடலுறைந்தார்-தன்
தேகபவ மறந்தார் தில்லைச் சிவனேயென்றிருந்தார்

இராகம்-பிபாகு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இதுதானேதில்லைத்தலம்-இத்தனைநாளுமறியேன்
இதுதானேதில்லைத்தலம்

அநுபல்லவி.

அதுவோஇதுவோவென் றலைந்திடும்பேயனைக்
கதிதருவேனென்று கைகாட்டியழைக்குது (இது)

சரணம்.

காசினியிலிதை கயிலையென்றெல்லோரும்
பேசக்கேட்டதேயன்றி பேணிப்பார்த்தறிகிலேன் (இது)

வசனம்.

நந்தனார் தில்லையைக்கண்டு கொண்டாடுவார்.

இராகம்-இந்துஸ்தான்-காபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தில்லைதில்லையென்றால் பிறவி
இல்லையில்லையென்று மறைமொழியும் (தில்லை)

அநுபல்லவி.

தொல்லைத்தொல்லையென்றகொடுவினை
வல்லைவல்லையென்றகனுந்திருத் (தில்லை)

சரணம்.

கற்றோங்கற்றோங்களங்கமறுந்திட
பெற்றோம்பெற்றோம்பேசாப்பெருமையி
லுற்றோமுற்றோம்பொன்னம்பலத்தினில்
தத்தோந்தத்தோமென்றுநடனமிடும் (தில்லை)

வாடிவாடியேமாலயனிருவரும்
கூடிக்கூடிகொண்டல்லும்பகலுந்தான்
தேடித்தேடித்திருவடிமுடிகளைப்
பாடிப்பாடிக்கோபாலகிருஷ்ணன்தொழும் (தில்லை)

துக்கடா-இ-ம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இதுவோ தில்லைச்சிதம்பரக்ஷேத்திர-மீசனிருப்பிடமோ

அநுபல்லவி.

மதுரம்பொழிந்திடும் மறையோரிருப்பிடம்
மாமுனிவர்தவம் வாழும்பெருமிடம்
பதவிபெறுந்தொண்டர் பணிந்துவருமிடம்
பலதெய்வமுந்தொழும் பாகதிதருமிடம் (இது)

இராகம்-பியாகு-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஆடுஞ்சிதம்பரமோ-வையன்கூத்-தாடுஞ்சிதம்பரமோ

அநுபல்லவி.

ஆடுஞ்சிதம்பர மன்பர்களிக்கவே
நாடுஞ்சிதம்பரம் நமச்சிவாயப்பொருள் (ஆடுஞ்)

சரணம்.

ஆருமறியாமல் அம்பலவாணனார்
சீரடியார்பார்க்கச் சேவடிதூக்கியே (ஆடுஞ்)
பாலகிருஷ்ணன்போற்றும் பனிமதிசடையினார்
தாளமத்தளம்போட தாதெய்தாதெய்யென்று (ஆடுஞ்)

விருத்தம்.

தில்லையைக் கண்ட போதே தெளிந்துதென் னுள்ள மெல்லாம்
பல்லூழி காலஞ் செய்த பாழ்வினை தொலைந்து போச்சு
நல்லரு ணடனங் காட்டும் நாயனார் சிற்ச பைக்குள்
செல்லுவார் மகிமை செப்பச் சேடனு லாகா தென்றே.

வசனம்.

இப்படியே தில்லையைக் கொண்டாடி தில்லையைப் பாராதவரே பாவியென்றார்.

இராகம்-சவாயி-சாப்புதாளம்.

கண்ணிகள்.

மார்கழி மாதத்தி லாதிரை நாளையில் வந்துசி தம்பர தேசிகனை -
பாராத பாவிகட் கேதுமில் லையிந்தப் பாரில்வந் துபிற வாதவரே
வானிற் றொடுந்திரு மாளிகை மண்டப மாமதி லுந்தில்லை மாநகரம்
காணக் கிடைக்காதப் பாயிந்த பாக்கியங் காதிற் கேட்ட வண்ணங் கண்டதுவே, ஆதிப ராபர மாகிய தில்லைப் பொன்னம்பல வன்வளர் சந்நிதியில். நாதமுழங்கீதமுங்கேட்குதுவானந்தநாடகவேளையைநானறியேன்.

வசனம்.

நந்தனார் சிதம்பரங்காணுகதால் சிவலோகங்காணு ரென்பவர்.

இராகம்-சாவேரி-ரூபகதாளம்.

கண்ணிகள்.

சிதம்பரம்வந்து தெரிசியாதசென்மம்வீணென் றுபேசி
மனதிலெண்ணினார்-பரத்திக்கலத்தி-யானம்பண்ணினார்
பறையனுக்குமிந்தத்தலத்தைப்பார்த்தபின் புமோட்சபதவி
பலித்துதல்லவோ-பாவிசென்ன-மறுத்துதல்லவோ
தொண்டுகொண்டதங்களையர்பெருமையெல்லாம்சொல்லிச்சொல்லித்
துள்ளித்தாவினார்-ஞானவிரையை-யள்ளித்தூவினார்
பூதலத்தினிலிதுவேதெய்வமென் றுநந்தனனந்தக்கடல்
பொங்கிப்பாடினார்-புண்ணியத்தல-மென்றுதேடினார்

இராகம்-தண்டகம்-சாப்புதாளம்.

அரகரசங்கர வண்ணலேயம்பலத்
தானேநானுந்த னடைக்கலமென்று
உருகித்துதியாரோ-வானந்தம்
பெருகிப்பதியாரோ-

முத்தியளிக்குந்திரு மூலத்தானரைக்கண்டு
பத்திபண்ணுதவன் பாமரனல்லவோ
  பாருக்குச்சுமையாச்சு-அவனிருந்து
  மாருக்குச் சுகமாச்சு

மங்கையர்மோகமாய் மயங்கித்தினந்தோறு
மங்கம்புளகிதமா யவரிடமேவல்கொண்
  டாழிக்குழைத்தாரே-அன்யாயமாய்
  நாளையுங் கழித்தாரே

வீசிநடைநடந்த மெய்யும்பொய்யாகவே
ஓசையடங்கும்போ தொருவருமங்கில்லைத்
  தூசியும்போகாதே-காதறுந்த
  ஊசியும் வாராதே

சிவசிதம்பரமென்று தில்லைவெளியினின்று
பவசாகரம்வென்று பரமபதமடையும்
  தவநெறிபொருந்தாரே-பொருந்தின
  ம்வரையும் வருந்தாரே

சாத்திரங்கற்றாலுஞ் சதுர்மறையுணர்ந்தாலுஞ்
சூத்திரம்பெற்றாலுஞ் சொன்னேனகங்கார
  மாத்திரம்போகாதே-கருணைக்குப்
  பாத்திர மாகாதே

சரணாகதமென்று சார்ந்தடிபணியாமல்
வருணாச்சிரமவிதி வழுவாதிருக்கினுஞ்
  செனனாதிகள்விடுமோ-சிரவண
  மனனாதிகள் படுமோ

அஷ்டசித்திகள்பெற்று வாண்டாயிரங்காலம்
மட்டிருந்தாலுமென் மரணபயமெய்திடும்
  நஷ்டசென்மமாச்சே-மனிதசென்ம
  மெட்டிவீணாய்ப்போச்சே

முப்பாழுந்தாண்டி மூலத்தீமூட்டிக்கொண்
டப்பாலேநின்றா லானந்தங்காணலா
  மொப்பாரில்லையடா-ஊடுருவி
  நிற்பா ரில்லையடா.

ஆலமிடறடக்கி யம்பலக்கூத்தன்கோ
பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பரமசிவனேயென்று
பாடிப்படியாரோ-பருவத்தில்
தேடிப்பிடியாரோ.

வசனம்.

நந்தனார் சிவபத்தி பண்ணுதவனை நிந்தனை செய்து இன்னமுஞ் சொல்லுவார்.

இராகம்-சுருட்டி-சாப்புதாளம்.

கண்ணிகள்.

வானோர்புகழ்தில்லை வனநாதர்வாழும்
ஞானசபையைப்போற்றி நமச்சிவாயவென்று
சொல்லாதவன்-கல்வி-கல்லாதவன்-வெகு-பொல்லாதவன்.
காசினிபுகழ்சிவ காமவல்லியைக்கண்டு
பாசமகலும்நெறி பாராதவன்சுத்தப்
பதருச்சு-ஆட்டி-னதருச்சு-கிருமிக்-கெதிரச்சு.
ஆட்டுக்காலச்சற்றே கேட்டுவாங்கியுள்ளே
நாட்டிக்கொள்ளாதவன் மாட்டுக்குவமையென்று
நாடாரே-கண்டு-கூடாரே-என்றுந்-தேடாரே.
அம்பலவாணனருகில்வந்துகையால்
கும்பிட்டிறைஞ்சாத குருடர்களுக்குத்திற
மதியேது-பரகதியேது-பண்ணும்-விதியேது.
நாக்கிருந்துஞ்சிவ நாமத்தைநவிலாமல்
சாக்குப்போக்குப்பேசுஞ் சண்டியவனைக்கால்
னடியானோ-கட்டிப்-பிடியானோ-கையா-லிடியானோ.
வேதாந்தநூற்களை விவ்கரித்துணர்ந்தாலும்
ஏகாந்தபத்தியொன் றில்லாதவனுள்ள
முருகாது-கள்ளங்-கருகாது-வெள்ளம்-பெருகாது.
ஆத்திமதியஞ்சடை யழகனுடையகூத்தைப்
பார்த்துக்களிக்காத பாவிமனிதர்க்கொன்றும்
பலியாது-வினை-சலியாது-சீலம்-பொலியாது.
பாலகிருஷ்ணன்தேடும் பாதரசத்தைக்கண்டு
சீலமுடனேயுண்டு செபிக்காதவன்துன்பம்
தலையாது-இன்பம்-நிலையாது-கன்மம்-கலையாது.

வசனம்.

நந்தனார்,சிதம்பரம்பாராத கண்படைத்தாரை முகத்தைக்கெடுக்க வந்த புண்படைத்தாரென்றுசொல்லுவார்.

இராகம்-ஆனந்தக்களிப்பிலே ஒருபேதம்.

காணாதகண்ணென்னகண்ணே
வீணானகண்மயிர்கண்ணது புண்ணே (காணாத)

சொல்லும்பொருளிறந்த துரியவடிவமாகி
யல்லும்பகலுமற்ற வானந்தப்பேரொளி (காணாத)

பசியாமருந்தளிக்கும் பரமரகசியத்தி
லசையாமலேயாடு மம்பலநாதனைக் (காணாத)

ஊராருமறியாம லொளிகண்டுபிசகாமல்
ஈராருகாற்கொண்டு எழும்பியமண்டபம் (காணாத)

அண்டத்துளடங்காத வாசைவலையைப்பூட்டி
பிண்டத்துளடங்கிய பேரின்பதெப்பத்தைக் (காணாத)

நாசிநடுவிருந்து நாதனே தானென்று
பேச்சற்றுப்பேசிய பெருமையையொருநாளும் (காணாத)

என்னையானறியேனென் றிகழ்ந்திடும்பேயனை
தன்னந்தனியனுக்கித் தருவனென்றழைத்தாரைக் (காணாத)

சோற்றுத்துருத்தியிதைச் சுமந்ததினாலென்ன
ஆத்திமதியஞ்சடை யழகனமருங்கோயில் (காணாத)

சீலக்கமலமுகச் சிவகாமிமனமகிழ் .
கோலக்கனகன்றில்லைக் குழகனாடியகூத்தைக் (காணாத)

பாலகிருஷ்ணன்தொழும் பாதத்தைப்பணிந்தொரு
நாளிலும்பிறவாத நலமிக்கவழிதேடி (காணாத)

வசனம்.

நந்தனார் பத்திபண்ணாதவன் முத்திபெறானென்று சொல்லுகிறார்.

இராகம்-தண்டகம் ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

வேதம்படித்ததும் சாஸ்திரங்கற்றதும் மெய்யினில்நீறுபூசுவதும்
ஆதிசிதம்பரதேசிகன் திருவடிக் காளானாலன்றோனந்தம்
உடனே துலையும்பவபந்தஞ் சொன்னேன் சொன்னேன் சொன்னேன்
ஊணுறக்கமுதலாகியநான்கு முண்டேயுலகில்யாவருக்கும்
ஆணவமலநீத்தார்களறிவாரகத்தைச் சுருக்கிக்கொள்ளுவாரே [னேன்
சகத்தைப் பொய்யாத்தள்ளுவாரே சொன்னேன் சொன்னேன் சொன்
அருந்தவமாமுனியாகினும் நல்லாராசை பொல்லாரறியாரோ
வருத்தப்படுத்திமனந்தமயக்கி வைத்திடுமன்னியக்கோசம்

உற்றுப்பார்த்தாலதுநேசம் சொன்னேன் சொன்னேன் சொன்னேன்
அரவணைகோபாலகிருஷ்ண னல்லும்பகலும்பணிந்தேற்றும்
திருவடிசரணாகதமென்றெண்ணித் தெளிந்தார்க்கன்றோ பரபக்தி
ஒழிந்தார்க்கன்றோவரமுத்திசொன்னேன் சொன்னேன்சொன்னேன்.

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்.

இப்பரிசா யிருக்கவெனக் கெய்தலரி தென்றஞ்சி
யப்பதியின் மதிற்புறத்தி னாராத பெருங்காத
லொப்பரிதாய் வளர்ந்தோங்க வுள்ளுருகிக் கைதொழுதே
செப்பரிய திருவெல்லை வலங்கொண்டு செல்கின்றார்.

வசனம்.

இந்தப் பிராமணர்களுடைய வீடுகள் இத்தன்மையாயிருக்க, எனக்கு அவ்விடத்திற்குப் போகுத லரிதென்றுபயந்து அந்தஸ்தலத்தின் மதிலின்புறத்தில் அளவற்ற பேரன்பு சமானமில்லாமல்வளர மனமுருகிக் கும்பிட்டுக்கொண்டு சொல்லுதற்கரிய எல்லையை வலஞ்செய்துக் கொண்டு போவார்.

விருத்தம்.

அம்மை யாந்தில்லை மாநகர் மருங்கிடை யணைந்து
சும்மை யிட்டிரு விழிகளில் நீர்றச் சொரிந்து
விம்மி யேசிவ னார்சரி தங்களை விரித்துக்
கொம்மை விட்டவர் பாடியு மானந்தங் கொண்டார்.

வசனம்.

நந்தனர் தனக்கிந்தபாக்கியங் கிடைத்ததென்று கொண்டானடிக்கிறார்.

இராகம்-உசேனி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

கொண்டானடிக்கிறார்-தில்லைக்
கோயிலைக்கண்டு தாவித்தாவி (கொண்)

அநுபல்லவி.

அண்டரண்டந்தொழு மம்பலநாதனைக்
கண்டாரைக்கண்டுகொண் டோமென்றுநன்றாய் (கொண்)

சரணங்கள்.

அஞ்சலிகொண்டுகளித்து அரகரவென்றுசெபித்து
குஞ்சிதபதத்தைத்துதித்துக் குரவைகள்பாடிக்குதித்து(கொண்)
அங்கம்பரவசமடைந்து ஆனந்தக்கடலில்விழுந்து
பொங்கிச்சிவமென்றறிந்து புவியதிர்ந்துபணிமிகுந்து. (கொண்)
இருகண்களில் நீர்பெருக இறைஞ்சிமனதுருக
அருமைச்சிவகதிதருக அம்பலவாணன்வருக (கொண்)

இதுவுமது.

இராகம்-சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

கொண்டாடினாரே-நந்தனார்-கோயிலைக்கண்டுதாவித்தாவிக்
கொண்டாடினாரே

அநுபல்லவி.

அண்டர்மகிழ்ச்சியாலே அரனேயென்றுமென்மேலே (கொண்டா)

சரணங்கள்.

பண்டுநான்செய்ததே	யோகம்	அதனாலுருக்
கொண்டுவந்தேன்மானிட	தேகம்	ஆகவேஇந்தப்
புண்டரீகப்பதவை	போகம்	கண்டேனென்போல
மண்ணிலெவருக்குண்டு	யோகம்	என்றுதுதித்துக்
கொண்டாடிவர்புகழைக்		
கூறவருமேயுற்	சாகம்	(கொண்டா)
வஞ்சமனதையொரு	மித்து	நினைத்தொழாத
பஞ்சபாதகப்பேரே	டுத்து	உனுத்தர்களைக்
கெஞ்சியவர்களைய	டுத்து	உழலாமலே
கஞ்சமலர்ப்பதங்கொ	டுத்து	ஆண்டருளென்று
வஞ்சிசிவகாமிதொழும்		
மணவாளனைத்து	தித்துக்	(கொண்டா)
ஒருநாற்புறமதிள்	சொலிக்க	ஊரெல்லைசுற்றி
வருவார்திரும்புவார்	களிக்க	சிரசின்மேலே
இருகைகுவித்துவாழ்	வளிக்க	வேண்டுவாரிந்தத்
திருநாளைப்போகுவார்	மிகுக்க	ஆகையாலிந்தப்
பெருவாழ்வடைவாரிவர்		
பேதமில்லையே	யுரைக்கக்	(கொண்டா)

வசனம்.

இப்படிநந்தனார் வீதியைச்சுற்றி சந்நிதியில்வந்து தடிவிழுந்தாற் போலுடல்படியப் பணிந்து புழுதிபடப் புரண்டு ஆனந்தமடைந்து நிருத்தசபைதெரிந்து தெரிசனம்பண்ணுவார்.

இராகம்-லாவணி-ஆதிதாளம்.

சபாதெரிசனங்கண்டான் நந்தனுஞ்
சுபாவமுடனேநின்றான்
சபாதெரிசனங்கண்டான்-கனிதபி
ரபாவமாகிய சபாபதியிருக்கும் (சபா)

சதாகாலமும்வேதங்கள் மொழிந்திடுஞ்
சிவாகாரமாய்செழித்து வளர்ந்திடுந்
தில்லைமூவாயிரமுனிவர்கள்கூடும்
அல்லும்பகலுமவரவர்நாடும். (சபா)

வசனம்.

நந்தனார் தெற்குவீதியில்நின்றுசபாபதியைநோக்கித்துதிபண்ணுவார்.

இராகம்-செங்கலா-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஜெயஜெகதீசா-அதிசுந்தரகுஞ்சிதபாதா-ஓ-ஜெயஜெகதீசா

அநுபல்லவி.

தில்லையைக்கண்டேன் தேறித்தெளிந்தேன்
எல்லையில்நின்றே னினிப்பிறவேன்காண்
எனக்கினியாரீடு கரும்புபோ லினிக்குதுபார்வீடு.
ஆசாபாசத்தைவேரறவெட்டி யானந்தத்தின்முழுக்காட்டி
வைக்குமிது யாருக்குங்கிடையாது-இந்தசுகம்-பாருக்குளிணையேது
சரணாந்த மென்றிங்கே வந்தேன் சாமிபாதக்கு
உமையடைந்தேன் ஜென னாதிகளான் மிகநொந்தேன்
வேறொருதெய்வங்களை வருந்தேன். (ஜெய)

சரணங்கள்.

தென்றிசைக்கோன்வந் தழைத்திடும்வேளையில்
பெண்டுபிள்ளைகள் பேயோட்டம்
ஓடத்திலேறியபெருங்கூட்டம்
நாணும்நமனுந்திண்டாட்டம் ஒருநம்பிக்கைதாரும்

நானுனக்கருள் புரிந் தாளுவேனென்று
கனவிலாகிலும்வாருந் தட்டியெழுப்பிக்கவலைகளைத்தீரும்
அடிமையென்று மனதுமகிழ்ந்துபாரும்
தில்லை வெளியில்வாடாவென்றுசேரும் ஒய் (ஜெய)

அரகரசங்கரனே பொன்னம் பலத்தாண்டவனே
பரமதயாபரமூர்த்தியென்றடிபணிந்தேன் மனங்கனிந்தேன்
சாதியில்சின்னவனானாலும்முன் வீதியில்வந்தேனாகாதோ
பாதகஞ்செய்யினும் சிதம்பரமென்று
பகர்ந்தால்பழவினைபோகாதோ
தீதிலாபெருந்தவத்தார் வந்தால்
தெரிசனஞ்செய் வேன்போகாதோ
ஆதிபராபரமாகியவுனைக்கொண்டாடுவேன்
பாடுவேன்தேடு வேன்நாடுவேன் (ஜெய)

அபாரமாகியசமுசாரம் சதாவிஷயகரமதிகோரம்
உபாயமறிந்துகரையேறப்படாதுஜெகதீசுரமாய
விலாசகரபிதமிந்தஜெகம் அனேகசஞ்சிதவாசனைகள்
சிவோகமென்கிறபாவனையால் நிவாரணம் பண்ணும் பெரியோர்கள்
பண்ணியதொழிலின்பயனறிவார்பாலகிருஷ்ணன்தொழுங்கழலணிவார்
எண்ணியபடியேதவ்முறுவார் என்னுனதென்றுமுறையிடுவார்
சமாதிபண்ணியகமாதிக்கிருந்தியறுபடாத பேதைகைவிடாதேயும்-நீர்
சபாபதிவெகுகிருபாநிதியுன்பிரதாபமறியேன்சுபாவம்பறையன் (ஜெய)

விருத்தம்.

வாட்டு வாருடல் வேர்பட தழலிடை விருத்தி
மூட்டு வார்மூலக் கனல்மதி மண்டல முகட்டில்
மாட்டி றைச்சியை யருந்திய புலையன்றன் மனத்து
ளாட்டுக் கால்சற்றே தந்திடு மம்பலத் தரசே.

இராகம்-இந்துஸ்தான்காபி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தாதாதாதீ யாடியபாதம் தத்தித்தெய் தத்தித்தெய் யென்றாடியபாதம்.
ஆதரவாக பதஞ்சலிமாமுனிக் கானந்தநாடக மாடுந்திருவடி (தா)
ஆகமவேத புராணங்களோதிய யோகிகளாலே தேடுந்திருவடி (தா)
சிந்தைமகிழ்ந்துகு விந்திடவேயதி சுந்தரரஞ்சித குஞ்சிதபாதம் (தா)
பாரளந்திடுங்கோ பாலகிருஷ்ணன் துதி பாடிப்பரவிப் புண்ணியும்பாதம்

வசனம்.

நந்தனுர் பிறவிபிணிக்கஞ்சி துதிபண்ணுவார்

இராகம் லாவணி ஆதிதாளம்.

அம்பலவாணுவுன் சரணமடைந்தேனுனேழை
ஆதரித்தாளுவதுன்பார மல்லவோசொல்லவோ
எடுத்திடுஞ்செனனங் கணக்கெழுதத்துலையாதென்பாடு
இன்னமும்பிறந்திடுவேனோ நடேசனேயீசனே
ஆசையெனும்பெருங்காட்டிலேயர்ற்றும் முழுமூடன்
அகலவிடாதேயும்நம்பினே னுன்னையயனேமெய்யனே
பாரளந்தகோபாலகிருஷ்ணன்பணியுமலர்ப்பாதம்
பாவியென்னுள்ளுறவே கருணைபாருமேவாருமே

வசனம்.

அம்பலத்திலாடும் நடனத்தைவருணித்துச்சொல்லுவார்.

இராகம்-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

ஆடியபர்தா-இருவர்கள் நாடும்வினோதா

அநுபல்லவி.

ஆடியபாதாவயனுமாலுந்தினம்
தேடியுங்காணுமற்றிரைமறைவாக
தித்தித் தித்தித் தித்தித்தியென்று (ஆடியபாதா)

வீரவெண்டையஞ் சிலம்பசைந்திட
மேவுஞ்சடையும் புலியசைந்திட
சாருந்தொண்டர்கள் மனங்குவிந்திடச்
சாலோகாதிப்தவியுந்
தந்தோந் தந்தோந் தந்தோந் தாமென்று (ஆடியபாதா)

வேதமுனிவர்கள் பாடவுஞ்-சன
காதியோகிகள்கூடவும்-வெகு
நாதமெங்கினுமூடவுந்-திரு
நந்திமத்தளம்போடவுந்
தகுந்தகுந் தகுந்தகுந் தகுந்தகுந் தகுமென்று (ஆடியபாதா)

பாலகிருஷ்ணன் துதிகள்செய்திடப்
பண்ணவர்கள்பூ மாரிபெய்திடச்
சீலமுள்ளசிவகாமிமகிழ்ந்திடத்
திருச்சிற்றம்பலத்தரசனுந்
தாந்தாந் தாந்தாந் தாந்தாந் தாமென்று (ஆடியபாதா)

வசனம்.

நந்தனார் அடிமைத்திறங்காட்டிச் சொல்லுகின்றார்.

இராகம்-தண்டகம்-ஆதிதாளம்.

அறிந்தறியாமலேசெய்ததப்ராதமையா-என்னை
ஆண்டவனேதில்லைத்தாண்டவராயா அடிமையுன்சரணம்
பருகியவண்டபகிரண்டங்கள் கடந்திடுமத்தாவுன்சரணம்
பதஞ்சலிக்காகநடம்புரியுந்திருவம்பலக்கூத்தாவுன்சரணம்
நடுவுமாதியுமந்தமுமொன்றுமிராதநிராமயனேசரணம்
பொங்குமானந்தக்கடலே வெளியே யறிவின்னறிவேயுன்சரணம்
என்றும்நித்தநிரஞ்சனநிஷ்கள நிர்க்குணரூபாவுன்சரணம்
கருதிநின்மகிமைகண்டோதரியாத கடையேனுன்சரணம்
எள்ளுக்குளெண்ணெய்போ லெங்குநிறைந்தயீசாவுன்சரணம்
எட்டிரண்டுமறியாதவன் கனகசபேசாவுன்சரணம்.

வசனம்.

இப்படியனேகவிதமாய்க்கொண்டாடி உட்புகுந்து தாண்டவம்பாராத குறைகொண்டு சுவாமியை நானுள்ளேவரலாமோ வென்று கேட்கிறார்.

இராகம்-மாஞ்சை-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

வருகலாமோ-வையா உன்ற
னருகில்நின்று கொண்டாடவும் பாடவும் (வருகலாமோ)

அநுபல்லவி.

பரமகிருபாநிதியல்லவோ-யிந்தப்
பறையனுபசாரஞ்சொல்லவோ-உந்தன்
பரமாநந்தத்தாண்டவம் பார்க்கவேநானங்கே (வருகலாமோ)

சரணம்.

பூமியில்புலையனாகப் பிறந்தேனே-நான்
புண்ணியஞ்செய்யாம லிருந்தேனே
சாமியுன்சன்னிதி வந்தேனே-பவ
சாகரத்தையு மிழந்தேனே-கரை
கடந்தேனே சரண மடைந்தேனே-தில்லை
வரதாப்ரதாபமும்பாபமுந்தீரவே. (வருகலாமோ)

வசனம்.

இப்படி திருநாளைப்போவாரென்னும் கீர்த்திபெற்ற நந்தனார்தில்லையில்வந்து கொண்டாடும் பத்திமார்க்கத்தை ஆதிசேடனாலும் வருணித்துச்சொல்லக்கூடாத பததிஞான வைராக்கிய சாஸ்திரங்கள்குடியிருக்கும் ஊரின்பேர்சொல்லக் கேட்டறியாத பேதையாகிய கோபாலகிருஷ்ணனென்னும் பெயர்கொண்ட என்னால் சொல்லத் தகுமா ஏதோநானளறக்கூறியதால் பெரியோர்கள் பிழைபொறுக்குங் கடமையென்று சொல்லிவணங்குகிறார்

சிந்து.

இதுதானோதில்லைப்பதி-என்று-எக்களித்தாராடிக் கொக்கலித்தார்-
ஐயாவுன்சந்நிதியைக்-காண-வாசைகொண்டுவந்தே னேசமுடன்-
தெருவில்பொடித்தூளை-அள்ளித்-தேகமுழுதினுந் தாகமுடன்
தரித்தார்திருநீறாய்-நாலு-சாஸ்திரவேதங்கள் பார்த்துணரும்
பெரியோரிருக்குமிடம்.

வசனம்.

நந்தனார் அந்தத் தில்லைத்தல மிப்படி யிருக்குதென்று சொல்லுகிறார்.

இராகம்-செந்தகடுக்கா-தண்டகம்-ஆதிதாளம்.

ஆகமங்கள்வேதியர்கள்சிவனடியார்கள் கூட்டம்-மன
தேகமாகியெப்போதும்விளைகின்றயோகிமுனிக ணாட்டம்-பூ
லோகமிதுகைலாசமென்றுமிதைப்போற்றுவார்க ளாட்டம்-அதி
வேகமாகவெங்கேயாகினும் வெளியேபோகவேணு மையே
இங்கிருக்கலாகாதையே இங்கிருக்கலாகா தையே
பாவிப்பறையனிங்கேவரலாமோ சுவாமிதரிசனந்தர லாமோ
பாதகமலங்களைத்தொடப் போமோ
பாவமெனைப்பிரிந்து தொலை போமோ

ஆகா தாகாதையே-இங்கே-ஆகா தாகாதையே
வேள்விசெய்யும்புகை மேலுலகெழும்பிப்போகுதையே
புண்ணியவான்கள் புரியுந்தவமுடன்
அரகரசிவனென்று ஆடிப்பாடிக்கொண்டு
பரிவுடன்றனைப்பிரதட்சணவருமிடம் (ஆகாதாகாதையே)

மணியாடுது வெகு சனங்கூடுது வீதி
வலமாகுது திருப் பதம்பாடுது-உள்ளே
நடமாடுது பணி விடைபோகுது பர
வசமாகுது மெத்தப் பயமாகுது இங்கே (ஆகாதாகாதையே)

தீண்டாதே இங்கே வேண்டாதே சும்மா
யிரையாதே இங்கே தரியாதே என்னைப்
பாராதே படியேறாதே உள்ளே
போகாதே வர லாகாதேயென்பார். (ஆகாதாகாதையே)

சிந்து.

பெரியோரிருக்குமிடம்-இந்தப்-பேயனிருப்பதுஞாயமல்ல
நானோபறைச்சாதி-தில்லை-நாதன் தெரிசன மாதரவாய்ப்
புண்ணுப்படுபாவி-இந்தப்-பாரிலிருப்பதுசீரலவே
என்றேகுளத்தோரம்-புக்கி-ஏங்கிநின்றார் துயர் நீங்கிநின்றார்.
ஓயாப்பெருங்கவலை-கொண்டு-உள்ளங்குழைந்திட வெள்ளமெனக்
கண்ணீர்கரைபுரள-இரு-கைதொழுதாரவர் மெய்தொழுதார்
கீழேபுரண்டழுதார்.

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

செல்கின்ற போழ்தந்தத் திருவெல்லை பணிந்தெழுந்து
பல்குஞ்செந் தீவளர்த்த பயில்வேள்வி யெழும்புகையு
மல்குபெருங் கிடையோது மடங்களெனருங் கினவுங்கண்
டல்குந்தங் குலநினைந்தே யஞ்சியணைந் திலர்நின்றார்.

வசனம்.

திருநாளைப்போவார் சிதம்பரத்துக்குப் போனபொழுது அதன் எல்லையைக்கண்டு நமஸ்கரித்தெழுந்து விருத்தியாகச் சிவந்தஅக்கினியைவளர்த்தி ஆகுதிசெய்கின்ற யாகத்தால் உண்டாகியபுகையும், மிகுந்த பிராமணப்பிள்ளைகளின் கூட்டம் அடிக்கடி வேதமோதுகின்ற மடங்களையுங்கண்டு, குறைவாகிய தம்முடையகுலத்தை நினைந்து, உள்ளே போவதற்குப்பயந்துபோகாமல் நின்றுவிட்டார்.

இ து வு ம து.

விருத்தம்.

நின்றவரங் கெய்தரிய பெருமையினை நினைப்பார்முன்
சென்றிவையுங் கடந்தூர்சூ ழெயிற்றிருவா யிலைப்புக்கார்
குன்றனைய மாளிகைக டொருங்குலவும் வேதிகைக
ளொன்றியமூ வாயிரமங் குளவென்பா ராகுதிகள்.

வசனம்.

சிதம்பரத்திதெல்லையில் நின்றுகொண்டிருந்த திருநாளைப்போவார் தாம்உள்ளே அடையக்கூடாத அக்கோயிலின்பெருமையைநினைப்பாரா கில் முதலில் அந்த எல்லையுங்கடந்து ஊரைச்சுற்றியிருக்கு மதிலின் திருவாசலை அடைந்தார். அங்கே திண்ணைகள்பொருந்தியமலைகள்போலுயர்ந்த மூவாயிரம் வீடுகளதோறும் ஓமங்கள் செய்யப்படுகின்றனவென்று சொல்லிக்கொளவார். சுவாமி யுடைய பூசிக்கின்ற தில்லைமூவாயிரவருடைய வீடுகளை மாளிகைகள் மூவாயிரமென்றூர். வேதவிதிப்படி யாகுதிசெய்யும்பிராமணர்களுடைய வீதியில்தாம் போகக்கூடாதபடியால் அதைநினைந்து தன்குலத்தை யிகழ்ந்து இங்கிருக்கலாகாதென்று அவிடம்விட்டொருகுளத்தருகில்வந்து சுவாமியைப்பாராதசென்மம் ஏன்படைத்தா யென்று தாழப்புரண் டழுவார்.

இராகம்-சரசாங்கி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இந்தச்சடலம்வந்தவாறே தென்றறிகிலேன்-நானே
தென்றறிகிலேன்

அநுபல்லவி.

சந்ததமுந்தில்லை யம்பலத்தானைச்
சிந்தித்துமாயச் சிக்கறுக்காமல் (இந்தச்)

சரணங்கள்.

அங்கமலங்களைப் போக்கிடுஞ்சிவ
கங்கையிலாடிக் களங்கமறாமல் (இந்தச்)
ஆடும்நடனங்கண் டானந்தமாகிப்
பாடிப்படித்துப் பணிந்துகொள்ளாமல் (இந்தச்)
அஞ்சக்கரத்தை யெடுத்துருவேற்றி
வஞ்சப்பிறவி மயக்கறுக்காமல் (இந்தச்)

பாலகிருஷ்ணன்ருெழும் பாதத்தைக்கும்பிட்டுச்
சீலமுள்ளமுத்தி சித்திபெருமல் (இந்தச்)

இராகம்-தந்நியாசி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கனகசபாபதிதெரிசனம்ஒருநாள் கண்டால்கலிதீரும்.

அநுபல்லவி.

ஜனகமகாமுனிகைதொழுதேத்திய
தினகரகோடிதே சோன்மயமாகிய (கனகச)

சரணங்கள்.

மனதிலொடுங்கியகல்மிசம் போக்கும்
மாயப்பிணியதனை மறுவடி வாக்கும்
ஜெனனமரணசமு சாரத்தை நீக்கும்
திருவடிநிழலிலே கூட்டியே காக்கும் (கனகச)

சுருதிமுடிகளிலும்சொல்லிக்கொண்டாடும்
தூயவெளியையொளி யாகவே கூடும்
தருமநெறியுந்தவ ருதுள நாடும்
ததிங்கணத்தோமென்று தாண்டவ மாடும் (கனகச)

பற்பலயோசனை செய்வதுந் தொல்லை
பரகதியடையவு பாயமு மில்லை
அற்புதமாகவே தாஞெரு சொல்லை
அணியுங்கோபாலகிருஷ்ணன்பணியுந்தில்லை (கனகச)

இராகம்-கரகரப்பிரியை-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

கட்டைகடைதேறவேணுமே-கனகசபாபதிநடனம்
கண்டுகளிக்கவந்தநந்தனர் (கட்டை)

கட்டைகடைதே றட்டுமோசென்மம்.
கெட்டதல்லவோ யிஷ்டமறியேன் (கட்டை)

முத்தியளிக்கும் பத்தியிலேயென்
சிற்றம்பலவன் சித்தமறியேன் (கட்டை)

வசனம்.

தேகம்படைத்தால் சிவபத்தி பண்ண வேண்டுமென்று நந்தனர் சொல்லுவார்.

இராகம் தண்டகம் ரூபகதாளம்.

கண்ணிகள்

தேகம்வந்தவாறு சொல்லவோ-சிதம்பரேசனடியைத்
தினமுந்தொழுதிருப்ப தல்லவோ
இந்தவிஷய சுகத்தைநாடுமோ-பாவிமனக்குரங்கு
மிருப்பிடங்கா ணுமலோடுமோ
தில்லைத்தலத்தைக்கண்டு மாச்சுதே-உள்ளேசென்றுநடன
தெரிசனம்பண்ணுமல் போச்சுதே
பறையனென்ற சென்மம்பேருமோ-பாழ்வினையாலின்னம்
பாரில்வந்து பிறக்க லாகுமோ
அடிமையென்று வந்தேனுய்யுமோ-ஒன்றையுநானறியே
னம்பலத்தெய்வமென்ன செய்யுமோ
பார்த்ததெல்லா மழிந்துதோணுமோ-கோபால்கிருஷ்ணன்
பணியும்பரமன் கருணை வேணுமோ

வசனம்.

சிதம்பரதெரிசனங் கண்டபேருக்குச் சென்மமில்லை யென்பார்.

இராகம்-மோகனம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தெரிசனங்கண்டார்க்குமறுசென்ம மில்லை
வரிசையுடனம்பலவன்வாழ்கின்ற தில்லை(தெரிச

அநுபல்லவி.

இரவுபகலிடைவிடாதேகர்ச பத்தி
இன்பமுறுமானந்தம்பொங்கிவரும் நத்தி
பரவிவருமவனருகிலணிமாதி சித்தி
பணிந்துவந்துசிற்றம்பலத்தன்தவலஞ் சுத்தி(தெரிச)

சரணங்கள்.

சொர்ப்பனமென்றிவ்வுலகம்தோன்றிவரும் வேதம்
சொன்னததுநீயென்றபடியாகும் போதம்
அற்புதமிர்தங்கமொடுதாளவகை கீதம்
அனவரதந்திருநடன்மாடிவரும் பாதம்(தெரிச)

அல்லும்பகலோயாதுவடியார்கள் கோஷ்டி
அரகரரிவென்றமிர்தபானமந்தைப் போட்டி
தில்லைவாழந்தணர்கள்கைபிடித்துக் கூட்டி
சிக்கெனவேதிரைதிறந்துபரவெளியைக் காட்டி(தெரிச)

நஞ்சுண்டகண்டனுக்குக்கொன்றைமலர் சாற்றி
நல்லதிருச்சாந்தணியுமம்பிகையைப் போற்றி
குஞ்சிதபதந்தனதுமனதிலுற வேத்திக்
கோபாலகிருஷ்ணன்றொழும்நடராஜ மூர்த்தி(தெரிச)

வசனம்.

நந்தனார், தனக்கு தெரிசனங்கொடுக்க அம்பலவாணர் எப்போது வருவரோவென்று விசாரப்படுவார்.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எப்போதுவருவரோ-எந்தன்கலிதீர
எப்போதுவருவரோ.

அநுபல்லவி.

எப்போதுவருவரோ எந்தன்கலிதீரச்
செப்பியதில்லைச்சிதம்பரதேவன் (எப்போது)

சரணங்கள்.

நற்பருவம்வந்து நாதனைத்தேடும்
கற்பனைகள்முற்ற காட்சிதந்தாள (எப்போது)
அற்பசுகவாழ்விலானந்தங்கொண்டேன்
பொற்பதத்தைக்காணேன் பொன்னம்பலவாணன் (எப்போது)
பாலகிருஷ்ணன்போற்றிப் பணிந்திடுமீசன்
மேலேகாதல்கொண்டேன் வெளிப்படக்காணேன் (எப்போது)

இராகம்-துக்கடா-ஆதிதாளம்.

வருவாரோ அருள்புரிவாரோ-எந்தன்
மனதுசலிக்குதுநானென்னசெய்வேன்
அரகரசங்கர வம்பலவாணன்
ஆதரிக்காதிருப்பாரோ ஒருக்கால்வருவாரோ.

வசனம்.

நந்தனர், தான் சின்னசாதியானதால் வருவாரோ வாராரோ வென்று சஞ்சலப்படுவார்.

இராகம்-சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வாராமலிருப்பாரோ-ஒருக்கால்
வருவாரோவறியேன்.

அநுபல்லவி.

பாராமலிருப்பாரோ பதஞ்சலிமுனிக்குப்பொற்
பாதங்கொடுத்தபர மேஸ்வரன் நானென்று (வாராம)

சரணங்கள்.

கனவினில்வந்து கழனிமுழுதும்நட்டு
மனதுமகிழ்ந்துயென்னை வாவென்றுசொன்னவர் (வாராம)
கலக்கமறவேயவர் காலுக்குக்கும்பிட்டு
குளத்தங்கரையில்நின்று கூப்பிடும்வேளையில் (வாராம)
அல்லலறுத்துப்பர மானந்தமேதருந்
தில்லைத்தலத்தைக்கண்டு தெரிசனம்பண்ணியும் (வாராம)

வசனம்.

நந்தனர், இதுவரையில் வ்ாரா்தபடியினாலே இனிமேல் தில்லைத்தலத்தைவிடாமற் சுற்றிவந்து தேகத்தைத் தள்ளுவோமென்று நிச்சயம் பண்ணுவார்.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இன்னம்வரக்காணகிலேன் என்னசெய்குவேனவர்

அநுபல்லவி.

இன்னம்வரக்காணிலேன்-தில்லை பொன்னம்பலவாணன்பண்ணையும்நட்
டென்னையுமிங்கேவாவென்று சொன்னவர்மறந்தாரே (இன்னம்)

சரணங்கள்.

சொல்லும்பொருளுகந்த சோதியேமகிழ்ந்துவாழுந்
தில்லையைவிடாமற்சுற்றித்தேகத்தைமாற்றிக்கொள்வதுநன்று(இ)

பாலகிருஷ்ணன்போற்றும்பாதச்சிலப்புகுலுங்க [ந்தான்
கோலமுடனடனங்கண்டேன் குறைகள்தீர்ந்ததென்றுசொல்லவு

வசனம்.

நந்தனர்இப்படிச் சொல்லிக்கொண்டுகண்ணீர்சொரிந்து புரண்டழுவார்.

சிந்து.

கீழேபுரண்டழுவார்-ஒன்றுங்-கேள்விமுறையில்லை யோநாதா
வென்றேதலைகுனிந்தார்-எந்தன்-வேதனையைக்கண்டு ஆதரிக்குந்
தெய்வங்கிடையாதோ-பர்வி-சித்தந்தெளியவி ரக்திதந்து
வாவென்றழையாரோ-விண்ணில்-வானவர்கள்போற்று மூனமிலா
கனகசபைநடனங்-கண்டு-காயங்களித்திட நானடியேன்
வருந்தித்திரிகிறேனே-எந்தன்-வாணுளுருகுது வீணனே
அடடா இதென்னசென்மம்.

வசனம்.

இந்தப் பிராமணர்களுடைய வீடுகள் இத்தன்மையா யிருக்க எனக்கு அவிடத்திற்குப்போகுத லரிதென்று பயந்து அந்தஸ்தலத்தின்மதிளின்புறத்தில் அளவற்றபேரன்பு சமானமில்லாமல் வளரமனமுருக்கிகும்பிட்டுக்கொண்டு சொல்லுதற்கரிய எல்லையை வலஞ் செய்துக்கொண்டுபோவார்.

விருத்தம்.

சாதி பேதமுங் குணங்குறி யாவையுந் தள்ளி
ஆதி யாகநான் கூவினேன் றிசைதனி லணைந்தும்
மாத வம்புரி தொண்டர்கள் பணிதிரண் மறைக்கக்
கோதி லாதொரு தொண்டிழிப் பாவிக்குக் குறையோ.

வசனம்

இப்படி சரணுகதமென்று உன்னைநம்பிவந்து துன்பப்படலாமா சிவனேசிவனேயென்று பெருங்குரலிட்டு தனக்கு சென்மம் போதும் போதுமென்றுசொல்லுவார்.

இராகம் நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

போதும்போதுமையா-எடுத்தஜென்மம்
போதும்போதுமையா

அநுபல்லவி.

மாதவமுனிவர்கள் வந்திக்குந்தில்லை
வனத்திலனுதினமும் வளருமம்பலவா (போது)

சரணங்கள்.

கோத்துநெளியும்புழு வூத்தைநரம்புகளும்
நாத்தமலங்களுறு மூத்திரக்கும்பியும் (போது)

சந்ததமுமடியேன்யெந்திரம்போலே தான்
வந்தெழும்வகையிலும் நொந்துமிருந்தேன் (போது)

கொழுத்தவாணிகள்போலே யுறுத்துமிரும்புமன்னை
வயிற்றிலிருந்துபடும் வருத்தமென்சொல்வேன் (போது)

மாதர்கள்மீதினில் மையல்கொண்டேங்கினுள்
வேதனைகொண்டு வெறும்பயலானேன் (போது)

அண்ணல்கோபால கிருஷ்ணன்பணியுந்திரு
வம்பலமேவும்பொன் னம்பலவாணு (போது)

வசனம்.

சென்மமேகஷ்டம் அதிலும் புலையனுய்ப்பிறப்பது மிகவுங் கஷ்ட,ம் என்று நந்தனுர் சொல்லுவார்.

இராகம்-கரகரப்பிரியை-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இந்தஜென்மம் வேண்டாம்—இனி
எந்தஜென்மம்வந்தாலும்வரட்டும் (இந்த)

அநுபல்லவி.

நந்திநடுவினில் மந்திரங்கள்சொல்லி
வந்தனங்கள்செய்து சிந்தைமகிழாத (இந்த)

சரணங்கள்.

வேதமறிந்தவர் பாதம்பணிந்தவர்
போதமடைந்திடாத் தீதடைந்தேன்பாவி (இந்த)

பாவிப்பறையாநீ தூர்விலகென்று
ஆவிதவித்திடப் பாரினுரைத்திடும் (இந்த)

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

இப்பரிசா யிருக்கவெனக் கெய்தலரி தென்றஞ்சி
யப்பதியின் மதிற்புறத்தி லாருத பெருங்காத
லொப்பரிதாய் வளர்ந்தேங்க வுள்ளுருகிக் கைதொழுதே
செப்பரிய திருவெல்லை வலங்கொண்டு சொல்கின்றார்.

இராகம்-ஆகிரி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தில்லை வலஞ்சுற்றினர்-சிதம்பரத்
தெல்லைவலஞ்சுற்றினர்.

அநுபல்லவி.

தில்லைவலஞ்சுற்றினர் தேவருமறியாத
எல்லைவாசல்கடந் திருளறவேண்டி (தில்லை)

சரணங்கள்.

சாதிக்குறையைத்தானே சந்ததமுநினைந்து
வேதனைகொண்டுள்ளம் வெதும்பியேவாடி
பாதிப்பிறையணியும் பரமசிவனைக்கண்டு
போதமடைந்துபரி பூரணமாக (தில்லை)

மோகவலைக்குட்சிக்கி முழுமூடனைகவே
போகமேதில்லையென்று புத்திகெடாமலுமை
பாகனைவேண்டிநற் பரவசமாகியே
ஏகரசத்திற்றன்னை யிருத்திச்சுகிக்கவே (தில்லை)

ஓராறுதாண்டியே வுண்மணிக்கோட்டைகள்
சீராறுங்காணத சிதம்பரரகசியம்
ஈராறுகால்கொண்டு யிருத்திப்புலனைந்து
பேராறுபெருகியே பெருவெளிகாண (தில்லை)

வசனம்.

இப்படித் தில்லைத்தலத்தை விடாமல் சுத்திவந்தால் தன்னிடம் சுவாமிவருவாரென்று மனதைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார்.

இராகம்-எமுனகலியாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வருவார்வருவார்மனமே நீ-மயங்காதிருசொன்னேன் சொன்னேன் (வருவார்)

அநுபல்லவி.

வேணதுதருவார்கருணைபுரிவார் தில்லைத்திருவம்பலவன்
பரகதியுந்தருவார்சாதியில்பறையனென்றுபாராய்நீயதை
உறுதிகொள்ளவேணும் மெய்யன்புடனே
அரகரவென்றொருதரஞ்சொன்னாலும்போதும் (வருவார்)

வசனம்.

நந்தனார் தன்னை இரட்சிக்கும்சமயம் இதுதானென்று சொல்லுவார்.

இராகம்—தனசாரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இதுநல்லசமையமையா-யென்னைரட்சிக்க
இதுநல்லசமையமையா.

அநுபல்லவி.

இதுநல்லசமையமையா யென்னைரட்சித்தாளும்
ஈசமகேச நடேசசபேசா. (இதுநல்ல)

சரணம்.

பாலகிருஷ்ணன்போற்றும் பாதங்களைக்காட்டி
சீலமுள்ளமுத்தி சேருவதற்காக (இதுநல்ல)

வசனம்.

நந்தனார்இவ்வளவுசொல்லியும் இரங்காமல் போகவேண்டிய தென்னவென்றுசொல்லுவார்.

இராகம்-பியாகு-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இரக்கம்வராமற்போனதென்ன-காரணம்சுவாமி
இரக்கம்வாராமற்போனதென்ன.

அநுபல்லவி.

கருணைக்கடலென்றுமெந்தன்காதில்கேட்டுநம்பிவந்தேன் (இரக்க)

சரணங்கள்.

ஆலமருந்தியண்டருயிரையாதரித்தவுனதுகீர்த்தி
பாலகிருஷ்ணன்பாடித்தினமும்பணிந்திடுநடராஜமூர்த்தி
பழியெத்தனைநான்செய்கினும்பாவித்திடுஞ்சிதம்பரமென்று
மொழிகற்றவர்வழிபெற்றவர்கனகசபாபதியின்னம் (இரக்கம்)

கலிநிலைத்துறை.

அண்ட மானதி யாவையும் வேள்விக ளனைத்துங்
குன்றி லாத்தவம் புண்ணிய மாமலை குவித்தும்
வின்றி டாமலே யீசனுக் களித்தவி வேகம்
மன்று ளாடிய பாதத்தி லேமனம் வருமே.

வசனம்.

நந்தனார் மகாபுண்ணியசாலிகளுக்கு முத்திவருமேயன்றி தனக்கு வராதென்று சொல்லுவார்.

இராகம்-தனாசரி-ஆதிதாளம்.

சாதியில்தாழ்ந்திடும் புலையனுக்கும்பர கதியோ-வேத
சாஸ்திரநான்கினு மோதரியாதது விதியோ
நண்டுநத்தைகளை வதைசெய்தருந்திய தேகம்-மன்றுள்
நடனதெரிசனங் காணவென்றாலதி மோகம்
எந்தவழியைக்கண் டேறுவது ஞாயம்-செக
தீசனுக்கன்றோ தெரியுமந்தவு பாயம்
சிதம்பரம்போவே னென்றுரையாத பாவி-இந்த
சென்மமெடுத்துவீ ணாகத்தவிக்குதென் னாவி.

வசனம்.

நந்தனார் இப்படிநான் ஈனசாதியாயிருந்தபோதிலும் உம்முடைய சரணாரவிந்தபத்தியை மறந்தவனல்லவென்று சொல்லுகிறார்.

துக்கடா-இ-ம்-மணிரெங்கு-ரூபகதாளம்

கண்ணிகள்.

எப்படிக்கெட்டாலுமுந்தன் பொற்பதமறவேன்காணும்
எப்படிக்கெட்டாலுமுந்தன்
அற்புதமாகியதில்லை யம்பலவாணரேயென்
சொற்பனத்திலுமையன்றி மெய்ப்பொருளர்கவும்வேண்டேன்
தப்பிதமெத்தனைசெய்கினும்
கைப்பிடித்துவாண்டுகொள்ளும் (எப்படி)

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

இவ்வண்ண மிரவுபகல் வலஞ்செய்தங் கெய்தரிய
வவ்வண்ணம் நினைந்தழிந்த வடித்தொண்ட ரயர்வெய்தி
மைவண்ணத் திருமிடற்றார் மன்றுள்நடங் கும்பிடுவ
தெவ்வண்ண மெனநினைந்தே யேசறவி னொடுந்துயிலார்.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் இராப்பகலாக வலம்வந்துகொண்டு உள்ளேபோகக்கூடாத தன்மை நினைந்து வருத்தப்பட் டயர்வு பொருந்திய அடியவர் வேசாரி கரியநிறமுள்ள கழுத்தினையுடைய சுவாமி கனகசபையில் ஆடுகின்ற கூத்தை எப்படி தரிசிக்கலாமென்று விசனத்தோடும் நித்திரைசெய்வார். சற்றுநேரம் நித்திரைசெய்த பிறகு மறுபடியும் எழுந்து சொல்லுவார்.

இராகம்-கன்னடபியாகு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

விருதாச்சென்மமாச்சே-வந்தும்
விருதாச்சென்மமாச்சே.

அநுபல்லவி.

சதாகாலமுமையன்சந்நிதானத்திலிருந்து
நிதானம்பெறாமல் (விருதா)

சரணங்கள்.

முத்தியளித்திடும் மூர்த்தியைக்கண்டு
பத்தியைப்பண்ணி பதமடையாமல் (விருதா)

பொற்கழலசையப் பொதுவிலிருந்து
தக்கவராடுந் தன்மையைப்பாராமல் (விருதா)

தில்லைக்கதிபதி தெரிசனங்கொடுத்து
எல்லையில்வாவென் றிரங்கியழைத்தும் (விருதா)

வசனம்.

சுவாமி! தனதுபதவிக்கு யோக்கியமல்லவென்று தள்ளுவாரோ? கொள்ளுவாரோ? அப்படித் தள்ளினாலும் தில்லையிலேதானேஎன்தேகத்தைவிடுவதேயன்றி திரும்பிப் போகமாட்டேனென்று சொல்லிப் புலம்புகிறார்.

இராகம்-புன்னாகவராளி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தள்ளுவாரோ எந்தனைக்கைக் கொள்ளுவாரோ.

அநுபல்லவி.

தள்ளிவிட்டால்நான்போகேன் தனித்திருக்குஞ்சமயமல்ல
அள்ளிவிட்டேனன்பையே னம்பலவாணனொருக்கால் (தள்)

எனதுனதென் றபிமான மிச்சையறும்நிஷ்டைபண்ணி
மனமிறந்ததூவெளியில் மருவாதபாவியொன்று (தள்)

நாறுமிந்தப்பொய்யுடலை நாளையெண்ணிநான்சுமந்து
தூறுபட்டதுன்பமெல்லாந் துலைந்ததென் றயிங்கேவந்தும் (தள்)

பாலகிருஷ்ணன்தேடிவரும் பாதமலர்நான்காணேன்
வேல்விழியாள்மோகங்கொண்டு விவேகமற்றமூடனென்று (தள்)

சிந்து.

அடடாஇதென்னஜென்மம்-என்று-அத்தனூருமெல்லைச்சுற்றிவந்தார்
இரவும்பகலோயா-இதை ஈசன்கண்டுவிசுவாசமுடன்
பாலகிருஷ்ணன்பணியும்-திருப்-பாதமுள்ளதில்லை நாதனிவன்
கனவிலுருவாகி

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

இன்னறரு மிழிப்பிறவி யிதுதடையென் றேதுயில்வா
ரன்னிலைமை யம்பலத்து ளாடுவா ரறிந்தருளி
மன்னுதிருத் தொண்டரவர் வருத்தமெல்லாந் தீர்ப்பதற்கு
முன்னணைந்து கனவின்கண் முறுவலொடு மருள்செய்வார்.

வசனம்.

இப்படித்திருநாளைப் போவாரென்னும்நந்தனார்இரவுபகலோயாம ல்தில்லைத்தலத்தைச் சுற்றிவருவதால் தேகவருத்த மடைந்து வருத்தத் தினால் மயங்கிச்சாய்ந்து நித்திரையடைந்தார். அந்த நித்திரையிலே நட ராஜமூர்த்தி வந்து காட்சிதந்து சொல்லுவார்.எனக்குமிகவும்பிரியமுள் ளநந்தனாரே? உம்மிடத்தில் நம்முடைய பத்தர்களாகியவேதியர்களை வ ரச்சொல்லுவோம், அவர்கள்முன்நீர் அக்கினிப்பிரவேசமாகி யெழுந்து மறைபிடித்து வேதியர்களுடனே சபாப்பிரவேசம் பண்ணுமென்றுரை பகர்ந்து ஐயன் அந்தரத்தானமானார் நந்தனார் கனவில் காட்சியானதை க்கண்டு களித்து விழித் தெழுந்து அளவில்லாத சந்தோஷங்கொண்டு நன்றியறிந்து சுவாமியைத் தோத்திரம்புரிந்து சொல்லுவார்.

இராகம்-தண்டகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சந்நிதிவரலாமோ சுவாமி-தெரிசனந்தரலாமோ (சந்நிதி)

அநுபல்லவி.

இல்லறவாழ்வாம் பணிமூடி
இருந்தேனன்றோ மிகவாடி
அல்லும்பகலுங் கொண்டாடி
அறியேன்கனக சபைநாடி (சந்நிதி)

சரணம்.

வீதியிலேசற்றே வந்திருந்தேன்
வேடிக்கைபார்த்துக்கொண் டிருந்தேன்
சாதியிற்றாழ்ந்தவனென் றறிந்தேன்
தனித்திருப்போமென்றிங்கே வந்தேன் (சந்நிதி)
காலாலேவீசிக்கனல் மூட்டி
கலைமதிமண்டலமே லோட்டி
பாலாறுபெருகவேழியனைக் கூட்டி
பார்த்ததுமில்லைநான் தோட்டி (சந்நிதி)

வசனம்.

நந்தனார் தான்கண்டசொற்பனத்தைக் கொண்டாடுவார்.

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சொற்பனங்கண்டுகொண்டேன்-அதிசயச்
சொற்பனங்கண்டுகொண்டேன்.

அநுபல்லவி.

சொற்பனங்கண்டுகொண்டேன்-எல்லாங்
கற்பனையென்றறிந்தேன்-வேத
தற்பதவாக்கியமேயுருவாகிய
வற்புதநடனம்புரிய இன்று (சொற்)

அம்பினைக்கமண்வாளன்-மான் மழு
வணிந்திடுஞ்செங்தோளன்-செம்
பொன்னம்பலந்தனிலாட-மத்தளம்
போட-மறைகள்பாட-கொண்டாட (சொற்)

மண்டலத்தோராசை-தீர்ந்து
மண்டபமணியோசை-நேர்ந்து
மனதுகனிந்துருகமறலி
கருக வரந்தருக வருக (சொற்)

மங்கையர்மோகமில்லா-தாரையும்
வருந்தியழைக்கும்பொல்லா-தாகிய
மாயைப்பிணியையும்-வெல்ல
மருந்துசொல்ல-வழியிற்செல்ல-நல்ல (சொற்)

பண்ணவர்முரசடிக்க-பதஞ்
சலிவியாக்கிரமவர்பதந்துதிக்க-மாயன்
கோபாலகிருஷ்ணன்களிக்க
உடுக்கையெடுக்க உலகந்துறக்க சிறக்க (சொற்)

வசனம்.

நந்தனார் தான்கண்ட கனவு நிசமோ பொய்யோ வென்றுசந்தேகப்படுவார்.

இராகம்-சூரியகாந்தம்-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

கனவோநினைவோ கண்டதுவீணோ

அநுபல்லவி.

மனதிலுறுதிகொள்ள வழியென்றுங்காணேன் (கனவோ)

சரணங்கள்.

நித்திரைதனிலொரு சித்தனுருவாய்வந்து
முத்திதருவேனென்று நத்திப்பேசினதுண்டு (கனவோ)

ஆருமிகழ்ந்துதள்ளும் நாறும்புலையனென்னை
பாரும்பரமபதஞ் சேருமென்றழைத்தது (கனவோ)

கிட்டிநெருங்கிவந்து தட்டியெழுப்பியொரு
வெட்டவெளியைக்காட்டி கட்டளையிட்டது (கனவோ)

வசனம்.

நந்தனார்தான் கனவிற்கண்டதுபோலே சுவாமிவருவாரோவாராரோ வென்று சஞ்சலப்படுவார்,

சாமராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வருவாரோவரந்தருவாரோ-எந்தன்
மனதுசஞ்சலிக்குதையோயிப்போது (வருவாரோ)

அநுபல்லவி.

திருவாருந்தென்புலியூர் திருச்சிற்றம்பலவாணன்
குருநாதனுகவந்தெந்தன் குறைதீர்க்கக்கனவுகண்டேன்
இருவினைப்பிணிகளைக் கருவறுத்திடுகிறேன்
பயப்படாதேயென்றுசொல்ல (வருவாரோ)

சரணங்கள்.

மறையாலும்வழுத்தறியா மகிமைபெறுநடராஜன்
நறையூறுஞ்சேவடியை நம்பினவனல்லவோ
அநுதினஞ்சிவசிதம்பரமென்ற
வடிமையென்றருள்புரிந்திடயிங்கே (வருவாரோ)

பணிமார்புஞ்செஞ்சடையும் பார்க்கமனமுவந்து
பணியுங்கோபாலகிருஷ்ணன் துதிபரமதயாநிதி
பவக்கடலடிக்கடி பெருகுதுநிலைக்குமோ
மலைக்குதுகறையேற்ற (வருவாரோ)

வசனம்.

நந்தனார் இப்படி அனேகவிதமாய் வருவாரோ? வாராரோ? என்று பலவிதமாய்க் கொண்டாடுகிறார்.

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்.

இப்பிறவி போய்நீங்க வெரியினிடை நீமூழ்கி
முப்புரிநூன் மார்பருடன் முன்னணைவா யென்னமொழிந்
தப்பரிசே தில்லைவா ழந்தணர்க்கு மெரியமைக்க
மெய்ப்பொருளா னாரருளி யம்பலத்தே மேவினார்.

வசனம்.

நந்தனார் கனவிலேவந்துசொல்லிய நடராஜமூர்த்தி தில்லைமூவாயிரம்பேர்கள் கனவிலே சொல்லுவார். பத்தர்களே? எனக்குமிகவும் பிரியமுள்ள திருநாளைப்போவாரென்னும் நாமத்தைக்கொண்டு என்னைக் காணவேண்டுமென்று தன்னைகாணிக்கைகொண்டுசாதியிற்றாழ்ந்தவனென்றுமிகவும்குறைகூறிக்கொண்டு இங்கேவாலாகாதென்று பயந்துகொண்டுஎன்னைத் தவிரமற்றதெல்லாம் அநித்தியமென்று பத்திபண்ணிக்கொண்டு முத்தியடையவேண்டுமென்று தில்லையைச்சுத்திக்கொண்டுதெற்கு குளத்தங்கரையில் நின்று ஆடிப்பாடிஆனந்தங்கொண்டு யிருக்கிறார். அவரை என்னைப் போல் நினைத்து நீங்களெல்லோரும்போய் அக்கினியில் மூழ்கச்செய்து அழைத்துவாருங்களென்று சொல்லி சுவாமி மறைந்தார். இப்படிக்கண்டகனவை மூவாயிரம்பேர்களும் பேரம்பலவாசலில் வந்து ஒருவர்க்கொருவர் பேசிக்கொள்ளுவார்கள்.

இராகம்-சங்கராபரணம்-அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

அதிசயமொன்றுகேள்ப்பா தீட்சதரே
யர்த்தராத்திரிப்போதி லென்னே-என்றன்
மதிபரவசமாகத் துதிமருவுமம்பல
வாணன்கனவில்வந்தா ருன்னே
வாஸ்தவமெனக்குமிந்தவண்ணமாகக்கனவில்
வந்துரைத்தாரறிந்தேன் நாடி-உத
யாஸ்தமயமாகுமுன்னமருட்படிக்கு
வழைப்பதுத்தமமென்று ரோடி

அப்போதங்குவந்த அப்பண்ணுதீட்சதர்
ஆமாமிதுவும்நிச் — சயந்தான்-என்கோன்
செப்பியசொற்படிச்செந்தீவளர்த்திடச்
செய்யவேண்டுமவ — சியந்தான்
அவசியமென்கிறீர்காரியுந்தெரியாமல்
ஆருக்கடுக்குமோர் — புலையன்-சிறந்த
தவசிரேஷ்டர்சூழுந் தலத்தில்வருவதற்குத்
தலைபத்தோஅவன்வந்தா — ல்லவன்
பத்தியுள்ளவனே பரமனுக்குயிர்த்தோழன்
பதஞ்சலிபுலிப்பாதர் — சாட்சி-சிவன்
சித்தத்தின்படிசெய்து செனனக்கரைக்டப்போம்
தெளிவீர்நீங்களிந்தச் — சூட்சி
என்றாரங்குசிவசங்கரதீட்சதர்
இன்னமுந்தாமச — மேதோ-நீச்சன்
ஒன்றுந்திருச்சந்நிதிக்குவருவதற்கு
வொருக்காலுங்கட்குத் — தகாதோ
சொல்லுமென்றாரவராமென்றாருங்கட்குச்
சித்தத்திலுள்ளசந் — தேகம்-தெளிய
அல்லும்பகலுமோயாமலேசாஸ்திர
மாராய்பவற்குமனேற் — சாகம்
தரும்படிப்பேசிச் சந்தேகந்தெளிவது
தக்கதென்றுரைத்த — மொழியே-நம்பி
பெருங்கூட்டமாகவே கூடிச்சென்றாரவர்
பேதம்றத்தக்க — வழியே

வசனம்.

தில்லைமூவாயிரவர்கள் சாஸ்திரிமார்களிடத்திற் சந்தேகந்தெளிதல்.

விருத்தம்.

மறைக்கிழவ ரிவ்விதஞ்சென் றார்க ளாங்கே
மனுவிக்யா னிகளாசீர் வாதஞ் செய்து
வந்தகா ரியமேதோ வுரைப்பீ ரென்ன
மன்றுளா னவர்தங்கள் கனவிற் றோன்றி
குறைந்தமதிப் புலைச்சாதி வந்து தித்தோன்
கோதிலா னந்தனென்போ னவனல் லன்பன்
கூறுமிவ்வூ ரெல்லைவலம் வருவான் நாளை
கொணர்ந்தவனைத் தீமூழ்கச் செய்தே யப்பால்

முறைமையொடு சந்நிதியில் நம்முன் பாக
விடுங்களென்று வருளிச்செய் தவர்ம றைந்தார்
மூதுணர்ந்தோர்க் கிதுதெரியச் சொல்ல வந்தோம்
மொழியுமா றுத்தரம்யா தென்றார் நீதி
அறிந்தவன்றோ ராமந்தப்படிக்கே செய்வ
தழகாகு மென்றனர்பின் மகிழ்ச்சி யாலே
அந்ததில்லை மாநகரத் தெல்லை சுற்றி
யாடுவார் நந்தனரைத் தேடு வாரே.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

தம்பெருமான் பணிகேட்ட தவமறையோ ரெல்லாரு
மம்பலவர் திருவாயின் முன்பட்ச முடனீண்டி
யெம்பெருமா னருள்செய்த பணிசெய்வோ மென்றேத்தி
தம்புரிவு பெருகவருந் திருத்தொண்டர் பாற்சார்ந்தார்.

வசனம்.

தமதுபிரானாகிய சபாநாதரிட்டகட்டளையைக்கேட்ட தவம்பொருந்திய பிராமணர்களெல்லாரும் அம்பலவாணரது கோயிற்றிருவாசலின் முன்புகூடிப் பயத்தோடு நம்முடைய ஆண்டவரருள்செய்த ஊழியத்தைச்செய்வோமென்று வணங்கி அன்புமேற்பட்டிருக்கும் திருநாளைப் போவாரைத் தில்லைமூவாயிரவர்கள் தேடவருகிறார்கள்.

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தொண்டரைக்காண்கிலனே-தில்லையில்வந்த
தொண்டரைக்காண்கிலனே.

அநுபல்லவி.

அண்டசராசர மெங்கும்படியளந்து
மன்றுளாடிய மன்னவர்க்கடிமைத் (தொண்)

சரணங்கள்.

சொல்லும்பொருளுமற்றுச்சோதிமயங்கொண்
டல்லும்பகலுமற்ற வம்பலவாணன் (தொண்)

அஷ்டதிசையும்பரி பூரணமாகவே
மட்டிலாதுவளர்ந் தோங்கியநாதன் (தொண்)

வாசியடங்கிநடு வணைவழிகண்டால்
தேசிகவடிவுடன் தெரிசினந்தந்திடும் (தொண்)

பாலகிருஷ்ணன்பணிந் தேத்தியபாதன்
கோலச்சிலம்பணி யுங்குண்டலநாதன் (தொண்)

இராகம்-இந்துஸ்தான்காபி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

திருநாளைப்போவார் தெரிசனங்காணத்
தில்லைமூவாயிர முனிவர்கள்வருகிறார் (திருநாளை)

அநுபல்லவி.

பத்திவெள்ளமது கரைப்புரண்டோடும்
பராபரானந்தக் கடல்முழுக்காட்டும் (திருநாளை)

சரணங்கள்.

அரகரசங்கர சிவனென்றுசொல்லும்
அநித்தியசடதுக்க மாயத்தைவெல்லும் (திருநாளை)

அடியவரேமெத்தப் பெரியவரென்று
அம்பலவாண ரருள்விடைகொண்டு (திருநாளை)

இதுவுமது-சிந்து.

இராகம்-சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தேடித்தேடித்திரிந்தார் பாரும்-நந்தனார்தம்மைத்
தில்லைமூவாயிரவர் யாரும்

அநுபல்லவி.

நாடுஞ்சதுர்வேதப்பிர காசனை
நங்கைசிவகாமிப்பிரா ணேசனை
ஆடும்பதநடன சபேசனை
ஆவலாகத்தொழும்தேவரும் நேசனை (தேடித்)

சரணங்கள்.

தண்டாமரைமலர்த் தடமும்-மாதர்களாடிக்
கொண்டானடித்திடு மிடமும்-அன்னமளிக்க
உண்டானந்தங்கூறு மடமும்-சோரர்பரவுஞ்
சண்டாளர்வாழுங்கா டிடமும்-அன்றிச்சூத்திரச்

சாதிமுதலானபல வாடை-பல்லாண்டு
ஓதியுலாவிவரு மேடை-மனுவிக்கியான
நீதியுணர்ந்தோர்தெரு மாடை-இன்னமும்பல
மாதிரிகளர்குந்திண்ணை மேடை-உன்னதமாகக்

கொங்குமிகுத்ததருகெங்குமணத்திடுஞ் சோலை-கருப்பஞ்சோலை
தங்குமுயர்ந்தகதித்திடும்வாழையின் சோலை-தா ழையின்சோலை
தெங்குமினுப்பையுபொன்றுபொருந்தியசோலை-மாவினச்சோலை
துங்கமதானபலாக்கமுகோங்கிய சோலை மற்றுள்ளசோலை

எங்குஞ்சுற்றிப்பார்த்துமறையோர்கள்தங்கள் தங்க-ளங்கமேங்க
நதிதவழும்

பொங்கரவணிந்தசிவசங்கரன்கிருபையிதென்றே யோங்க
கூக்குரலிட்டுச்

சங்கையறச்சென்னியிற் கரங்களைக்குவித்தெங்களைத் தாங்க
மனமுவந்து

அங்கேயெங்கள்பங்கினி லிருந்துமேழைகள்வருத்தம் நீங்க
கிருபைசெய்வதற்கு

உன்னைதேகடனென்று வுவந்துக்கொண் டாடி
உரியவேதமந்திராதிகள் பாடி
முன்னஞ்சொன்னநந்தனார்வரவை நாடி
மூனுங்கோடைக்காற்றெனவிரைந் தோடி

தேடித்தேடித்.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் தில்லைமூவாயிரவர்களுந் தேடி அனுத்து ஓரிடத்தில் யாவருங்கூடி சுவாமியைத் துதிசெய்வதாக நிச்சயஞ் செய்து தோத்திரஞ்செய்கிறார்.

இராகம்-கலியாணி-அடதாளம்.

பல்லவி.

உன்னதுமகிமையை யொருவரறிவர்களோ
உலகிலுள்ளோரையனே.

அநுபல்லவி.

பன்னகசயனனும் பதுமாசனவேதனும்
பார்க்கவவற்குமெட்டாத யோகனே
பகரரியமலைமகளோர் பாகனே (உன்னது)

சரணங்கள்.

கனவினிலேவந்தெங்களுக்குச்சொன்ன அந்த
காரணமறிந்ததிகாலையிலேயெ ழுந்த
இனத்தார்நாங்கள்யாருமிசைந்தொருமித் திந்த
எல்லைமுழுதுந்தேடியிளைத்தோமெங்களுக் கந்த
இணையில்லாதநந்தனரு மகப்பட
இல்லையென்னசெய்வோம் ஸ்திரப்பட (உன்னது)

அடையலர்திரிபுரமனலாகவே முடித்த
அன்பாகமான்மழுவங்கையிலே பிடித்த
விடைப்பாகனேகாளிவெட்கும் டி நடித்த
மெய்யாதுயர்தவிர்த்தாளையாவென்றே படித்த
வாறுநீயறிந்தருள்செய் யையனே
வனசநிகர்பதசரணத் துய்யனே (உன்னது)

அன்னைசிவகாமியனுதினம்வளர் தில்லை
யம்பொன்னகர்வருவோர்க்காங்கொருதுய ரில்லை
உன்னையன்றியுலகத்துக்குப்பொரு ளில்லை
யுத்தமனேயெங்கட்குரியதுணையு மில்லை
ஓதுநந்தனார்தம்மைவரச் செய்யும்
ஊழின்வினைதவிர்த்தவர்க்குவருட் செய்யும் (உன்னது)

வசனம்.

இவ்விதமாகச் சுவாமியைத் துதித்துத் தில்லைமூவாயிரவர்களனைவரும் நந்தனாரைத்தேடி யலுத்துவரு மார்க்கத்தில் ஓதப்புறமாகநின்றுக்கொண்டிருந்த நந்தனார் வேதியர்களைக்கண்டு தூரவிலகிநின்றுதலைவணங்கிச்சொல்லுவார்.

விருத்தம்.

திட்டமுட னடிபணிந்து மனமொடுங்கித் தவம்புரியுந் தில்லை மன்றுள்
நட்டமிடும் நடராஜன் கனவின்கண் சொன்னமொழி நம்பிக் கொண்டு
இட்டமுடன் றிருநாளைப் போவாரிடம் வேதியர்க ளேகும் போது
கிட்டிநெருங் காதெயுமென் றேவிலகி யோர்வார்த்தை கேளீ ரென்றார்.

இராகம்-செங்கலா-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

கிட்டநெருங்கிவரவேண்டாஞ் சுவாமிகாள்-காதில்
கேட்டபேர்க்குப்பாவம்வருமெனதுசென்மம் (கிட்ட)

அநுபல்லவி.

சிட்டர்புகழுந்தில்லைதன்னில் செழித்துவாழும்வேதியர்கள்
இஷ்டமித்வில்லவேயென்றுசொல்லவேணுமோபுலையன் (கிட்ட)

சரணங்கள்.

உலகினிற்கடைச்சாதியெந்தனுக் குவமையாருமில்லையே
பலவிததுஷ்கருமஞ்செய்து பாரில்வந்தபுலையனேயே (கிட்ட)

வேலைசெய்துவுடம்புவளர்க்க வேணுமிந்தநாயடியேன்
தோலுமெலும்புமுதுகில் சுமந்து வலையும்புலையனேயே (கிட்ட)

செத்தமாடிழுப்பதெனது சேவகம்பரம்படித்துமெல்லை
சுத்திவந்துதமுக்கடித்துச் சுடலைகாக்கும்புலையனேயே (கிட்ட)

வசனம்.

இப்படி வணங்கிச்சொல்லிய திருநாளைப்போவாராகியநந்தனாரை
ப்பார்த்து வேதியர்கள் சொல்லுவார்கள்.

இராகம்-சுருட்டி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சாதியிலுயர்ந்தாலென்ன-இந்தப்-பேரும்பெருமையுமில்லையே

அநுபல்லவி.

சாதிபெருமைகொண்டதாலேசங்கரனாருகில்வந்து
ஆதரவுடன்வரங்களீந்துஅழைப்பாரோசேர்ப்பாரோ
அளிபெருகவேயீசன்கழலையறிவிலுன்னியடிபணிந்து
தெளிந்திடாதபேரைமுத்திதேடுமோநாடுமோகூடுமோ (சாதி)

வசனம்.

இப்படிச்சொல்லியபின் தாங்கள்வந்தகாரியம்பேசுவார்.

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

ஐயரே யம்பலவ ரருளாலிப் பொழுதணைந்தோம்
வெய்யவழ லமைத்துமக்குத் தரவேண்டி யெனவிளம்ப
நையுமனத் திருத்தொண்டர் நானுய்ந்தே னெனத்தொழுதார்
தெய்வமறை முனிவர்களுந் தீயமைத்த படிமொழிந்தார்.

வசனம்.

ஐயரே? நடேசருடைய கட்டளையால் இப்போது வெவ்விதாகிய அக்கினியைமூட்டி உம்மை அதில்மூழ்கும்படிக்குச்சொல்லவந்தோமென்றுசொல்ல, இளகியமனதையுடையதிருநாளைப்போவார் அடியேன் கடைத்தேறினேனென்று அவர்களைத்தொழுதார். தெய்வீகமாகிய வேதத்தையுணர்ந்தபிராமணர்களும் தீவளர்த்தோமென்றுசொல்ல, நந்தனர்கேட்டு சந்தோஷமடைந்துநான் இன்றைக்குத்தான் முத்தனானேனென்றுவேதியர்களைப் பார்த்துச்சொல்லுவார்.

இராகம்-பியாகு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கண்டேன்கலிதீர்ந்தேன்-பவக்
கடற்கரையேறிவந்தேன் (கண்)

அநுபல்லவி.

சோதிமறைமுடியுஞ் சொல்லிறந்திடுமீசன்
பாதம்பணிவிடைசெய் பாக்கியவானும்மைக் (கண்)

சரணம்.

எல்லையைக்காணுமுன்னே யிருள்விலகுமுங்கள்
சொல்லைக்கேட்குமுன்னே துன்பங்கள்தீர்ந்திடக் (கண்)

கள்ளங்கருகச்செய்யுங் கண்ணுதலேயுங்கள்
உள்ளங்குடியாய்க்கொண்டாருங்கள்தெரிசனம் (கண்)

வசனம்.

நந்தனர், தான்சின்னசாதியாயிருந்தபோதிலும் தெய்வமிரங்கிற்றென்றுசொல்லுவார்.

இராகம்-தனசரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எனக்குமிரங்கிற்றோ-நான்மெத்த-ஏழைசாதியல்லவோ

அநுபல்லவி.

தனக்குள் தானயிருந் தகிலப்பிரபஞ்சமுந்
தன்னுள்ளடக்கிய பொன்னம்பலன்கிருபை (எனக்கு)

சரணம்.

அல்லும்பகலு மருந்தவஞ்செய்கினு
மறியாரொருவரு மம்பலத்தெய்வம் (எனக்கு)
நான்மறைமுடிவும் நானறியேனென்று
வோதியவுண்மை யுலகமறிய (எனக்கு)

வசனம்.

நந்தனார், என்னதவஞ்செய்தேனோ இவ்வுலகின்கண் யாருக்குங்கி
டைக்காதபாக்கியங் கிடைத்ததென்றுசொல்லுவார்.

இராகம்-ஆகிரி-ரூபகதாளம்.

கண்ணிகள்.

அம்பலவாணனைத் தென்புலியூரானை
நம்பிப்பணிந்தேனோ-அர்ச்சனைசெய்து-கும்பிட்டிருந்தேனோ
தில்லைப்பதியில்வந்து எல்லைக்கடந்தேனென்று
அல்ல லறுத்தேனோ-சஞ்சிதவினை-யெல்லாம்வறுத்தேனோ
தாண்டவமாடின ஆண்டவன்சேவடி
வேண்டித்துதித்தேனோ-முக்குணங்களைத்-தாண்டிக்கதித்தேனோ
எந்தனெனதெனதென் றெந்தவேளையுமாயுஞ்
சிந்தைதழுவிற்றோ-சேர்ந்தவனென்று-தந்தைதழுவிற்றோ
தெள்ளுதமிழ்ப்பாடி யுள்ளமுருகியுள்ளில்
கள்ளங்கருகிற்றோ-கருத்திலெட்டா-வெள்ளம்பெருகிற்றோ
ஆசைவலையைப்போட்டு மோசப்படுத்துஞ்சீவ
பாசங்குலைத்தாரோ-அளவிடாத-கிலேசந்தொலைத்தாரோ
பெண்ணொருமொருக் கொண்ணதெனச்சடைத்
தண்ணுத்தணைத்தாரோ-கருணைபொங்கும்-கண்ணுலணைத்தாரோ
அடுத்துவந்தவனென்று பிடித்தபேய்களையோட்டி
தடுத்தாள்க்கொண்டாரோ-பரமபதந்-கொடுத்தாள்க்கொண்டாரோ

பெரிய புராணம்.

விருத்தம்.

மறையவர்கண் மொழிந்ததற்பின் றென்றிசையின் மதிற்புறத்துப்
பிறையுரிஞ்சுந் திருவாயின் முன்னாகப் பின்னாகர்தம்
நிறையருளான் மறையவர்க ணெருப்பமைத்த குழியெய்தி
யிறையவர்தாண் மனங்கொண்டே யெரிசூழ வலங்கொண்டார்.

வசனம்.

நந்தனார்,இப்படிப் பிராமணர்கள் சொல்லியபின்பு தென்திசையி லுள்ள மதிலின்புறத்திலே சந்திரனை தவழ்ந்து போகும்படி உயர்ந் திருக்கும் திருக்கோபுரவாசலுக்குமுன்னேசுவாமியின்நிறைந்தகிருபை யோடு கூடிய கட்டளையால் வளர்ந்திருக்கின்ற நெருப்பின் குழியை அடைந்து நடேசருடைய திருப்பாதத்தை மனதில் தியானித்து அக்கினி யைச்சுற்றி வலமாகவந்தார்.

இதுவுமது-விருத்தம்.

கைதொழுது நடமாடுங் கழலுன்னி யழல்புக்கார்
எய்தியவப் பொழுதின்கண் ணெரியின்க ணிம்மாயப்
பொய்தகையு முருவொழித்துப் புண்ணியமா முனிவடிவாய்
மெய்திகழ்வெண் ணூல்விளங்க வேணிமுடி கொண்டெழுந்தார்.

வசனம்.

நந்தனார்கையினாற்கும்பிட்டு நடனஞ்செய்கின்ற நடேசரது திருப் பாதங்களை மனதில் உறுதியாக நினைத்து அக்கினியில்புகுந்தார், அப்ப டிச்செய்தபோது அந்த நெருப்பில் இந்த உலகசம்பந்தமாகிய நிலையில் லாத உடலத்தையொழித்துப் புண்ணியஞ்செய்கின்ற பெருமைபொருந்தியபிராமணமுனியின்வடிவமாய்த் தேகத்தில்பூணூல்விளங்கச் சடைமுடியோடும் எழுந்தார்.

இராகம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

யாகோற்பவமானார்-நந்தனார்-அரனருளால்
யாகோற்பவமானார்

அநுபல்லவி.

யோகபாதவரும் போர்கவர்ழ்வினரும்
வேகமாய்ச்சுக மாகவுந்தொழ (யாகோற்)

சரணங்கள்.

சிவனாருரைத்த வாக்கியம்-சித்தத்திலெண்ணிச்
சிறந்ததேமிக சிலாக்கியம்
தவமுதநேக பாக்கியம்-பொருந்தவேடந்
தன்னைக்கொண்டதே யோக்கியம்
தவனனோடுவுயர் கவனமேவிவரு
மெவருங்காந்தருவ ரெவருங்கண்டுதொழ (யாகோற்)

கையைச்சிரமேற் பதித்து-சிவனேயென்று
கனகசபையைத் துதித்து
செய்யகுண்டத்தை வெடித்து-கதிரவன்போற்
செனித்தாரதிலே நடித்து
சித்தியாகிபத முற்றும்பாம்புபுலி
பத்தியாய்த்தொழும் பதத்தைக்கண்டுதொழ(யாகோற்)

காதிற்குண்டல மிலங்க-முப்புரிநூலுங்
கதித்துமார்பிட மலங்க
ஓதுஞ்சடைகள் துலங்க-அவரைவிட்டு
வோடியேவினை கலங்க
ஏதமற்றசதுர் வேதமோதிவரும்
நீதவேதியர்கள் பேதமின்றிதொழ(யாகோற்)

திருநாளைப்போவார்புராணம்.

விருத்தம்,

செந்தீமே லெழும்போது செம்மலர்மேல் வந்தெழுந்த
அந்தணன்போற் றோன்றினா ரந்தர்துந் துபிநாதம்
வந்தெழுந்த திருவிசும்பில் வானவர்கண் மகிழ்ந்தார்த்துப்
பைந்துணர்மந் தாரத்தின் பனிமலர்மா ரிகள்பொழிந்தார்.

வசனம்.

சிவந்த நெருப்பினின்றும் எழுந்தபொழுதுசெந்தாமரைப்புஷ்பத்தின்மேல் உதயமாயெழுந்தருளும்பிரமாவைப்போல் பிரகாசித்தார். பெருமைபொருந்திய ஆகாயத்தில் அந்தரதுந்துபியின் கோஷ்டமானது உண்டாயிற்று, தேவர்கள் சந்தோஷமாய் ஆரவாரித்து அழகாயிருக்கின்ற கற்பகவிருட்சத்தின்குளிர்ச்சிபொருந்திய மலர்களை வருஷமாகச் சொரிந்தார்கள்.

பெரிய புராணம்.

விருத்தம்.

திருவுடைய தில்லைவா ழந்தணர்கள் கைதொழுதார்
பரவரிய தொண்டர்களும் பணிந்துமனங் களிபயின்றார்
அருமறைசூழ் திருமன்று ளாடுகின்ற கழல்வணங்க
வருகின்றார் திருநாளைப் போவாரா மறைமுனிவர்.

வசனம்.

ஞானசம்பத்தையுடைய தில்லையில்வாழும் பிராமணர்கள் கைகூப்பினார்கள், பரவுதற்கரிய மற்றைச்சிவபத்தர்களும் தொழுதுமனதில்களிப்படைந்தார்கள். வேதங்கள் முழங்குகின்ற கனகசபையில் ஆடுகின்ற பாதத்தை வணங்கும்பொருட்டுத் திருநாளைப் போவாராகிய ஒருவேதமுனிவர்வருகையி லானந்தத்தாண்டவத்தை வருணித்து சொல்லுவார்.

இராகம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தாதெய்தெய்யென்றாடுவார்-அவர்-தத்தித்தெய்தெய்யென்றாடுவார்.

அநுபல்லவி.

ஆதிபராபரமாகியசித்து
ஆனந்தங்கொண்டொரு காலையெடுத்துத் (தாதெய்)

சரணங்கள்.

அண்டசராசரமெங்குமநடுங்க
ஆதிசேடனார்முடிகணெருங்க (தாதெய்)

சீலம்பெருகியமுனிவர்கொண்டாட
திங்களுஞ்சூடியசெஞ்சடையாட (தாதெய்)

பார்புகழுந்தில்லைச்சிதம்பரநாதன்
பாலகிருஷ்ணன்பணிந்தேற்றியபாதன் (தாதெய்)

இராகம்-எமுனைகலியாணி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சபாபதியைப்பாடு-மனமே-தினமுங்கண்டு (சபாபதி)

அநுபல்லவி.

சபாபதியைப்பாடு சந்ததமுநீ கொண்டாடு நல்ல
சாதனங்களைத்தேடு பவசாகரந்தள்ளிப் போடு (சபா)

சரணங்கள்.

உலகமெல்லாமாயமென் றுறுதிக்கொள்வது ஞாயம்
தெரியாதுசம்பிரதாயம் அந்தபரம்பரைவுள்ள ஞாயம் (சபா)

பாம்பின்வாயின்வேகம்-அதுபோலவிஷய போகம்
சற்றும்அறிவிலாத்தேகம் உனக்கேதுக்கிந்த மோகம் (சபா)

பாலகிருஷ்ணன்போற்றும் பதம்பாவங்கள்குடிமாற்றும்
பரமானந்தம்வெளிதோற்றும் உரவாதுக்கேயிருந்தோம் (சபா)

இராகம்-யமுனாகலியாணி-அடதாளம்.

பல்லவி.

ஆனந்தக்கூத்தாடினார்-அம்பலந்தனிலே-பொன்னம்பலந்தனிலே.

அநுபல்லவி.

ஆனந்தக்கூத்தாடினார்-அயனும்மாலும்பாடினார்
அந்தரங்கமாகச் சிந்தித்தபேர்க்கருள்
தந்தோந்தந்தோமென்றும் தொந்தோந்தொந்தோமென்றும் (ஆனந்)

சரணங்கள்.

பதஞ்சலிபாமுனியை நோக்கிப்
பார்த்தபேர்கள்குறையைப் போக்கி
இதமகிதமென்றறிவை நீக்கி
ஏகமாகக்காலைத் தூக்கி (ஆனந்)

மத்தளத்தாளமதிர முழங்க
வளரும்பிறமதகணங்க ளிலங்க
தத்திமிதக்கிடதோமென் றிலங்க
சபையுந்துலங்கச்சதங்கை குலுங்க (ஆனந்)

பாலகிருஷ்ணன்பணியும் பாதன்
பார்த்தபேர்கள்வரப்ர சாதன்
ஞாலம்புகழுஞ்சீவ போதன்
சுந்தரத்தாதன்அம்பிகை நாதன் (ஆனந்)

வசனம்.

இப்படி ஆடிய் தாண்டவத்தெரிசனங்கொடுக்க இன்றைக்குத்தான் சித்தமிரங்கிற்றோவென்று சொல்லுவார்.

இராகம்-யமுனைகலியாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சித்தமிரங்கிற்றே யான்முன் செய்தவமுத்திற்றே.

அநுபல்லவி.

அத்தா பரி சுத்தா வுன் னுடல்காணவந்தேன்
என்னையாண்டுக்கொள் ளிதுவேசமய முன் னுடல்காணவந்தேன்.

சரணங்கள்.

சாதிமுறைமைபோக்கும்-என்னைச்-சதுர்மறையவராக்கும்
போதா தில்லை நாதா வுன்னுடல்காணவந்தேன்
என்னையாண்டுக்கொள்ளிதுவேசமயமுன் னுடல்காணவந்தேன்

பாலகிருஷ்ணன்போற்றும்-பாதா-பதஞ்சலி யாரேத்துஞ்
சீலா திரி சூலா வுன்னுடல் காணவந்தேன்
என்னையாண்டுக்கொள்ளிதுவேசமயமுன் னுடல்காணவந்தேன்

சிந்து.

கனவிலுருவாகி-வந்து-காட்சிகொடுத்துக்கடாட்சித்தபின்
எரியினிடைமூழ்கி-வெகு-இன்பம்பெருகியவன்பருடன்
வேதமுனிவடிவாய்-தில்லை-வேதியர்கைதொழுதாதரவாய்
அங்கம்புளகிதமாய்ச்-செம்பொன்.

வசனம்.

திருநாளைப்போவாராகிய முனிவர் அக்கினியில் குளித்தெழுந்துகனகசபையில்வந்து மனமுருகி ஆனந்தப்பெருகி எம்மாண்டவராகிய நடேசமூர்த்தியைத் தோத்திரஞ்செய்கின்றார்.

தேவாரம்.

பாளையுடைக்கமுகோங்கிப்பன்மாடநெருங்கியெங்கும்
வாளையுடைப்புனல்வந்தெறிவாழ்வயற்றில்லைதன்னுள்
ஆளையுடைக்கழற்சிற்றம்பலத்தானுடல்கண்டாற்
பீளையுடைக்கண்களாற்பின்னைப்பேய்த்தொண்டர்காண்பதென்னே.(க)

பொருவிடையொன்றுடைப்புண்ணியமூர்த்திபுலியதளன்
உருவுடையம்மலைமங்கைமணாளனுலகுக்கெல்லாந்
திருவுடையந்தணர்வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
றிருவடியைக்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே. (உ)

தொடுத்தமலரொடுதூபமுஞ்சாந்துங்கொண்டெப்பொழுதும்
அடுத்துவணங்குமயனொடுமாலுக்குங்காண்பரியான்
பொடிக்கொண்டணிந்துபொன்னாகியதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
உடுத்ததுகில்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே. (௩)

வைச்சபொருணமக்காகுமென்றெண்ணிநமசிவாய
வச்சமொழிந்தேனணிதில்லையம்பலத்தாடுகின்ற
பிச்சன்பிறப்பிலிபேர்நந்தியுந்தியின்மேலசைத்த
கச்சின்ழகுகண்டாற்பின்னைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்னே. (௪)

செய்ஞ்ஞின்றநீலமலர்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
மைஞ்ஞின்றவொண்கண்மலைமகள்கண்டுமகிழ்ந்துநிற்க
நெய்ஞ்ஞின்றெரியும்விளக்கொத்தநீலமணிமிடற்றான்
கைஞ்ஞின்றவாடல்கண்டாற்பின்னைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்னே.

ஊனத்தைநீக்கியுலகரியவென்னையாட்கொண்டவன்
தேனொத்தென்க்கினியான்றில்லைச்சிற்றம்பலவனெங்கோன்
வானத்தவருய்யவன்னஞ்சையுண்டகண்டத்திலங்கும்
ஏனத்தெயிறுகண்டாற்பின்னைக்கண்கொண்டுகாண்பதென்னே. (௬)

தெரித்தகணையாற்றிரிபுரமூன்றுஞ்செந்தீயின்மூழ்க
வெரித்தவிறைவனிமையவர்கோமானிணையடிகள்
தரித்தமனத்தவர்வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
சிரித்தமுகங்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே. (௭)

சுற்றுமமரர்சுரர்பதிநின்றிருப்பாதமல்லால்
பற்றொன்றிலோமென்றழைப்பப்பரவையுணஞ்சையுண்டான்
செற்றங்கனங்களைத்தீவிழித்தான்றில்லையம்பலவன்
நெற்றியிற்கண்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே. (௮)

சித்தத்தெழுந்தசெழுங்கமலத்தன்னசேவடிகள்
வைத்தமனத்தவர்வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்றம்பலவன்
முத்தும்வயிரமுமாணிக்கந்தன்னுள்விளங்கியதூ
மத்தமலர்கண்டகண்கொண்டுமற்றினிக்காண்பதென்னே. (௯)

தருக்குமிகுத்துத்தன்றோள்வலியுன்னித்தடவரையை
வரைக்கைகளாலெடுத்தார்ப்பமலைமகள்கோன்சிரித்து
வரக்கன்மணிமுடிபத்துமணிதில்லையம்பலவ
னெருக்கிமிதித்தவிரல்கண்டகண்கொண்டுகாண்பதென்னே. (௧௦)

வேற்றாகிவிண்ணாகிநின்றாய் போற்றி-மீளாமேயாளென்னைக் கொண்டாய்போற்றி-யூற்றாகியுள்ளே யொளித்தாய்போற்றி - யோவாதசத்தத்தொலியேபோற்றி-யாற்றாகியங்கேயமர்ந்தாய்போற்றி - யாறங்கநால்வேதமானாய்போற்றி-காற்றாகியெங்குங்கலந்தாய்போற்றி-கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (கக)

பிச்சாடல்பேயோடுகந்தாய்போற்றி-பிறவியறுக்கும் பிரானேபோற்றி-வைச்சாடனன்றுமுகந்தாய்போற்கு - மருவியென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி-பொய்ச்சார்புரமூன்றுமெய்தாய்போற்றி -போகாதென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி-கச்சாகநாக மசைத்தாய்போற்றி - கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (கஉ)

மருவார்புரமூன்றுமெய்தாய்போற்றி - மருவியென்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி-யுருவாகியென்னைப் படைத்தாய்போற்றி யுள்ளாவிவாங்கியொளித்தாய்போற்றி-திருவாகிநின்ற திறமேபோற்றி-தேசம்பரவப்படுவாய்போற்றி-கருவாகியோடும் முகிலேபோற்றி-கயிலைமலையானே போற்றிபோற்றி. (கங)

வானத்தார்போற்று மருந்தேபோற்றி-வந்தென்றன்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி-யூனத்தைநீக்குமுடலேபோற்றி-யோங்கியழலாய்நிமிர்ந்தாய்போற்றி-தேனத்தைவார்த்ததெளிவேபோற்றி - தேவர்க்குந்தேவனாய்நின்றாய்போற்றி-கானத்தீயாடலுகந்தாய்போற்றி-கயிலைமலையானே போற்றிபோற்றி, (கச)

ஊராகிநின்றவுலகேபோற்றி-யோங்கியழலாய்நிமிர்ந்தாய்போற்றிபேராகியெங்கும் பரந்தாய்போற்றி-பேராதென்சிந்தை புகுந்தாய்போற்றி-நீராவியானநிழலேபோற்றி நேர்வாரொருவரையுமில்லாய்போற்றி-காராகிநின்றமுகிலேபோற்றி-கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (கரு)

சில்லுருவாய்ச்சென்றுதிரண்டாய்போற்றி-தேவரறியாததேவேபோற்றி-புல்லுயிர்க்கும்பூக்ஷிபுணர்ந்தாய்போற்றி-போகாதென்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி - பல்லுயிராய்ப்பார்தோறும் நின்றாய்போற்றி - பற்றியுலகைவிடாதாய்போற்றி-கல்லுயிராய்நின்ற கனலேபோற்றி-கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (கசு)

பண்ணினிசையாகி நின்றாய்போற்றி-பாவிப்பார்பாவமறுப்பாய்போற்றி-யெண்ணுமெழுத்துஞ் சொல்லானாய்போற்றி - யென்சிந்தைநீங்காவிறைவாபோற்றி-விண்ணுநிலனுந்தீயானாய்போற்றி-மேலவர்க்குமேலாகிநின்றாய்போற்றி-கண்ணின்மணியாகி நின்றாய்போற்றி - கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (கஎ)

இமையா துயிரா திருந்தாய்போற்றி-யென்சிந்தைநீங்கா விறைவாபோற்றி-யுமைபாகமாகத் தணைந்தாய்போற்றி-யூழியேழான வொருவாபோற்றி-யமையாவரு நெஞ்சமமர்ந்தாய்போற்றி-யாதிபுராணனும் நின்றாய்போற்றி-கமையாகிநின்ற கனலேபோற்றி - கயிலைமலையானேபோற்றி போற்றி. (கஅ)

மூவாய்பிறவாய்பிறவாய்போற்றி-முன்னமேதோன்றிமுளைத்தாய் போற்றி-தேவாதிதேவர் தொழுந்தேவேபோற்றி-சென்றேறியெங்கும்பரந்தாய்போற்றி-யாவாவடியேனுக்கெல்லாம்போற்றி-யல்லலறியவலைந்தேன்போற்றி-காவாய்கனகத் திரளேபோற்றி - கயிலைமலையானே போற்றி போற்றி. (கக)

நெடியவிசும்பொடு கண்ணேபோற்றி-நீளவகலமுடையாய்ப்போற்றி யடியுமுடியுமிகலிப்போற்றி-யங்கொன்றறியாமைநின்றாய்போற்றி-கொடியவன்கூற்ற முதைத்தாய்போற்றி-கோயிலாவென்சிந்தை கொண்டாய்போற்றி-கடியவுருமொடுமின்னேபோற்றி-கயிலைமலையானே போற்றி போற்றி. (உ0)

உண்ணாதுறங்கா திருந்தாய்போற்றி - வோதாதேவேத முணர்ந்தாய் போற்றி-எண்ணிலிலங்கைக்கோன் றன்னைப்போற்றி - யிறை விரலால் வைத்துகந்த வீசாபோற்றி-பண்ணாரிசையின்சொற்கேட்டாய்போற்றி-பண்டேயென்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி-கண்ணாயுலகுக்குநின்றாய்போற்றிகயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (உக)

சிந்து.

அம்பலமேவியசம்பிரமத்தைக்கண்டாரறிந்திலரால்

திருநாளைப்போவார் புராணம்.

விருத்தம்.

தில்லைவா ழந்தணரு முன்சொல்லச் சென்றெய்திக்
கொல்லைமான் மறிக்கரத்தார் கோபுரத்தைத் தொழுதிறைஞ்சி
யொல்லைபோ யுட்குந்தா ருலகுய்ய நடமாடும்
எல்லையினைத் தலைப்பட்டார் யாவர்களுங் கண்டிலரால்.

வசனம்.

சைவபுராணமாகிய பெரியபுராணத்தில் திருநாளைப்போவார்நாயனாரென்னு மியர்பெயர்சேக்கிழார் சுவாமிகள்சொல்லி யிருப்பதாலிடையில் நந்தமாமுனியென் றுவழங்குகின்றநாளைப்போவார் தில்லைமூவா

யிரமுனிவர்களோடேகூடபொன்னம்பலம் வந்தார். அதற்கப்பாலவரை க்கண்டபேர்களில்லையென்று பெரியபுராணம்பாடியருளிய சேக்கிழார் சுவாமிகள் சொன்னது அந்தத்திருநாளைப்போவாரென்னு முனியானவர் புரட்டாசிமாசம் உரோகிணிநட்சத்திரத்தில் கனகசபையில்வந்து கற்பூரசோதியைப்போல் தோன்றியசிவசாரூப்பியத்தை யடைந்தாரென்று உபமன்னிய மகாரிஷிபண்ணியபக்தவிலாசத்திலேயும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இதுவுமது-விருத்தம்.

அந்தணர்க ளதிசயித்தா ரருமுனிவர் துதிசெய்தார்
வந்தணைந்த திருத்தொண்டர் தம்மைவினை மாசறுத்துச்
சுந்தரத்தா மரைபுரையுந் துணைப்படிக டொழுதிருக்க
வந்தமிலா வானந்தப் பெருங்கூத்த ரருள்புரிந்தார்.

வசனம்.

மறையோர்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள், அரியமுனிவர்கள் ஸ்தோத்திரஞ்செய்தார்கள், முடிவில்லாத ஆனந்தத்தாண்டவஞ் செய்தருளுகின்ற சபாநாதர் தமது கட்டளையால் வந்தடைந்த திருநாளைப் போவார்க்குத் தீவினையாகிய களங்கத்தைநீக்கி அழகாகிய தாமரைமலரையொத்த இரண்டு பாதங்களையுந் தொழுதிருக்கும்படியாகத் திருவருள் புரிந்தார்.

விருத்தம்.

மாசுடம்பு விடத்தீயின் மஞ்சனஞ்செய் தருளியெழுந்
தாசின்மறை முனியாகி யம்பலவர் தாளடைந்தார்
தேசுடைய கழல்வாய்த்துத் திருநாளைப் போவாரும்
மாசகல முயன்றுதிரு நடங்கண்டு மகிழ்வுற்றார்.

வசனம்.

தமக்குமுன்னிருந்த உடலாகியமாசுதீரும் பொருட்டு அக்கினியாகிய திருமஞ்சனமாடி யெழுந்துகுற்றமற்ற பிராமணமுனிவடிவமாகி நடேசருடைய திருவடியைஅடைந்தவராகியதிருநாளைப் போவாருடையபதத்தைப்புகழ்ந்துதீவினையாகியசயிறு அறும்படித்தில்லைமூவாயிரவர்கள்போற்றிசெய்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

வாழி விருத்தம்.

பங்கய மாதர் வாழி பார்மக ளுமையாள் வாழி
செங்கண்மா லயனும் வாழி தேவர்கந் தருவர் வாழி
தங்குநான் மறைகள் வாழி தாரணி யரசர் வாழி
பொங்குநூல் வல்லார் வாழி போதவென் னுளும் வாழி.

ம ங் க ள ம்.

இராகம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

திருநாளைப்போவாருக்கு ஜெயமங்களம்-எங்கள்
தில்லைமூவாயிரவர்க்குச் சுபமங்களம்

அநுபல்லவி.

இருடிகளிதுவரி தரித்தி சயமென
விருகரமுடிமிசை மருவத்துதிசெய்கன
பரவுமும்பர் சம்பிரமங்கள் துதித்திடும்
பரமனுடமம்பலத்தில் கதித்திடும் (திருநா)

சரணங்கள்.

திருவாசகமும் திருக்கோவைபாடி னவற்கும்
சீர்காழியிலுதித்தசிறந்தசம்பந் தருக்கும்
ஒருமாதிடத்திற்றூதுக்குவந்துவிடுத் தவற்கும்
ஒருவரொப்பில்லாத்திருநாவுக்கர சருக்கும்
உரியமறைக்கு-முயர்கலைகட்கும்-உரகர்பதிக்கு-முவ்ண பதிக்கும்
ஓதுசந்திரசூரியர் முனிவர்களுக்கும்
தீதிலாதபாவலர்முதலனை வர்க்கும்(திருநா)

திருநாளைப்போவாரென்னும்

நந்தனார் சரித்திரக்கீர்த்தனை

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

சிதம்பரக்கும்மி.

விநாயகர்-துதி

சீர்மேவுந்தில்லையம்பலத்தில்-அன்பு
சேரக்கும்மிதமிழ்ப்பாடக்
கார்மேவுமேலைக்கோபுரவாசல்
கற்பகப்பிள்ளையார்காப்பாமே. (க)

முக்குறுணிவிநாயகர்-துதி.

சர்க்கரைமோதகந்தேங்காயுங்கொண்டு
சந்நிதிமுன்பாகத்தான்படைத்து
முக்குறுணிப்பிள்ளையாரைவேண்டி
முழங்கிக்கும்மியடியுங்கடி. (உ)

சுப்பிரமணியர்-துதி.

கோலமயிலின்முதுகேறி-வந்து
கும்பமுனிக்குவருட்செய்யும்
பாலசுப்பிரமணியன் பீஜாக்ஷரத்தைப்
பாடிக்கும்மியடியுங்கடி. (ந)

கங்காதேவிக்குக்கைகூப்பி-யாருங்
கையிலெடுத்துள்ளேபாணம்பண்ணி
தங்காமற்சிவகாமிசந்நிதி
சார்ந்துக்கும்மியடியுங்கடி. (ச)

கருதுஞ்சுருதிக்கெட்டாத-சிவ
காமசுந்தரிவாசலிலே
விருதுபேசியேசிறுகுழந்தைகள்
வேதம்படிக்குதுபாருங்கடி. (ரு)

நாலுபுரத்திலுங்கோபுரமா-மதி
னடுவிலெங்கினுமாளிகையாம்
காலோராயிரங்கொண்டொருமண்டபம்
கட்டியிருக்குதுபாருங்கடி. (சு)

தூயமறைமுதலாராய்ந்து-மிங்கே
துலங்கியமூவாயிரவர்
ஞாயம்பொருந்திய தேவசபைவந்து
நாடிக்கும்மியடியுங்கடி. (எ)

சாந்துபொட்டுதளதளென்ன-நல்ல
சந்தனவாடைகுமுகுமெனக்
கூந்தலழகிக்காரியெல்லாங்காலைக்
குவித்துக்கும்மியடியுங்கடி. (அ)

அஸ்தகடகம்பளபளென்ன-சொல்லும்
அரைஞான்மாலைதளதளென்ன
விஸ்தாரமாகநின்றுக்கொண்டுகையை
வீசிக்கும்மியடியுங்கடி. (கூ)

கைதனில்விபூதிப்பையுங்கொண்டு-அவர்
கண்டத்தில்ருத்திராக்ஷமாலைபூண்டு
வைதீகபூசைகள்செய்கின்றதீக்ஷதர்
வாழக்கும்மியடியுங்கடி. (க0)

கோவிலுக்குநாலுபேர்களுண்டாம்-அவர்
குறித்தமுறையாய்ப்பூசைசெய்ய
பாவித்தபின்பவர்வேறொருவர்வசப்
படுத்துவாரென்றேகும்மியடி. (கக)

ஆண்டுக்குள்ளாறபிஷேகமுண்டாம்-பின்னும்
அதிலேரெண்டுதிருநாளாம்
வேண்டிவந்தார்கள்கலிதீருமென்று
விரைந்துக்கும்மியடியுங்கடி. (கஉ)

பூமிபுகழ்ந்திடுந்தில்லைப்பதி-யது
பூலோகக்கயிலாசமென்று
தாமரைப்பூவினில்வாழ்கின்றலட்சுமி
தாயார்சந்நிதிபாருங்கடி. (கஙு)

மூலஸ்தானத்தைக்கண்டாயே-நல்ல
முத்தியிதுவென்றுகொண்டாயே
காலெடுத்தாடியகீர்த்தசபேசரைக்
கண்டுதெரிசிப்போம்வாருங்கடி. (கச)

தில்லைமாகாளியோடாடிவர-அவள்
சித்தங்கலங்கித்தலைகுனிந்தாள்

வெல்லுவதெப்படியென்றொருகாலை
விண்ணிலெடுத்தார்பாருங்கடி (கரு)

நெற்றியில்வேர்வைமுத்துதிர்ந்து-மெத்த
நேத்தியதாய்ப்பரந்தோடிவர (கசு)
பத்தியுடன்பொன்னம்பலவாணனைப்
பணிந்துக்கும்மியடியுங்கடி.

தித்தியென்றீசனடம்புரிய-மெய்த்
தேவர்கள்பூமழைதான்சொரிய (கஎ)
மத்தளங்கொட்டியேகோபாலகிருஷ்ணனை
வாழ்த்திக்கும்மியடியுங்கடி.

சிதம்பரமென்றுசொல்லாமல்-விச்
சித்திரக்கூடமென்றுசொல்லி (கஅ)
நிதங்கொண்டாடுமையங்கார்கள்வந்து
நின்றிருக்கின்றார்கள்பாருங்கடி,

காணிக்கைகொண்டுவாருங்கடி-யிந்தக்
கனகசபையைப்பாருங்கடி (க௯)
மாணிக்கவாசகர்புகுந்தவாசலை
மதித்துக்கும்மியடியுங்கடி.

அன்னமுடன்பால்தேன்கனியும்-செய்யும்
அபிஷேகமுண்டெந்நாளும் (உ0)
பொன்னம்பலந்தனிற்சந்த்ரமௌலியைப்
போற்றிக்கும்மியடியுங்கடி.

முத்தியளித்திடுஞ்சந்நிதிக்குச்-சொல்லும்
மேளமுந்தாளமுமேதுக்கடி (உக)
சத்தம்பெருகியகண்டாமணியோசை
சந்நிதிக்கோர்வையாம்பாருங்கடி.

புட்டுவடையுந்தேன்குழலும்-மணம்
புத்துருக்குநெய்ச்சம்பாவும் (உஉ)
சட்டப்படித்தவறாமலையன்
சந்நிதிக்கோர்வையாம்பாருங்கடி.

சுற்றிவந்துச்சிலையைப்பாருங்கடி-நல்ல
சோதிமயக்கம்பமென்பதடி (உ௩)
தத்துவங்கள்தொண்ணூற்றாறுங்கூடிச்
சமைந்தச்சபையைப்பாருங்கடி.

பாவிகள்கண்ணுக்குச்செப்போடு-உற்றுப்
பார்த்தாற்பத்தனரமாற்றுத்தங்கம்
கோவைபாடியமாணிக்கவாசர்
கோவிலழகையும்பாருங்கடி,

அஞ்செழுத்தாலேமதிலுண்டாம்-பர
மானந்தக்கும்பமுமங்குண்டாம்
அஞ்செழுத்துப்படிக்கப்பாலேபிர்ம
மானந்தத்தாண்டவம்பாருங்கடி (உரு)

கோடியுகந்தவஞ்செய்தாலு-மிந்தக்
கோவிலைப்பார்க்கமுடியாது
ஆடியபாதத்தைக்கண்டாருக்கிணை
யாரென்றுசொல்லுவோம்பாருங்கடி. (உசு)

நெற்றியிலேதிருநீறணிந்து-என்றும்
நிஷ்களமாகியசிற்சபையில்
நித்திக்கவேசிவநாமத்தைப்பூசிக்குந்
தீட்சதர்கூட்டத்தைப்பாருங்கடி. (உஎ)

வெட்டவெளியிற்றிரைதிறந்து-யார்க்கும்
வேதியர்தீபமுங்காட்டிவர
சட்டமுள்ளசிவசிதம்பரமென்று
சாய்ந்துக்கும்மியடியுங்களடி. (உஅ)

தில்லைவெளிதனைக்கண்டேண்டி-என்
தேகம்பரவசங்கொண்டேண்டி
அல்லலறவாசல்நின்றேண்டி-மிக்க
ஆநந்தத்தாண்டவம்பாருங்கடி. (உகூ)

ஆகாயலிங்கத்தைக்கண்டேண்டி-இங்கே
யாருமறியாமல்நின்றேண்டி
ஏகாந்தமாகவிருந்தேண்டி-மன
மேகாந்தலைந்ததுபாருங்கடி, (௩0)

சித்துஞ்சிதம்பரமாச்சுதடி-முன்பு
செய்தவினையெல்லாம்போச்சுதடி
சுத்தப்பிர்ம்மமயமாச்சுதடி-யதைச்
சொல்லத்தெரியுமோபாருங்கடி. (௩க)

சாதிபேதங்களற்றேண்டி-இந்தச்
சாஸ்திரமனத்தையும்விட்டேண்டி

வேளைதப்பக்கிந் தொலைத்தேனடி-யன்பு
விரோருந்தக்கும்மியடியுங்கடி (௩௨)

கொடுந்தைப்பூரணைபூசத்திலே-தில்லை
நாயகன் குருவாரத்திலே
ஆடியநாடகம்பாம்புபுலிதனக்
காமென்றுகும்மியடிங்கடி (௩௩)

சஞ்சிதக்கர்மங்கள்விட்டேனடி-பவ
சாகரத்தையொழித்திட்டேனடி
குஞ்சிதபாதத்தைத்தொட்டேனடி-மனங்
கூர்ந்துக்கும்மியடியுங்கடி. (௩௪)

சொல்லும்பொருளையுமற்றயோ-முன்
துன்பமனைத்துமொழித்தாயே
அல்லும்பகலையுமற்றயோ-தில்லை
யாநந்தத்தாண்டவம்பாருங்கடி.

விதியெழுத்தைக்கிழித்தாச்சு-முன்
விட்டகுறைவந்துதொட்டாச்சு
மதியமிர்தமுமுண்டாச்சு-தென்று
வாழ்த்திக்கும்மியடியுங்கடி. (௩௬)

கோவிலுக்குள்ளேயநேகமுண்டு-அந்தக்
குறிப்பறிந்ததைச்சொல்லுவீரேல்
தேவர்கசியம்பள்ளியறைவந்து
தெளிந்துக்கும்மியடியுங்கடி. (௩௭)

சண்டேஸ்வரர்தமைப்பாருங்கடி-அந்தச்
சந்நிதிகேகைகையைக்கொட்டுங்கடி
மண்டலம்புகழுமழகர் வாசலில்
வாழிவேஷம்வாருங்கடி, (௩௮)

வீட்டுக்கவலைகள்விட்ட... யார்-மெத்த
வீம்புகள்பேசியேவீணலைவார்
பாட்டைப்படித்தாலும்சிதம்பரந்தியந்து
பலனதல்லவோபாருங்கடி, (௩௯)

புத்திரபாக்கியமெத்தவுண்டாம்-பசும்
பொன்னுமணிப்பூஷணமுமுண்டாம்
பத்தியுடன்கோபாலகிருஷ்ணன்-தினம்
பணியக்கும்மியடியுங்கடி. (௪௦)

சிதம்பரக்கும்மி-முற்றிற்று.
